

THƯ TỪ LAI VÃNG 1995

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

LƯƠNG SĨ HẰNG

VĨ KIÊN

Edition 2022

LỜI GIỚI THIỆU

Những trang giấy đã in thành văn tự thủ tự lại vãng xuất phát từ chơn tâm đáy lòng của mọi người, đã dẫn thân tại mặt đất này, sống trong sự kích động và phản động cùng chung đóng góp tử trước tới thanh, tử thanh tới trước để mọi người cơ sở hội tử cảm thức nguyên lý của tâm linh hướng về sự trao đổi của tâm thức diễn tả và xây dựng cho nhau tử giây phút khắc.

Đọc để cảm thức và tử dẫn thân vào trong mọi hoàn cảnh tâm linh, để chọn lấy một con đường thức tâm, tự tu tự tiến và phá mê phá chấp.

Ngày 25 tháng 4 năm 1989

Lương Sĩ Hằng,

P , ngày 14.1.95

Kính Bạch Đức Thầy,

Con tên là H T L , con đã được đánh
lê' Đức Thầy và dự Đại Hội Tâm Linh ở Bỉ, ngày đầu
tiên của đại hội, khi được nhìn thấy Đức Thầy trên vào
phòng hội thi Hôn con cứ kêu vang trong đầu con: CHA
ƠI! CHA ƠI! và con khóc nức nở, và hơn nữa khi con
cùng với một số bạn đạo được quý đánh lê' Đức Thầy
ở căn phòng mà Đức Thầy tạm nghỉ' ở Bỉ, con có
một nỗi u uất trong lòng là thành con trai đầu của
con đã phạm tội loạn luân vì đã chung sống với đứa
con gái mà là cháu ruột của con, tức là con gái của
người anh trai của con, cũng là do sự sắp đặt của
Ông anh con, Ông ta tuy là anh ruột con, nhưng đã
sống với công sản từ bao nhiêu chục năm, nên bất
chấp đạo lý, và xếp đặt cho chúng nó lầy nhau,
đến khi con qua được Pháp, con mới biết cơ sự này,
nếu con không nhớ phương pháp tu học do Đức Thầy
giảng dạy, chắc con đã điên rồi, vì hoàn cảnh quá
éo le và chính anh ruột mình lại chơi mình như
vậy; hơn nữa khi con được phúc trình với Đức Thầy
công chuyện trên, thì NGƯỜI chỉ' khuyên con có một câu:
" đó là nghiệp tiền kiếp của nó để' cho nó trả", với
một câu ngắn ngủi đó mà con như được một sự huyền
bí' nào đó đã cắt đi cả ngàn cân đá đang đè nặng
trong tim óc con, và con đã ngộ được sự vay trả của
Trời Đất và nghiệp lực của mỗi con người, con không

①

--/--2

còn hạn anh con nữa, con chỉ biết phải tất cả cho Trời,
 và con có tâm trí đề ngôi thiên vì việc đời quá ư
 tàn nhân đời với con, khi mà con đã khổ công mấy
 chục năm dạy dỗ con của con, cho nên người:
 Trung Tín Nghĩa Hiền, nhưng vì việc tiền mã thặng
 con lớn của con, gần như buông bỏ hết lễ đạo
 của con người, bây giờ con chỉ còn mỗi thặng con
 nhỏ của con, cháu cũng đã 28 tuổi và vừa đi làm
 vừa tới về tu học, mẹ con của con từ khi hành
 pháp này qua sự chỉ dẫn của chị Hồng cũng đã
 được trên 6 năm, sở dĩ con phải đồng đãi như
 chuyện này đề Đức Thầy nhớ ngay ra con, vì con
 của người cả ngàn, vạn người, mỗi người mỗi cảnh
 khổ của trần gian.

Nay con cúi xin Đức Thầy đề cho mẹ con của
 con được bên gan vững chỉ tiến thặng tên con đứng
 Đạo Pháp, và con xin Người mở trí cho chúng con
 được sáng mắt đề biết chọn con đứng nào hợp
 với hoàn cảnh của chúng con đề định cư một nơi
 ngoài nước Pháp này, vì con đang có bà con họ hàng
 ở Mỹ và ở Úc, vì ở xứ này ngoài cháu lớn của con,
 con không có họ hàng bà con gì ở đây hết, con xin
 cúi xin Đức Thầy định cho con một hướng đi đề
 con nắm lấy hướng đó mà lo tìm phương cách đề
 đi khỏi xứ Pháp, vì ở đây con không thể sống nổi.

Kính thưa Đức Thầy, xin Người tha tội cho con
 vì con đã đứng đót viết bức thư này đến làm phiền Đức

Thầy trên bước đường hoàng khai đạo pháp, vì con chẳng biết nhớ ai được cả Đức Thầy như Đảng CTHA LÀNH mà hơn con đờ khinh hơn cái tư phạm của con, là mỗi lần đầu tiên, mà nó đờ nhìn được CTHA rồi, vậy con cúi lạy CTHA xin người ban ân phúc lành cho ba mẹ con của con, con xin đờ ờn Đức Thầy.

Thưa Đức Thầy, cháu Huỳnh Thiệu Tường là con út của con, hiện cháu đang đi làm và nuôi vợ chồng con, cháu cũng đang học thiên, cháu nhớ con kính xin Đức Thầy một bài thơ như người đờ cho con tư lẩn, đờ cháu làm hành trạng tu học về đờ cương như đạo. Một lần nữa chúng con xin cảm ờn Đức Thầy.

Năm mới sắp đến, chúng con xin chúc Đức Thầy cũng quý quyền được vạn sự lành và thân tâm thường an lạc.

Kính chào Đức Thầy,

Con,

L

Bangkok, ngày 9/1/95

T L con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 14/1/95, được biết tâm hồn con bị xáo trộn bởi sự mất trật tự, loạn luân của gia đình. Chuyện này thường xảy ra ở nước Pháp vì không khí tình dục quá tự do, do đó mới có sự mất trật tự như vậy. Chuyện đó rất thường tình tại xứ Pháp. Chúng ta là người VN xa quê hương, vốn vốn mang theo một tâm hồn cầu tiến hướng về tâm linh, đó là đúng đường tiến hóa của nhân sanh. Nếu hướng về tình dục thì tự tạo loạn cho chính mình và có thể mất vị trí của tâm linh. Nhân nào quả nấy, luật trời có trước luật đời. Người tu thanh tịnh tự ý thúc được hậu quả của mỗi sự việc có thể xảy ra ở tương lai, cho nên người tu rất khiêm tốn, nhịn nhục và tự tu, kính trọng lễ giáo và thực hiện lễ giáo thì mới phù hợp với tình trời qui định. Tương lai phần hồn sẽ không bị bỏ rơi trong lúc hạ xác. Cuộc đời không ít con đã chứng minh được mọi sự giả ảo không thật với chính mình, lại càng cố gắng tu hơn, cương quyết dứt khoát tu cho thâm tâm tự đạt sự quân bình thông cảm được nguyên lý của trời đất nhiên hậu mới thấy rõ hành trình đã và đang đi. Mỗi người đều có một duyên nghiệp khác nhau ở cõi phù sanh tạm bợ này, cuối cùng phải qui vào định luật nhân quả mà định tội. Con tu thì chuyện ngoài tai nên bỏ ngoài tai, đêm ngày nhớ tưởng đến Trời Phật mà hành pháp. thì nạn tai sẽ thuyên giảm, tùy theo sự dầy công tu học của chính con.

Còn về các cháu thì cũng sẽ có phần định riêng cho mỗi cháu trong thực hành và tiến hóa. Nếu con định đi di chuyển nơi khác mà sống, thì xứ Mỹ có nhiều sự dễ dãi thích hợp cho mọi tầng lớp để học hành và phục vụ hơn các nơi khác. Nếu con có dịp nên xin đi Mỹ, từ lúc xin cho đến lúc được định cư, thời gian rất lâu, con phải kiên nhẫn tiếp tục cuộc sống hiện tại trong nhịn nhục, tự tu tự tiến. Đã có pháp trong tay thì ở bất cứ nơi nào cũng có thể có cơ hội thực hiện trong nhịn nhục và thăng hoa. Như Thầy đã thường nhắc các con: "Còn trời, còn đất, còn ta là còn thái bình".

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Luong Sĩ Hằng

Sài Gòn 28.7.1994

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con kính thăm Thầy, bà Tâm và
Cố Bè.

Sau đây con kính trình lên Thầy về hoàn
cảnh gia đình con:

Ba con chết năm 1946 (lúc 35 tuổi) mẹ con
ở vậy mười chúng con, năm nay mẹ con 83 tuổi
thường hay bình hoạn, cả nhà con đều ăn chay
trưởng. Chỉ cả con năm nay 60 tuổi, di kế con
54 tuổi và con 52 tuổi. Chúng con đều sống
độc thân và ở chung nhau để lo cho mẹ con.
Chúng con đều hành Thiên theo pháp Vô Vi - nhà
con cũng có thờ cúng kiến Vô Vi. Chúng con thường
nghe băng cassette và băng video của Thầy.

Tuy nhiên chúng con vẫn còn thân nghiệp
lơ hay mệt mỏi, đau yếu - mặc dù chúng con
thiền rất đúng giờ (12 giờ khuya) - theo con có
lẽ chúng con hành pháp luân thường chuyển và
chức mình chưa đúng và chưa thực hành lời
dạy của Thầy là: "thả thủ và buông ý" nên
trong nhà thường xảy ra bất hòa giữa đấng
và chúng con cũng thiếu niềm Phật, niềm
niệm, vô biệt niệm nên còn nóng giận - có dịp

Gần đây con có xem băng video Thầy giảng
về cách công phu con mới thấy con pháp
luôn sai hết thở mau nên có mà lại là phải
hít thở nhẹ và dài. Khi vào thiền định con
rất khó định, ngồi khoảng 1 tiếng là bất
xả thiền.

Con kính xin Thầy ban thanh quang chiếu
lên cho gia đình con, để cho chúng con có
được khỏe mạnh và tinh tấn công phu.

5

VIA AIRMAIL PAR AVION

date

Kính chúc Thầy, bà Tâm và cô Bé được an
Khang.

Kính bái

Con

Lu

L - n - H

VIA AIRMAIL PAR AVION

VIA AIRMAIL PAR AVION

6

S , 29 / 7 / 1991.

Chạy Kính yêu,
May con tham vai hàng bán an sức Khỏe
Chạy bà Kính chúc chạy luôn luôn được Khỏe
mạnh để đi dặt chúng mình trên bước đường
tư học.

Kính thưa Chạy,
Con không hề mong được giàu có danh
vọng như người đời mà con chỉ mong được đi
đại hội Vô Vi trước là để mình bù Chạy bà sau
đó được trợ sức các bạn đạo, con nghĩ chắc
kiếp trước con thiếu ta nên kiếp này không
có duyên phước được học ngộ cũng Chạy,
Chạy ơi!

Con đã gặp Chạy bao nhiêu năm rồi mà con
ta chưa đạt được sự thanh nhẹ.

Mỗi năm con thanh học h lần, nhưng con chưa
có cơ hội được xúc ruột, nên có thể con chưa
được khỏe mạnh lắm, mặc dù hàng đêm con
còn công phu đứng giờ, con hiểu khi thiếu con
hở luân, lấy mình vô Vi thế mà con ngộ đi
hơn 1 tiếng, không có mẹ nên con bị quên lúc
đi luôn. Ban ngày con có thêm thêm trước
khi ăn còn con lên phệ đi hơn từ lâu chiến
mình. Sau khi ăn con đọc bài kinh cầu nguyện.
Hàng ngày con nghe băng cassette và xem
băng video của Chạy. Con muốn đem hình ảnh
Chạy vào tâm con để lúc nào cũng cảm
nhận sự hiện diện của Chạy ở bên con Chạy đi...

Năm giờ sáng con đi niệm hành bà sau đó con
tập thể dục.

Kính mong Chạy chuyển cho con đạt được ý
nguyện. Sau đây con kính chúc Chạy, bà bản
cố Bồ được nhiệt sức khỏe.

Kính bái

Con Mai Anh
S m B

Ngày 12/1/95

L N B , và N M ,

Lâu ngày Thầy mới đọc được thư con để ngày 28/7/95 được biết các con vẫn nuôi dưỡng ý chí tu luyện tâm thân.

Pháp pháp thực hành để ra rất rõ rệt, chỉ có dày công tu luyện thì hồn xác sẽ được mình mãn. Tu là tu cho phần hồn tiến hóa. Lúc niệm Phật phải tưởng đến đấng Di Đà. Sự liên hệ ấy không nên gián đoạn. Còn pháp luân thường chuyển là liên hệ nguyên khí của trời đất để giúp cho phần hồn để dứt khoát và thăng hoa hơn. Kinh sách có câu: “ pháp luân thường chuyển huệ tâm khai”, vậy con phải thường làm pháp luân thường chuyển nhiều thì từ căn nặng cũng sẽ trở về với căn nhẹ mà đi. Hồn về Trời, chứ không phải xác về Trời. Xác là cấu trúc của Trời Đất, tạm hành để tiến hóa mà thôi. Còn chuyện đời cũng là tạm vậy. Chuyện ngoài tai phải bỏ ngoài tai, không nên ôm vào tâm mà tạo sự sân si bất hòa, chánh tâm tu học sẽ biến mất. Làm người vốn vẹn chỉ có khởi óc là tinh vi nhất nhưng chúng ta làm pháp luân thường chuyển giữ lệnh: “đẩy rún đẩy ngực tung lên bộ đầu” để cung ứng nguyên khí của trời đất, giúp cho khởi óc càng ngày càng trật tự và sáng suốt. Có sáng suốt mới hiểu được nguyên lý của Trời Đất mà tiến hóa. Hành rồi mới bàn cải đạo pháp, chứ không phải thuyết đạo pháp mà không biết hành. Sự thanh tịnh là sẽ đạt tất cả. Thiếu thanh tịnh thì lúc nào cũng thắc mắc cả. Con đang sống trong một gia đình trường chay, nguyện tu., đó là điều hạnh phúc nhất của giới tâm linh. Vậy con cần giữ hòa khí và lễ độ trong gia cang để lan rộng cho các giới ham muốn tu học. Chính chúng con là người ảnh hưởng cho những người kế tiếp, cần lập hạnh tu học trên hết, thực hiện những chuyện cần thiết và không cần thực hiện những chuyện không cần thiết. thì đạo hạnh mới tiến cao được. Chúc các con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Quận, ngày 2.11.1996

Thưa Ông Tâm,

Sách có dạy "Không trầy đồ mảy lông nên" nên dù ở VN xa xôi, tự tu tự tiện, nhưng thỉnh thoảng vẫn cần đến thầy, làm phiên thầy cũng không ngoài lý do để tránh đạt lời thầy hướng dẫn, cho nên hôm nay con kính gửi đến thầy Tâm lòng kính yêu vô cùng và mong Ngài hỏi âm cho con một ít câu hỏi để con thầy tìm áp tải thầy trả, đồng viên, hướng dẫn đường tự tu mà con thêm:

1/ Người tu thiên lâu năm có đến có thể dùng pháp "một niệm bất chướng" để kiềm soát niệm tu hành đúng sai hằng ngày. Nhưng người tu không dùng niệm bất chướng vì diệt cơn yếu, thì dùng pháp gì để tự biết mình đúng sai hằng ngày?

2/ Theo con hiểu: Người tu vì vì dùng tiền, vận dụng siêu lý tự ngộ để dẫn độ mình. Khi mình làm một việc gì đó, đờ hoặc tạo, đúng về khía cạnh đời nó là sai, là ác, là

nghep nhưng bản thân hành giả hàng đêm với
hàng thiện được tốt thì vẫn là tu đúng? Còn
nếu tu bề ngoài tuy được khen thưởng, lương
lương tâm như đạo nhưng bên trong hàng dữ
hàng thiện không tốt, thì trở thì vẫn là tu
sai?

3/ Con tu hàng còn non kém, nhiều khi cần
thiết hoặc đôi khi con cảm nhận được điều gì
chưa hiểu cho. Cụ thể là vào sáng ngày 23-10-94
tự dưng con thấy điều gì chưa hiểu chức năng
con nhận kỹ niệm này nhập môn tu của con?
Con xin xác nhận, không phải để qua tin để tự gạt
mã đề tự an ủi cho đường tu học của mình.

4/ Con có 1 vợ 1 con gái. Vợ chồng đã hơn
10 năm. Vợ kém con hơn 7 năm. Đặc biệt là vợ
làm vợ năm hoa. Hàng ngày đã làm cho con
mối lý riêng về thiện ác. Bạn bè thì bảo vợ con
làm sai (vợ nỡ, tiêu xài hoang phí), thiếu trách
nhiệm làm vợ v.v... (cái ác của vợ). Nhưng con lại
thấy vợ con làm đúng (cái thiện). Vì con thấy
do tiền kiếp con đã đối xử với vợ về vật chất
thiếu công bằng, và một lời nguyện ước của vợ

do lúc giờ ở tiền kiếp nên kiếp này quay quác.
Hơn nữa hình như có một thế lực vô hình
xén vào đề khảo con thêm? Thừa có
đúng không? Con đã nhận nhìn vợ rất nhiều.
Có lần con cảm thấy tức oan ôi cũng tội
nhiệm con nữa! Nhưng trong lúc học nhân
đề giải cho sự đời khởi đầu vợ, vì cần tiền
đề trả nợ, trong nghề nghiệp con đã có
phần làm ăn mạnh mẽ bất chấp (ngoài ý
tham mưu, con ý tâm ở tham, rất buồn)
Chuyện này có gây nghiệp làm ở, có thể sau
này rày tu đọa công chước tội không? Xin
thưa nó mạnh mẽ này, có đi tiền chết con cũng
làm công quả - những người bị con mạnh mẽ
cũng là đem tiền làm mạnh mẽ - Vì hình
như con thấy trước nếu làm nghề nhảm nhảm thì
số mệnh vợ chồng con cái em bé... đó rất ...
Mong Thầy cho lời mình giải để con gỡ rối này
đề tu tiên, không sa cơ lỡ bước đường vô vi...
Theo con hiểu mệnh có cơ hội làm vào thế
làm ăn mạnh mẽ cũng là duyên, giúp cho
mệnh mở trí và mệnh vận ý tâm tu học,

!!

tiền bạc mất chớ đi làm phục tức
bớt, không dùng cho cá nhân, cứ giúp người
lại nhiều người khổ nạn khác, hoặc bỏ
đúng làm đều là hai cách giải quyết từ
đường ứng xử phải không?

57 Con làm việc, xung quanh cá tôm
chết rất nhiều (làm ở chợ cá tôm), mùi tanh
hôi, đã gần 10 năm vẫn kiên trì tu dù là
làm toàn ban đêm, công phụ xong đi làm.
lúc làm việc con thấy niệm Phật, mình làm
việc vậy, niệm Phật vậy, mình có giúp ít
gì cho các loài cá tôm chết xung quanh
thấy tốt không? Hoặc là trước đến đó làm
từ thiện tu học của mình? Xin thầy mình
giải?

5 câu hỏi thật đơn giản
Mong thầy mình giải con đây an lòng

Mình thử,
em T.
9
M

Amphion, ngày 12/1/95

Q M ,

Thầy nhận được thư con đề ngày 2/11/95 được biết con đang còn tưởng nhớ đến Thầy. Muốn niệm bát chánh phải do sự công phu đạt thành, hội đủ điển trên bộ đầu nhiên hậu mới niệm được bát chánh để tự kiểm soát lấy mình hàng đêm hàng ngày. Nếu chưa hội đủ điển, tức là công phu còn thiếu sót chưa đầy đủ. Vậy con nên dùng tâm hướng thượng công phu nhiều hơn sau những giây phút vật lộn với đời.

2) Chính con đã hỏi và tự trả lời.

3) Con có tâm thực hành thì luôn luôn có sự ban chiếu của luồng điển từ bi, không có gì bằng sự thành thật tưởng niệm cả.

4) Lấy râu ông này cặm cặm bà kia, chỉ tốn công mà thôi. Cuối cùng mình cũng tự hại, vì tạo thêm tham mà không hay, tự hành thân xác mà tưởng lợi, thiếu dũng mãnh thăng hoa về phần hồn. Còn chuyện gia cang là nghiệp lực, lỗi cuốn trong tập quán tốt hay xấu đó thôi. Người tu PLVV phải dũng mãnh dứt khoát tham lam thì phần hồn mới được thanh nhẹ, không nên tạo thêm tập quán xấu, hại mình và hại cả hồn vía, tưởng lầm là mình đã khôn lanh hơn những người khác. Tiền là con dao hai lưỡi, lúc nào cũng đứng vào trạng thái nguy hiểm mà thôi.

5) Nghiệp sát là nghiệp sát, có luận nhân quả rõ ràng. Tâm làm thân chịu, không có may mắn nào kêu ca và cầu cứu được, tương lai có thể hại đến vợ con mình. Nhiều người đã từng làm giàu trong nghiệp sát, cuối cùng cũng phải bị mổ sẻ như tôm cá mà thôi. Đối với người tu PLVV nên tự dứt khoát, cầu xin bề trên hướng độ chuyển qua nghề nghiệp an lành hơn, nhịn nhục tu hành trong đạm bạc thì sẽ có kết quả ở tương lai.

Những gì Thầy đóng góp cho con, đó là những điều giúp con dũng mãnh thăng hoa giúp cho phần hồn thăng hoa để dãi thay vì lặn hụp nơi cõi tạm không có lối thoát. Con phải đặt những câu hỏi ngược lại cho chính con, khi bắt tay vào việc làm như:

‘Làm như vậy, hậu quả sẽ ra sao?’ là điều rất cần thiết. Phải đặt nhiều câu hỏi trong ngày ngược lại với chính con thì con sẽ có cơ hội quán thông nhiều việc trong đời, để dẫn con đến sự giác tâm tự thức.

Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

B

ngày 11. 9. 1991.

Linh gửi: Ông Sư. Lương sĩ Hằng, quý mến
Con là Thiện ân: Linh lay Chầy ba lay.

Linh chúc sức khỏe, Chầy!

Chúa Chầy: Con sẽ tiếp và đọc áng văn thơ Ông Sư gửi về
con. Con rất vui mừng cảm động - cho tình con cũng Ông Sư
có duyên trên kiếp, năm 1942, 1972 ngộ Pháp. Âm thầm công
phu lấy Đám pháp tâm tiêu chuẩn - Lấy, thực hành làm gốc
sống Pháp luân soi hồn. Thiện tình

Hồi ức năm mới có lá thư gửi đến Ông Sư -
sau khổ bình loạn khổ cực - hồi thú đã qua vì Bình cũ nó ăn hại
con! vì. Viên kiếp con hung ác - bạo ngược - ích kỷ - nên con thọ lãnh
cực hình tại thế gian này.

Hồi ngộ được ân Sư (nhờ: nguyên cầu Linh Kế) hành
được pháp tốt công phu siêng - giải được trước ở các thú. Hai
mình linh hồn - Linh hồn được giáo lý - nhiệm mầu công Con
càng kính yêu Ông Sư vô cùng tận. Đáp lại ân huệ đó con lo công
phu tốt. Lo năm Na nhiều bạn đạo đến vui về trao đổi với Ông Sư
đứng với Câu thơ: Chầy gửi cho Con. Tháng 8 năm 1991.

Chầy đi về như mây mù
Các con ở lại Công phu giúp đời.

Ông Sư ra đi - Chúng con ở VN bỏ vợ - con cũng hiểu nhiều về sự phải
đi. Vì Chầy còn diện tử quang tại VN - còn đưa con âm thầm ăn
nhóm nếp mình công phu - Con hót giọng tốt đã chứng rạo Tâm
hồn người tu Bồ đề. Bồ đề, Bồ đề thân Hết và Ông Sư ban rạo, sâu tận
tâm ý mỗi đêm mỗi lúc Công phu. - Bồ đề có căn bản ấy lột giọng
tốt trường tồn và phát triển ở VN có nhiều đạo du nhập. Đám
đạo có nhiều người sa ngã. Bồ đề là giải thoát trở về mình - "Bản
sự Bồ đề" - phật tử thì sai rồi! Cái Bồ đề và Hết thì kéo tâm
phần hồn bị sai gạt - Đãi sống vật chất Cảm đó. Danh dù thời
mạng Hết ông đạo không giành đạo - Di sản nguyên lý vô sanh Bất
nhân... Ở lên VN - vật chất tràn đầy nhờ Mỏ của Sinh tế sự
còn rập của ngũ hành lần này năm im lìm Nay nó có có hội
ngôi đây và có có duyên phát triển... Dù có Chầy cũng bỏ tay, vì
luồng diện quang chưa khác kỷ vào nội tạng. Họ chạy theo duyên
nghiệp để hưởng thụ. Linh Chầy
Cổ Mã tô Anh có đến nhà con - biết con - có liên lạc với con. Nơi

Khó. trả",. Vì vì ở VN nó có tính chất chịu đựng đau khổ thặng
hoa và Minh Triết Khai mở. (Sỹ luận sống ta tự đời gạt
mình mới).

Sinh: Chúa Ân Sư.

Đa Thầy con có Siết. Cười Hối tỵ Công phu, Cười Tu theo hạnh
Phổ Hiền Bồ tát. - Chuyện con tông Châu hiền - Trại binh Lão Cui -
Thống nhất Các Pháp môn Thiên - Chuyện ma vô vi qua Địa Thiên

Con sẽ gọi về Thầy Kiểm duyệt và giúp Đam đạo ngay
quê khi buồn đọc chơi. - rồi công phu tốt. G cuốn đó là anh là
nói tâm trong những giờ Phút tọa Thiền. nói về ngữ tạng khi con
đọc Khai mở. Chúa Thầy đó là đọc chơi:

Đi nghe chơi, con có vô Band

đọc cho Đam đạo vô vi nghe (Band)

Truyền cổ, Phát giáo - Tế điển Hòa thượng - Thốt vọng tục luy
Đạo thừa chơn giáo - Thống thiên lực. Cái đó cốt thống nhất hóa
đồng đề so sánh Các pháp môn có một (hay đó tốt xấu cao thấp)
đo hành giả mà ra. Muốn tự do Đam so đó vô ích phát triển đi lên
rất dễ lợi cho Phần Hồn. - Chấn vào Band. nhưa phát ra

Cassette: Sách cũ. Tôi tâm đạo h rất hay.

Sách cũ, dạy đạo qua những buổi thuyết giảng của Đ. Thiên
đường ở VN. do Ân Sư giảng mỗi thứ bảy Chúa nhất rất hay. thì con
Sài gòn... Con đọc lại bài thầy giảng thâu vào Band.

Thầy đừng buồn và rầy con vô phép vì tiếng nói Thầy
con ở VN qua sách. mà gửi Đam thu gọn qua Band. con đọc giúp Đam
đạo trong lúc họ an nghỉ. đó mỗi mặt phải mở qua sách vì tu học
theo thời độn vẫn mình mấy mớ tình vi. Lão đồng không giờ nghỉ
lại môn tu. Con sẽ gọi tất cả về Thầy. Con kính Thầy
hiền luôn sức khỏe dài dàu sống lâu trăm tuổi.

Chúa trả gọi về.

Đ. Nguyên Thế Quang, C/18. Đường Cách mạng tháng
Tám Khóm hai Phường Quyết Thắng Biên Hòa Đồng Nai VN.

Chàng phở² biến các mớ cũng tốt - Con đọc sách cũ
của Thầy giảng lúc con ở VN - Con đâu có quyền như vậy khổ
Thầy baw phở² bình - hoặc địa chỉ?

Kính Ân sư.

Đ C Đ n VN.
(14)

Amphion, ngày 12/1/95

T' Â ,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 4/9/95 tràn đầy trí đạo trong tâm thức. Pháp lý Vô Vi không vì nề một ai, chỉ có người thực hành mới là người nối tiếp, chứ không xứng danh chức vị hù hiếp nhân sanh, tạo tội mà không tiến.

Mỗi mỗi phải thực hành thì mới gặt hái được kết quả tốt đẹp ở tương lai. Có thực hành thì mới hiểu được nguyên lý vô sanh bất diệt, an phận tu tiến là vậy. Trung đạo là vô cùng bất diệt, người đời thuyết đạo manh tâm thiếu căn bản thực hiện về nguyên lý vô sanh thì đời đời sẽ không tiến.

Ánh sáng là căn bản thanh tịnh trong cơ tiến hóa của trời đất. Trọn lành ánh sáng thì mới thật sự đáp y, chỉ có khổ công mới đạt thành. Những gì con đã gặt hái được cũng do sự thực hành mà có. Nhân gian bị quyến rũ bởi vật chất làm tri tri mê mê tiến hóa của tâm linh, đua đòi của cải, giành đất giành đai, khổ hoài mà không biết. Chỉ có người tu từ bỏ vật chất trong tâm thức thì mới cảm nhận được sự hạnh phúc hằng hữu trong nội tâm. Có thiên quốc, có cảnh vật chất phàm trước đối chiếu lẫn nhau thì mới có cơ hội dứt khoát tu tiến được.

Ngày nay con cảm nhận được luồng thanh điển của Thầy thường ban đến con, sự giao cảm đó chỉ có hành giả chịu thực hành thì mới nhận thức được thời.

Chúc con vui tiến trong mọi sự trong lành tự tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

C L-R, ngày 4-01-1995

Kính thưa Thầy,

Trước hết kính gửi đến Thầy lời chúc một năm mới nhiều sức khỏe và thành công.

Con không biết bắt đầu bằng cách nào? Con đã biết pháp của Thầy Kĩ ở VN mà đến nay con chưa thêm điều cho đăng lương. Hành xong một thời gian lại bỏ vì lại ngập lộn trong đời. Con có may mắn được biết Câu Sĩ² (tâm văn Sĩ²) là câu bà con của con anh Hòa anh Kim làm trong Ngân Hàng Idobank ở VN lúc trước. Cũng nhờ câu Sĩ² mà con trở lại Huân võ học nghi in premiere để lập học. Tuy bỏ Huân nhưng lúc nào con cũng nhớ đến và áp dụng mỗi ngày trong khi làm việc, dùng chổi với bôn nhân học biết bao nhiêu bài học, mà Thầy đã dạy. Thâm thiết làm Thầy ạ. Con sức tắng rất nhiều mà vẫn còn gant tì, giận bôn... viết thư này cũng Thầy để gửi những cảm tưởng con nhận thấy trong thời gian bỏ Huân trong đời mới khó khăn con đã vượt qua hết khi tham Huân con cũng phải làm được. Con phải cố gắng làm lại. Vì thông gặp được Thầy, con gửi vài hàng tâm tì và mong được vài lời khuyên bảo của Thầy trong đường đời và Đạo.

Kính,

Amphion, ngày 12/1/95

T M con,

Thầy nhận được thư con đề ngày 4/1/95, được biết con vẫn nuôi dưỡng ý chí tự tu tiến. Đó là điều may mắn cho chính con. Người tu PLVVKHHBPP phải thực hành đúng đắn nhiên hậu mới đạt sở nguyện của chính ta. Phương pháp PLVVKHHBPP giúp cho phát triển từ đời lẫn đạo, dưỡng mãnh thăng hoa và tự đạt. Hiện tại con đang phục vụ quần sanh tức là làm việc cho nhà thương, rất cần sự ban chiếu của vũ trụ quang mà hỗ trợ cho bệnh nhân. Y học hiện đại cũng đang tìm khả năng của loài người mà phục vụ cho loài người. Chính pháp thiên là một pháp khứ trực lưu thanh, liên hệ với vũ trụ quang, càng thiên càng gia tăng ý lực mạnh mẽ, điện năng sẽ được dồi dào, khoẻ mạnh thì mới thật sự dẫn thân, độ tha tại trần. Thực hành để tự thức chứ không phải mê tín những điều không có. Hành pháp để ảnh hưởng cho người kế tiếp, chứ không phải hành pháp để bán pháp ăn. Cho nên những người tu Vô Vi nghèo nhưng tâm đức rất dồi dào, làm việc ở đâu, bất cứ nơi nào, tinh thần phục vụ lúc nào cũng sẵn sàng giúp cho người kế tiếp. Vậy con có ý niệm muốn thực hiện pháp lý thì con phải dày công thực hành đúng đắn, thì con sẽ thấy những lời của Thầy nhán nhủ bên trên là đúng, chứ không phải lý thuyết suông mà không có kết quả. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(17)

Th. , ngày 12/12 - 9H

Kính thưa Chêch.

Emuôi con kính vãn an chêch, sau con cần bày tỏ vài việc cho chều đầu vào đây một cách minh bạch. Thật ra, bây lâu con có làm việc với Hoàng Sơn đầu; mà là con đầu đầu S. với tình cách của một bạn đạo trong tình thân CAO TRUNG và KHUYÊN KHÍCH.

A - CAO TRUNG. Về cái THÂM SÂU của ĐẠO mà con trong cái LINH THỂ. Hơn thế nữa Sony là một LINH THỂ đồng song.

B - KHUYÊN KHÍCH. Vì tâm, con hưởng thưởng việc khuyên khích người trong bước đường HẠNH ĐẠO là MỘT HẠNH THẬT TỐT LÀNH.

Con kính bước cùng các bạn đạo, nhưng HẠNH ĐẠO phải từ con chủ mới. Đồng thời con cũng phải rõ HẠNH ĐẠO của người khác từ con từ khiêm thảo hậu đạt mức THƯỜNG HOA.

Bình thời gian trên bước đường, LỚP HẠNH gần đây cũng Sony, con thấy LINH THỂ này ở HẠNH ĐẠO trong: CHANH NGON, QUẢNG TÌNH, CHANH HẠNH là S. HẠNH từ cao của người đạt quả vị. Nội cách khai là TÂM THÔNG của BÁC CHANH GIÁC. Và hơn nữa ĐẠO CHANH ở đời sống rất đậm bạc, vừa đủ, và thật khiêm cung.

I. Phần CHANH NÀO: S. lúc nào cũng là bạn đạo bằng:

17 } - Thấy nói } Tôi là, S. có bộ đầu của
- Thấy muốn } mình mà cứ đem của
- Y's thấy } Chạy ra sau lưng.
- Cho thấy }

27 Lúc đầu từ Xung, đi Lạc Thái Bình, mới đây Chai Bình Tiên Bường. - Là là từ hàng Phật tử, xuống hàng Tiên. Và đời còn là ĐỀ BẮM 8 KAI GIỮ con của Học Hoàng. và chính Chien Bử?
Chính Chien Bử: mắt ngọc, mũi ngà, tâm luân lý. Có đầu bưng bường lên vì áo nhiễu và nung rườa. Trên trên.

II - CHANH TÌNH - câu thả là thêu lên quý trong người khác. chế tất cả các hàng tu hành, cả Chai

mình luôn. Chưa tham vừa tham. Chưa làm vừa, làm thật
làm tưởng, v. v. ... Hành động u. mẽ này là cho các tổ chức
ngủ yên hay về khi xông lên có. Như vậy người đi HẠNH
ĐẠO gặp vậy hỏi người. Chăm là có luôn nghĩ sẽ thay
thầy thầy vì câu nguyên và tìm cách duy trì sức khỏe
cho thầy. Vì, tâm hồn vậy chỉ nên mới gặp ta khi
nhập chung.

II. HẠNH HẠNH. Tác phong còn bên người không
trừ. Bởi cho có phép này nó mà nghe chuyện gì cũng
cũng còn hơn kẻ không trừ. Không thấy lo cho ai, chỉ
cho ta trước thôi. Các bên phụng phịu, mồm nói liền
miên. Không khai người chèn không. Lại còn có trò
của chửi ban đạo như đang đi. Đó khi xưa. Chưa
chếch, bao giờ CHỖN TÂN còn để hẳn thế này vậy
chếch à:

A l'oeuvre on connaît l'artisan.

Các Chếch thầy, con cũng đã thầy trước kia.
Những phải đi, các ban đạo thầy thầy. Hầu có BÀI
đề Chếch chửi, rồi các ban đạo học. Các ban
đạo đã tôn của, Chếch cũng đã tôn công, không
sao, Đồ đi: c'est à dire Thiên La Địa Động.

Chếch thường, bao giờ mọi người mới hiểu
câu Chếch nói: "Trong thanh tịnh, mình học hỏi
rất nhiều". Nói cách khai sáng thanh tịnh ta
trở nên sáng suốt vô cùng.

La parole est d'urgent, mais le silence

est d'or.

Hoa! Hoa! Có điều không ai ngờ. Là Chếch vẫn
au jour le jour cho tôi:

Chỗ, ngày mở Hoa, Thiên Ôn dùng Hoa.

Con kính thưa lành về, Chếch. Vì con có tin
mừng của con, con chia vui với Chếch. ... Hôm qua con
hạnh ôn, trong đạo, cứu một bà bị cancer mà bác sĩ đã dám
chữa vì ở toán ca loại nào. Bà này già cũng khá,
con khuyên tâm trí thôi. Bởi, Bà ngồi mà ngờ-ngạc
nhìn con trong cảm mến khi con nói về bệnh bà và chỉ
cách bà thiền, trong khiêm cung và từ tốn. Con luôn là
tham mà. Chỉ biết xử dụng thế gót chân họ sẽ ngồi
ngồi và nở hoa. Đa tạ BỒ ĐỀ ĐÁI ĐÁI dẫu dẫu con
trên đường ĐẠO HẠNH một cách huy hoàng. Vì con
cũng đã là Chếch vì BÀI BÌ mà cũng BỒ, nhéo thái
sắc. Có bao nhiêu? Qui sème le vent... récolte la tempête
Kính, con, c. H. (9)

Amphion, ngày 12/1/95

M T ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 12/12/94 được biết con vẫn trì tâm hướng về thanh tịnh mà đi và nhận thức được tâm người đã tự lường gạt quá nhiều qua sự minh định của chính con.

Muốn có sự tiến hóa thì phải nhịn nhục tối đa nhiên hậu phần hồn mới được thăng hoa trong nhịn nhục. Trời đất hình thành cũng nằm trong nguyên lý đó. Chúng ta là người kế tiếp nhìn trời đất, thanh tịnh thì mới thấy rõ cảnh huyền vi thấu gọn trong tâm thức và xác phàm. Đời không xong thì làm sao thấu triệt tâm đạo của chính mình. Thiếu nhịn nhục, bướng bỉnh làm càng chỉ có tạo tội mà thôi. Đó là những gì con đã thấy và con đang hành đó thôi. Muốn thực hiện tinh thương thì phải giàu lòng phục vụ trong khả năng sẵn có của chính ta. Người tu tin tưởng Trời Phật có thật nhưng phải hiểu sự công bằng của Trời Phật không vị nể bất cứ một ai. Tâm làm thân chịu đó thôi.

Chệch không phiền trách bất cứ một ai kể cả cộng cò, mỗi mỗi đều có quyền phát triển của chính nó. Phần hồn trường sanh bất diệt, cũng do sự tu tiến mà hình thành, chứ không phải chạy áp-phe, quen ông này ông nọ là được. Thầm tu thầm tiến mới thật là tu. Huênh hoang chê bai đủ thứ tức là tạo tội cho chính mình. Nói nhiều tội nhiều. Lớn thuyền lớn sóng là vậy. Phục vụ là trên hết. Bất cứ trở ngại nào cũng vượt qua, hoạn nạn nào cũng biến mất.

Như con hiện tại bao nhiêu trở ngại trong cuộc đời con rồi cũng đâu sẽ vào đấy trong vòng trật tự của nhân sinh. Qua cơn khảo đảo con mới thấy thật sự hướng về tâm linh là sẽ giải quyết tất cả mọi nạn tai xảy đến.

Chúc con vui khỏe và nêu cao tinh thần phục vụ trong phần tuổi còn lại của chính con.

Quý thương,

Lương Sĩ Hàng,

Nhớ Thầy

Thầy xa đất Việt thân hương
Tuổi cao trần sức vẫn thường trả bài
Năm châu bốn bể đều khai
Tạo duyên hóa giải tâm sai giúp đời
Bao lần mở hội đời đời

Ra bài trả quả tạo đời vô vi

Diễn lễ tử sĩ còn si

Mở khai trí tuệ vạn kỳ quy y -

Bồi phương tu tập về thi

Theo gương trí giác vi vi vi kiến

Đường về giảm khổ căn siêng

Tu hành tinh tấn tu thiền sửa soạn

Ngăm năm có một không hai

Thầy con tu đốn mở khai kỳ này

Học thầy học bạn từng ngày

Cam go phát pháp kiếp này quy nguyện

Về quê đốn nhãn tâm truyền

Bao năm xa cách con thuyền ra khơi

Vô vi pháp hội chẳng rời

Trần đời khép lại quy hồi tìm cha

Chúc thầy trăm tuổi Thích Ca

Miền xa con trẻ hát la vui mừng

Thức hành thầy dạy ngày ngày

Tham sân quyết bỏ vui say sửa mình

Thầy cho vài chữ điển kinh
Đề cho đề tử giữ mình tử bi
Chữ thờ phúc đáp vô vi
Am êm con trẻ khản hòa ghi ân

Tết Trung Thu Việt Nam

P. T. M.

Ghi chú: Đây là bản sao. Bản chính
bị lem dấu.

Amphion, ngày 12/1/95

M con,

*Thơ con đã đến tay Thầy
Tình thương sống động vui vầy cảm giao
Cảm thông nguyên lý nhiệm mầu
Trời ban tình đẹp trước sau dung hòa
Ngày nay tương ngộ gần xa
Cảm giao tự thức chan hòa tình thương
Vô Vi nguyên lý mở đường
Giúp người tiến hóa yêu thương muôn loài
Thực hành chẳng có thiệt thời
Tu tâm dưỡng tánh tiến hoai không ngưng
Trí tâm khai triển tung bưng
Vui hành thức giác cảm ứng luật trời
Bình minh khai triển hợp thời
Quý thương đời đạo, đời đời dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Tu tâm tự đắc đời thay thế tình
Cần khôn qui hội trong mình
Thực hành khai sáng hành trình Trời ban
Vui chung pháp lý đạo tràng
Đẹp phần mê loạn đàng hoàng hơn xưa
Lưới trời mắt thấy rất thua
Nào ai vượt khỏi rặng cửa lưới trời
Cảm thông nguyên lý hợp thời
Tu hành trực giác lập đời Thượng Nguồn
Khai thông trí tuệ chẳng hờn
Đời là tạm cảnh rõ ơn Phật Trời
Tự mình khai triển hợp thời
Về nơi thanh cảnh đời đời dựng xây.*

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(23)

Kính thưa Ông Cẩm mến trọng,

Dù cấp mặt được giải phẩu - vẫn yêu, man mê -
đọc viết không được lâu - những viết thư qua hất
Ông Cẩm ta niềm vui, nói phần khời cho tên.
Được hết ain có lời kính chào và thăm hỏi sức
khỏe Ông Cẩm.

Về phần tôi, ngày ngày đóng khung trong, căn
phòng thuê của Nhà nước - trên đót, vách thắm -
đọc viết chút ít... đến nhà thờ cách xa lời 500m,
kính nguyện mỗi tiếng... thời giờ còn lại... duy tế
nhìn đời... thế sự nhân tình - on lại đi vắng -
chứng kiến hiện tại... hướng về tương lai - mạnh dần
tiên bước. Nhờ Ông Cẩm chỉ giáo và đút đất, tôi cảm
nhân có đời chút tiền bỏ trong cái tạo tâm linh.

Ông Cẩm còn đề ý giúp đỡ gia đình tôi trong tình
thần bả vật chất. Kính mãi mãi ghi ơn - tác đã.

Nhớ lại những chính biến rất bất ngờ xảy ra đó đây -
trên địa cầu - những thiên tai liên mền, mà sức người
xem ra bất lực ngàn chần - lan tràn trên khắp Châu?

Chai nhìn nhân có Đảng Trời Cao vô cùng quyền năng -
chỗ nên đưa giời, trời ghẹo... nên rạo Chông Chiếu!

Con người sinh ra có Hồn và xác!.. Thế xác hưởng ha...
tìm hưởng tha nơi cõi đời!

Sinh hồn - thiêng liêng - được dùng nên theo hình ảnh
Đảng Trời Cao thiêng liêng... những thứ ông cần true huyện
mười ghi tác được đời một Hình ảnh ^{Đảng} tạo thành vạn vật.

Quyền cao, chức trọng... vinh quang, phú quý, tiền
trần qua như mây khói - Hoa sớ, số, chiếc tàn!

Khó nghèo, khổ đau - từ đây, thế thác - thương tình cuộc
đời con người... cũng trôi qua!

Đúng buổi chiều tà của cuộc đời (78 tuổi), tôi nguyện
sống những ngày còn lại xứng đáng là con người: có
linh hồn bả thế xác: Cõi đời nơi giời, theo gót

Ông Cẩm kính mến quý trọng.

Nhân dịp năm Tân tháng Hợi - theo truyền thống
tân tục Âu, Mỹ châu mà Ông Cẩm đang hầu ngụ, tôi xin
kính cầu chúc mừng Ông Cẩm. Joyeux Noël - Merry Christmas
nhân ngày 25-12, ngày vui mừng của nhân loại; ngày
miêm Sinh Nhật Đảng Cứu Thế đường trần - và kính chúc
Bonne Année - Happy New Year 1995. ngày đầu năm
của 5 Châu. Kính chúc mọi điều tốt đẹp dabi tâm lòng
biết ơn - *[Signature]* N N

(24)

Được tin Đại hội Sở Sĩ Bì 1994 được khai mạc vào những ngày cuối năm 1994. Tôi rất vui mừng. Đam trí tôi sẽ hướng về Đại hội... với tâm hồn hân hoan... một lòng kính chúc hướng và hình chúc Đại Hội thành công.

Tôi cũng chắc chắn trong chương trình nghị sự của Đại hội này, sẽ có mề: Nghi lễ Chúc Thọ Ông Cầm - nhân dịp mừng ngày kỷ niệm Sinh Nhật (20-12) ba mươi tháng 12. Chắt chiu phải lễ - hợp lý hợp tình - hợp cảnh.

Nhân dịp tôi xin phép Ông Cầm cũng quý Anh Chi Em Ban Đạo từ bốn phương trời về thăm về dự Đại Hội - cho tôi, dù cách xa nghìn dặm, được đồng tình, một lòng một ý, nhất trí chấp tay cùng đồng thanh kính chúc WHO Ông Cầm!

Cùng với Anh Chi Em Ban Đạo; xin kính chúc Ông Cầm Sức Khỏe - Sống lâu... Sống lâu giữa chúng ta - với chúng ta cho chúng ta vì Sứ Mệnh tiền đĩnh Bề Trên giao phó - để chỉ giáo, dạy dỗ - an ủi - khuyến khích - nâng đỡ chúng ta trong trục luyed - khó (không dám nói biết ha) tham, sân, si! - cái tâm hướng thượng march tiến trong chính lộ mà Ông Cầm đã đưa chúng ta vào Đem điều tốt việc lành gieo rắc trên năm Châu - Nhân thêm gặp hội Sở ban đạo - và cũng Chí hướng, tay nắm tay hàng hải, hân hỷ tiến về Hạnh Phúc Dân bình vô tận, bất diệt.

Sứ Mệnh thiêng liêng và cao cả thay!!!

Ngày nào bước về thế giới bên kia, các Ban đạo sẽ trở thành những viên kim cương, ngọc châu, đã quý hết nên Mao Triệu Thiên Ông Cầm sáng chiếu trong Tinh quang. An bình thanh phúc bất diệt và vô tận trên Cõi Đời Đời... Hạnh phúc thay, vui mừng thay!

Chân thành kính chúc mừng.

Nhân dịp kính xin Ông Cầm cho tôi được kính chúc các Anh Chi Em Ban Đạo dự Đại Hội Bì 1994 Hết Năm mới 1995... nhiều điều tốt đẹp - Thành công... Sức Khỏe - Tiến bộ... Tâm hồn Khoan Khoái. WHO Ng. N

(25)

PHẦN NGÀY 13-01-1995

Kính gửi Anh X

Vui nhận được thư Anh về ngày 15 tháng 12 năm 1994, được biết Anh và Gia đình vẫn vui khỏe.

Các đời Thiên Thạt như Thiên Địa, Chúng Ta đều dựa vào Trời Đất và 70 triệu, nhìn về Các đời đến Bạc Cánh với Thiên Yac ~~đời~~ Già xưa, Nhân may thay và Lòng Thương! Phần Hòa vẫn Hòa và về Hòa mà Hòa Sơ, được biết như Giở Đám Thành Tựu Do Dân mà Có, Sự Hiện Cần Chúng Ta để làm gì? Có phải là Thế hệ hiện tại sẽ như như các đời trước về Đube-Dầu Tới Cao. Thế hệ Chúng Bất Đạt Tận-Đó Đuần Sảng, Chúng Ta Đuần Chúng Các Trồng Đến Đắp Cầu Đuần Hết Thế Trồng Sinh Củng Thời Đất, Cần Phát Triển Tâm Thế Hiện Thiên, cuối cùng của Chúng Ta là Phát Triển Tâm Trí. Vì mà Tự Túc về Thiên Đuần với Đó không Bao Lũt không Sơn Sĩ và Bao Túc, Hòa Khí An Độ với với, và Hi có Hòa Bất Túc Thế mới có Có Hội về với Đó, Tài Do và Hòa Phúc Trồng @Hội Hòa Trồng Lòng và Thành Nhất, năm Tin và y @Hi Phát Khuyết Phải Đuần Xảy Đuần Túc

(26)

đây.

Đại Hội Tâm Linh là do nguyên Bất Khuyết
của mọi người Híu Đệ Thích, xin cảm ơn những lời
chúc tụng của anh Hiền và các bạn, Gia đình và
các bạn của Bất Khuyết và xây dựng, để
Tâm Linh của tôi và những bạn, đến đây
Bên Đạo Đức, ngày sáng bất cứ của tôi vào ngày
25 tháng 12 của mọi năm, vì sự thanh yên
và đến miền Bên Đạo Đức Phật Tâm và Phật
khắp các nơi trên thế giới, cảm ơn lời
trai của tôi với Thiên Đàng, Tôi phải đến
Thiên Đàng gặp các bạn nơi đó để gặp
những bạn hiền sự nghiệp của tôi bất
mọi lúc mọi nơi, mỗi năm đi Thiên
Đàng khắp các nơi, mỗi nơi chỉ có một tuần
một năm trên về nhà chỉ được với
lời Thiên, Bất kể Thiên xói mòn, tinh thần
phục vụ lúc nào cũng sẵn sàng, muốn khi phục
lên Thiên yên và xây dựng của Đạo Đức Tâm
Đạo, thì phải thực hành hơn là lý thuyết. Tôi
điều Hiền icht cho đến sáng hơn là làm điều
Phật Đạo.

Kính chúc anh và Quý Đạo đức với Khỏe /
Đức Hiền
Hieu

Ngày 01/08/94.

Kính thưa cha!

Vài hàng cha kô, đấng tu
con thể nào, đấng tu
từ đời lần đấng chông gai
trong lòng vực tu, con cảm
thái can, can, kê kê.
nghe qua, con biết sao đây
chủ một ngày đêm tu và khế
thâm trong đêm khuya, vô
chông, con cái, nân nỗ lực
nào cũng suy nghĩ trong đầu
đó con.

Bhưa cha! bây giờ con chủ biết
lo tu và niệm phật 24/24 cho,
phần hồn, con đấng siêu phật
niệm hoài niệm mãi, như
vẫn một mây tôi trong cảnh ở
trước này.

Bhưa cha, con kính cha ban
hồng ân và ân xá tội lỗi cha,
con, cho con đấng trả nợ hết
về đời lần đấng và mãi lúc nào
con cũng ở trong cha và luân
lưu, lượng thanh diện phật triền
Thêm, sáng tỏ thêm trong lòng sống
sáng, ngời, đời đời nhớ ơn cha,

Con của cha.

Con kính lễ cha, sống
mãi trong cha.

P T C

(28)

Dusseldorf 14.01.95

T Con,

Thư con đã đến tay cha
 Biết con vất vả với đã thế cha
 Năm trong nguyên lý thực hành
 Đời không thanh thật đời hành tâm thân
 Tâm tu tại thế việc kết phần
 Đời là tâm cảnh ăn cơm tại tu
 Cảnh đời này biến tiền xu
 Năm trong kiếp lộn khổ tu khổ hơn
 Với vấn đề này nên thật tha
 Giúp con tiến hóa con hòa cha yêu
 Năm này nguyên niệm thanh siêu
 Hóa về thế Phật đạt nhiều thế tâm
 Lý thế siêu diệu thanh tâm
 Thực hành cảnh pháp tại tâm được đi
 Về nơi thanh cảnh uy nghi
 Thế này linh đẹp thế tại cõi trần
 Bản tâm đạt cảnh tiến lên
 Thanh tâm đạt pháp ăn cơm đạm xuyến
 Thực hành cảnh cảnh hạnh này
 Cuộc đời duyên nghiệp tạo duyên với hòa
 Khôn sao Phật tiến ổn tồn ~~đạt~~
 Sinh ra bậc bậc cảnh hòa khổ tu
 Tại tâm niệm Phật đẹp bản
 Lui về thế tại đạo du đời đời
 Nhờ cha con phải học thế
 Thanh yên thế thế giúp đời thanh hòa

(29)

Tình Thương Đau Đớn Trên Đất
 Cũng Chưa Xây Dựng Cũng Hơn Lành Lành
 Cõi Trời Có Lũy Bề Trên
 Giúp Hơn Tiên Hơn Đốt Nền Hộ Khôn
 Từ Hạnh Đạo Đức Gặp Công
 Cũng Chưa Muốn Lạ Khi Về Thế Tôn
 Cũng Con Từ Tiên Khi Tôn
 Giúp Đương Sáng Suốt Cũng Khi Cũng Miệ
 Cũng Nay Bởi Bởi Muốn Bề
 Giúp Người Tiên Hơn Hơn Đuê Cũng ^{Tên}
 Con Từ Suy Năm Còn Lỗi
 Thế Hạnh Đuê Đuê Lấp Đồi Đuê

Quê Thương

Chào

Không

Dusseldorf, ngày 20-1-1995

T con,

Thư con đã đến tay Cha
Biết con vật lộn với đà thế sanh
Nằm trong nguyên lý thực hành
Đời không thành thật đời hành tâm thân
Tâm tu tự thức xét phân
Đời là tạm cảnh ăn cần tự tu
Cảnh đời bày biểu tiền xu
Nằm trong ngưng lặn khó tu khó hòa
Lời vàng tiếng ngọc thiết tha
Giúp con tiến hóa con hòa Cha yêu
Nam Mô nguyện niệm thanh siêu
Hưởng về Trời Phật đạt nhiều thức tâm
Lý Trời siêu diệu thậm thâm
Thực hành chánh pháp tự tầm đường đi
Về nơi thắng cảnh uy nghi
Trời ban tinh đẹp thực thi cõi trần
Bền tâm dứt khoát tiến lần
Thâm tâm đạt pháp ăn cần dựng xây
Thực hành giao cảm hằng ngày
Cuộc đời duyên nghiệp tạo quây vĩa hồn
Không sao phát triển ôn tồn
Sanh ra bực bội chơn hồn khó tu
Tri tâm niệm Phật đắp bù
Lui về trật tự an du đời đời
Nhớ Cha con phải hợp thời
Thương yêu tha thứ giúp đời thăng hoa
Tình thương đạo đức trong nhà
Cùng chung xây dựng cùng hòa tiến lên
Cõi trời có sẵn bề trên
Giúp hồn tiến hóa đạt nền hư không
Tu hành đạo đức góp công
Cùng chung muôn loại khai vòng thức tâm
Chúc con tu tiến khai tâm
Giác quang sáng suốt chẳng làm chẳng mê
Cha nay bận rộn muôn bề
Giúp người tiến hóa hưởng quê của Trời
Con tu suy ngẫm chơn lời
Thực hành đứng đắn lập đời an vui
Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(31)

Ngày 12-12-1994.

Chỉnh gọi ông Tâm.

Đôi có nhân được thư của ông đề ngày 28-11-1994, lúc tôi chưa viết thư này gọi cho ông, tôi tập thiền 12 giờ rưỡi một lần còn buồn ngủ, mà tôi cũng thư nguyện. Tôi uống cà phê đen, cho khỏi buồn ngủ và công phu cũng buồn ngủ là sao vậy? Đến mà tôi uống nhiều quá, tôi sợ hại thân kinh.

Đôi có nhân thư ông, đề tôi nghiên cứu lại bản thân tôi, và tôi tập thiền hơn 3 năm không thành công, hiện thời tôi thân kinh, yếu đuối loạn tôi tập tư tưởng chưa được.

Bởi xin lỗi ông Tâm, ông đã ở hơn tôi qua xa ~~đi~~ PL. VVKHHBPP. Tôi mỗi ngày không và bỏ nghề tập không có thấy.

Tôi su tâm biết bao nhiều sách. Yoga, khí công, nội công, thiền học phát giáo và các tôn giáo khác, lão giáo, sách Tây tạng, sách đấng đạo huyền bí, và phim ảnh thân thoại... V.V.

(32)

Cái chết, mắt tôi không thấy, tôi không thể
tin, chỉ có nghe nói rất nhiều về tâm linh,
Tôi xin lỗi và làm phiền ông tâm, thì
Ông tâm cũng phải, có thể tìm nhà tôi
được không, xin ông về căn nhà của tôi
ở tầng trệt có gì, Sân màn gì đúng
sự thật đó, mới tìm, đúng là con người
có tâm linh, và thần bí.

Chúc ông tâm đường đời tiền tôi giải
thoát, và khỏe mạnh

Xin ông trả lời tôi sau.

Và xin ông viết địa chỉ cho tôi.

m m v

(33)

Ngày 23/1/1995

Anh V ,

Tôi đã nhận được thư của anh đề ngày 12/12/94, được biết anh muốn hướng về tâm linh chứ chưa thật sự có tâm linh.

Ở trần gian này, đều mê tin nơi sự thần thoại không thật, còn tâm linh là lãnh vực thanh tịnh của chính mình. Sự thanh tịnh là góc gác trú ngụ của tâm linh, đó là căn nhà thật, nằm trong định luật tự nhiên và hồn nhiên.

Những gì anh đã kể trong thư như: uống cà phê để thức, đó là chứng minh anh đã tự làm mất bản chất thiên nhiên và hồn nhiên của chính anh, dụng tha lực để hỗ trợ cho thần kinh, tức là sẽ bị mê hoặc bởi ngoại cảnh mà thôi. Nếu anh có tâm tìm hướng về tâm linh thì phải giữ phần thanh tịnh mà nhìn trời đất mà hành pháp thì sẽ khai mở được tâm thức. Trời đất người - Người là đại diện trời đất thu gọn trong thể xác, gọi là tiểu thiên địa, hồn làm chủ thể xác, chứ xác không làm chủ cái hồn. Người tu PLVVKHHBPP phải tự khai thác lấy chính mình, để hiểu khả năng tự nhiên và hồn nhiên, cấu trúc bởi siêu nhiên mà hình thành. Anh là chủ của thể xác hiện hữu nhưng không chịu hòa hợp với sự tự nhiên và hồn nhiên, dụng cà phê để tìm đạo tức là đi ngược đường của tâm pháp, lại đòi hỏi sự chứng minh hướng về vật chất, dù có thật cũng không nên tin vì đó là giới thấp của vật chất lôi cuốn phần hồn trẻ nãi và không thăng hoa được.

Chúng tôi người tu tự thức, sửa mình để tiến hóa, chứ không dùng ảo linh để chế ngự đối phương mà tạo tội cho chính mình. Người tu cần sự tự thức chứ không cần tha lực tận độ thì mới có cơ hội hành chơn pháp để tiến hóa.

Hiện tại tôi được biết các bộ phận trong người anh đều yếu như sau: gan, ruột và thận suy. Sự vận hành bên trong không được tốt, cho nên rất khó tập trung và không có giấc ngủ êm ả được. Vậy anh nên chú trọng thanh lọc bộ ruột thì các cơ quan bên trong sẽ được tốt hơn, bằng không bệnh hoạn phiền não sẽ gia tăng. Còn về nhà cửa, chúng tôi không phải là thầy địa lý làm tiền thiên hạ vô trách nhiệm. Người muốn tu PLVVKHHBPP thì phải tự dứt khoát tình tiền duyên nghiệp thì mới có cơ hội tiến hóa.

Kính chúc anh vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(34)

Đ T

01 - 05 - 1994

Thầy kính yêu.

Thưa Thầy, con được duyên may gặp thầy nay được 2 năm, qua sách vở của thầy để lại qua 2 năm thành thạo con có vài điều thắc mắc không biết hỏi ai, nay gặp dịp may có bạn đạo về thăm quê hương, con mạo - muội viết lá thư này để hỏi thăm thầy mong thầy giải đáp cho con tường tận.

- câu hỏi:

1. Thưa thầy khi thiên đình có 1 tuần gì như con vẫn bố trí đời sống chay lên lửa ra 2 bên sườn và chay lên đầu gối 2 mỗi con giết giết và chế sảy ra có 2 lần và lâu rồi không sảy ra nữa. Thưa thầy đó là gì?
2. Tại sao xuất vía khi bay đi thấy cảnh đồ thị, nhà cửa, xe cộ và tiếng nói như đi ngoài đường phố vậy.
3. Khi thiên đình có cái gì trong giữa con nó dâng lên 1 chút rồi tuột xuống.
4. Thưa thầy nếu nghề của mình phải tiếp xúc với người bệnh mỗi ngày thì mình ảnh hưởng tốt cho bệnh nhân nhưng ngược lại phải bồi dưỡng cơ thể như thế nào cho đúng mùa?
5. Thưa thầy làm sao để biết và thấu đáo cái "không" và cái "có" để cho có sự quán biến trong con.
6. Thầy nói chung con mà con ôn giữ và phân cách ngũ hành thì chung con sẽ bỏ lực vào cõi ngũ hành có nghĩa là sao xin thầy giảng rõ cho con hiểu vì ở ngoài đời con thấy có nhiều đề Tâm Bà Ngũ Hành nữa là sao

(35)

có liên quan gì với ngũ hành không có thể mỗi người.

7° Muốn thấy đời Tam - Thiên có ý nghĩa và mục đích gì?

8° Muốn thấy về công ơn mất. Tại sao thiên không mừng với con
con còn nhỏ có ảnh hưởng gì cho con của con không?

9° Đức Thầy cho em vài lời khuyên trên đường tu nhân học đạo
mà Thầy biết chúng em có thể vấp phải.

Con xin cảm đức. Cảm tạ ơn Thầy.

Cảm tạ ơn Thượng Đế đã ban cho bạn gần gũi vào thời kỳ tam-tiên
này một viên ngọc sáng để soi đường chỉ lối cho chúng em đi.

Con nguyện ước sang lo tu học sớm kẻo muộn thành tựu việc nếu không
giúp được việc to lớn cũng kê vai gánh phụ gánh nặng của

Thầy một chút để thầy có thời giờ nghỉ ngơi.

Tránh tâm con hướng đến người cha già sức yếu mà phải
làm việc vất vả để dạy dỗ đản con thì khổ đại

con xin bày tỏ lòng cha già già đời.

Đức Thầy cho ghep con xin được trả

Thêm 3 câu nữa.

Kính bút

Thưa con ở trường xa

10° Bằng cách nào để tiến về sự hòa hiệp
bên đời về sự.

11° Bằng cách nào để giữ tâm được sáng
suốt và an lạc khi phải đối đầu với
đối nghịch cảnh (ngôn cách niệm lục tứ
những nguyên)

12° Con nghe nói qua câu ngũ tà quả câu 68 nghĩa là trong đời về sự

(36) này có đến 67 quả địa câu khác có sự sống như quả câu 68 này
hay quả câu ta đang sống nó đã sống và chết theo chu kỳ của nó từ 68 lần

Ngày 23/1/1995

T con,

Nhận được thư con được biết con đang hành pháp lý Vô Vi KHHBPP.

1) Hiện tượng một luồng điện chạy như rắn bò từ dưới xương sống chạy lên tủa ra hai bên sườn và chạy lên đầu là kết quả của Pháp Luân Thường Chuyển. Vậy con nên tiếp tục làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều thì sẽ được đổi tướng. Sau này nếu có điện chuyển chạy nhột trên mặt, thì khi đó linh khí của con sẽ được dồi dào hơn. Mặt càng sáng, tâm càng minh. Tự mình thức giác rằng tình tiền duyên nghiệp là giả ảo.

2) Xuất vĩa khi bay đi thấy cảnh đô thị, nhà cửa, xe cộ và tiếng nói như đi ngoài đường phố - đó chứng minh cho Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai là vậy. Từ từ con sẽ dững mãnh nhận định sáng suốt hơn.

3) Khi thiền có cái gì trong người dâng lên một chút rồi tụt xuống là lúc luồng điện trong người được thăng hoa xuất phát từ trung tim bộ đầu đi lên, đứng từng số của chính nó sẽ hội lại, cứ liên tục hành thiền như vậy thì mới nhận định được trung tâm sinh lực là gì.

4) Khi tiếp xúc với người bệnh, mình cần phải bồi dưỡng cơ thể với pháp tu đã đề ra, Đêm đêm phải làm pháp luân thường chuyển đúng mức, thì sẽ giải được những phần trực xâm chiếm cơ tạng của chúng ta. Cứ vậy mà phục vụ thì bệnh nhân sẽ được giảm đi. Người tu thanh nhẹ đương nhiên phải hút trực của bệnh nhân nhưng pháp luân thường chuyển có phạm sự hóa giải tất cả những sự trần trực đã thấm vào trong tâm.

5) Để quân bình thấu đáo cái "không" và "có": nguyên khí của càn khôn vũ trụ là Không. Linh khí tức là có. Cho nên người tu Vô Vi thực hành đứng đắn thì mặt mày lúc nào cũng tươi sáng, tức là tự giải được nghiệp tâm.

6) Ngũ hành là sanh và khắc, vận hành trong cơ tạng. Chúng ta thực hành PLVVKHHBPP chỉ có pháp luân thường chuyển qui hội và phân minh rõ rệt, ngũ hành tiến hóa hội tụ trung tim bộ đầu, thừa tiếp điện năng của cả càn khôn vũ trụ, óc sáng tâm minh thì mới có cơ hội thoát tục, tức là vượt khỏi tầng số kích động và phản động của ngũ hành. Tâm thức dễ tha thứ và thương yêu, phát triển tâm từ bi của chính mình, tận độ quần sanh, thực hành đúng pháp.

7) Ấn tam muội là một lực vận hành luồng điện từ tả bành cư hữ bành chất giao cảm mới phát triển trung bành mạng được, hồn vĩa phân minh, hương tâm về cõi thanh nhẹ mà tiến, kim cang bất hoại.

8) Con thiền là hồn vĩa có cơ hội tương ngộ, vĩa tức là chồng con lúc nào cũng khấn

(37)

khít cuộc sống với chính con. Còn đêm đêm thực hành thiền, con sẽ nhận được chấn động của vũ trụ quang hỗ trợ cho thể xác, lúc con vượt ve âu yếm với con thơ thì cháu sẽ được bình an thêm, chỉ tốt thêm mà không có hại.

9) Mục đích của người tu thì phải thật tâm hướng về thanh tịnh mà hành pháp thì tương lai sẽ tự phát triển được tâm từ bi, giàu lòng tha thứ và thương yêu bất cứ những việc gì xảy đến, từ sự kích động và phản động của đời lẫn đạo đều là ân sư đìu tiến tâm linh, chúng ta nên cảm ơn thay vì kích bác uất hận. Cứ hành như vậy thì khối thần kinh từ khối óc đến bàn chân sẽ được thông suốt. Sự vận hành giữa tim gan và thận điều hòa, tâm thức sẽ được bình thản và sẽ không còn mê chấp nữa. Dẫn thân hành đạo, thanh tịnh đối đầu với bất cứ nạn tai gì xảy đến, hóa độ quần sanh trong thanh tịnh, đó là về với nguyên lý của càn khôn vũ trụ. Cuộc sống sẽ được an yên.

Vạn sự trên đời là không, chẳng có gì phải lo sợ cả, chỉ giữ tâm thanh tịnh tiến hóa mà thôi.

Chúng ta tu đang khai thác tiểu thiên địa này, tức là chủ của một tiểu vũ trụ, chưa mình lấy khả năng sẵn có của chính mình, chưa cảm thức được lực căn lực trần và dẫn độ sự tiến hóa của vạn linh thì làm sao có thì giờ bàn đến những quả địa cầu khác? Theo nguyên lý mà hiểu thì bao nhiêu quả địa cầu cũng là một bọt nước mà thôi. Giữ tâm thanh tịnh mà tu, không nên bàn nhiều việc tạo động cho chính mình mà không thoát. Thầy có bao nhiêu lời phân giải hỗ trợ cho con tiến hóa, con nên giữ tâm thanh tịnh tận hưởng khả năng sẵn có của chính mình trong chu trình tiến hóa là cần thiết. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

39

Kính thưa Ba má :

Thời gian như mũi tên bay, chỉ còn lại 15 ngày là đến tết nguyên
đán, ở đây gia đình Con Xin Cầu chúc Ba má năm mới Vạn sự như
ý Vạn khỏe mạnh, trong năm mới Ba má Có Kế hoạch về Việt-nam
chơi không? Xa Ba má đã lâu, Con rất muốn gặp lại Ba má và cho
Ba má hay hiện tại hoàn cảnh Con ở đây gặp nhiều khó khăn ý; kể từ
Ba má Con quét hết năm nó thì từ từ Xương, diễn biến thành hiện nay,
Con từ có vốn ở trong tay làm ăn đến bây giờ hết vốn và đã mất 500
đồng usd của người bạn thân để làm vốn.

Trong ba năm Xui Xẻo sắp qua mà Con mong từ năm mới bắt đầu thời
Vận tốt sẽ đến Vì Con có ba người bạn thân kêu Con hợp tác thuê lập
một nhà in và Con chịu mượn 7000 ^{USD} đồng phân tiền Cổ phần của Con để
Con tham gia, Con ở đây xin ý Kiến Ba má và xin hỏi Ba má Con thấy
Con không? nếu Con, Ba má giúp được Con phân nào về phân tiền Cổ phần;
đề Con Có hy vọng trong tương lai sẽ việc phát triển lo được Vốn của
Con và tạo được hạnh phúc gia đình

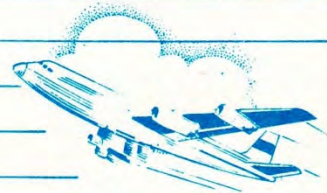
Thưa Ba má nếu nhận được thư của Con xin Ba má lời âm cho Con, đêm
đã khuya Con Xin ngừng bút ở đây, Cuối Cùng Con chúc Ba má sức khỏe
binh an.

ngày 15-12-94

Kính thư

Trần
Con K Q

(39)

Ngày 23/1/1995

L K Q ,

Ba đã nhận được thư con 15/12/94 được biết con đang túng thiếu và muốn làm ăn.

Những lá thư trước, ba đã cho con hay ba là người tu, không biết làm ăn và mưu đồ cướp giật, cho nên ba không lúc nào dư tiền và có tiền được. Về chuyện tu hành, nếu con cần thì ba có thể giúp đỡ bằng cách phân tách chân lý cho con rõ đường tu mà thôi. Còn đòi hỏi về tiền bạc thì ba không có thể làm vừa lòng con được.

Lúc thời trẻ khi ba chưa tu, cũng luôn luôn nhịn nhục, tự mưu sống trong khả năng của chính mình mà không lạm dụng bất cứ tình thế của ai. Nghèo khổ là một cơ hội học nhịn nhục và thấy rõ cuộc sống đua đòi và tham lam của chính mình.

Nhờ vậy ba mới có cơ hội tiếp tục tìm đường tu khai triển tâm linh và cứu độ quần sanh cho đến ngày hôm nay. Lúc nào ba cũng nghèo về tiền bạc nhưng tâm đạo không bao giờ nghèo và thiếu thốn.

Vậy con nên xét kỹ lại, tìm đường tu còn hơn gia tăng sự tham lam bất lợi cho chính mình. Phần hồn sẽ đau khổ trong lúc lia xác. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Kính gửi Thầy,

Con có những thắc mắc muốn hỏi Thầy về Thiên.

- 1) Tại sao hành hoài mà vẫn còn kẹt (tâm trí)
- 2) Tại sao Thầy hành mà thoát rõ ràng?
- 3) Tại sao hành hoài mà còn Đọng?
- 4) Làm thế nào để định thân định tâm? cũng làm y vậy mà sao không tỉnh được
- 5) trước khi hành phải làm sao?
- 6) Niệm Hồng Danh nào cho đúng cách
- 7) Tập trung 3 điểm nào từ đầu đến toàn thân.

Con kính bái Thầy

Con chúc Thầy 1 năm mới nhiều sức khỏe -
Yin Thầy ban phép lành cho gia đình con.
Cám ơn Thầy.

B

(26)

Mọi lá thư của Thầy con đều để luôn luôn trong bóp của con.

Bangkok, ngày 17/2/1995

B I X ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 2/2/95 được biết con lúc nào cũng vẫn còn thắc mắc. Muốn tu pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thực hành pháp môn khử trừ lưu thanh. Trước là gì, thanh là gì - phải ý thức rõ ràng. Trước là vận động cầu xin tha lực. Thanh là tự giải trừ hướng về sự thanh tịnh sáng suốt của tâm pháp. Thanh nhẹ làm trời, nặng trước làm đất. Người tu thiền thực hành đúng đắn ba pháp Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định:

Soi hồn tức là chấn chỉnh thần kinh khởi óc.

Pháp Luân Thường Chuyển = dụng nguyên khí của Trời Đất khai hóa tâm thân. Làm Pháp Luân Thường Chuyển, hít đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu sáu hơi liên tục không dứt đoạn nhiều năm nhiều tháng như vậy thì bên trong sẽ được khai mở, tức là huệ tâm khai. Huệ tâm là gì? Càng ngày càng thấy rõ sự trì trệ lôi thôi ô trước của chính mình. Hướng tâm về thanh tịnh, buông bỏ chuyện đời mới gọi là nhập định. Nếu ngồi thiền lo lắng ôm chuyện đời càng ngày càng gia tăng thì không bao giờ nhập định được, mà có thể tai hại ở về sau, tức là khủng vậy. Thiền lâu năm, điển rút bộ đầu, chứng minh là luồng điện cơ tạng đồng đều hướng thượng thì mới có cơ duyên rút và hội nhập với ánh sáng của cả càn khôn vũ trụ mà tiến. Người tu PLVVKHHBPP tự dứt khoát tình tiền duyên nghiệp thì mới thật là tu. Trong tâm không bao giờ chứa đựng bất cứ một việc gì ở ngoài tai. Lo tu sửa bên trong là chánh.

Thiền Định: Thiền để tịnh, tức là buông bỏ tất cả trong tâm thức nhiên hậu bên trong mới được sáng. Khi chúng ta tham thiền nhắm mắt nhìn thẳng trung tâm chân mây bực sáng thì toàn thân của chúng ta cũng là sáng, tức là nhập định, từ đó sẽ phát triển trong không còn không hơn nữa, thì mới thấy rõ chính tâm mà hành triển. Nó là một kỳ công thực hành cho đến đích, chứ không phải cầu xin mà đạt được.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(41)

C. R. 28 - 11 - 94.

Gửi Thăm Các Cháu

Hôm nay lâu quá mà tôi không gửi thư thăm Các
Nay tôi có vài lời gửi thăm Các, Các Cháu Các
Được khỏe nhiều, Sau thăm gia đình Các Cháu -
Cháu Tú Cháu Bấy Cháu Sáu, Các Cháu Các Cháu,
Được mạnh khỏe và làm ăn gặp nhiều may mắn
Còn lúc này vợ chồng tôi và Các Cháu ở bên nhà
Cũng được khỏe luôn không có gì hay đâu tìm Các
mừng, Còn vấn đề tu hành của tôi từ ngày Các
về không dám cho tôi đi may, Tôi vẫn tiếp tục Công
Phu đều đều, lúc này tôi Ngồi thiền mỗi đêm 2 tiếng
không một cơn, Sức khỏe tạm thối, Chứng bệnh đau
tử hết hẳn, mà lúc này trong người tôi nó phát
hiện hai triệu Chứng rất khá nghi, triệu Chứng thứ -
nhất, lúc tôi ngồi Công Phu thì tôi thấy ^{ngực} Tai bên trái nó
kiểu de de tức liền Niệm Phật liên tục mà nó cũng
không hết, Còn triệu Chứng thứ hai, lúc 9 - 10 giờ đêm tôi
vào nằm ngủ, thì nó phát hiện sau lưng lạnh lấm
như rít, lúc đó tôi có liền ngâm mình chậu nước
Niệm Phật, thì nó hết lạnh liền, rồi Cách 1 - 2 hôm
sau thì nó cũng lạnh như thường, Chỗ nó không hết liền,

(42)

lúc đó tôi liền lặc sách Thiển Thư hành ra coi,
thì tôi thấy trong đó, thư lời Ông Tâm Có mới,
những người tu mà ở xa Thiển Đường, không Có,
Mình Sư hướng dẫn, mà lúc Công Phu, Có triệu vọng
gì phát hiện khả nghi, thì viết thư liền lặc về
Ngay Thiển Đường hầu gặp Ông Tâm để Ông giải
đáp cho, Nay tôi nhờ Cầu ở bên đó, Cầu liền
lặc, Các triệu Chứng Cầu tôi về Thiển Đường, để hầu gặp
Ông Tâm, tôi nhờ Ông giải ^{đáp} thư máo, rồi nhờ Cầu
viết thư gởi về Cho Tôi, Cầu ơn Cầu,

Sau đây tôi cũng mong muốn được một Cuốn bản thu hình
lúc Ông Tâm đang thiết pháp và thực hành Các động
tại Công Phu, lúc máo Cầu Có về Thiển Đường Cầu thỉnh
cho tôi một Cuốn, để tôi xem thiết hành bổ túc theo
Các động tác Công Phu Cầu, Ông Tâm hướng dẫn.

Mười Cầu thỉnh Có, thì Cầu gởi về Ngay Biệt Điện Lâm trạch
tử một hộp đồ Xương Thi lãnh để đàn, Cái đây là tôi
xin gửi đặc biệt Cầu Cầu; Con Phấn Châu Tươi hơn m¹⁰ là
Cũng Công Phu luyện đạo, sức khỏe tôi đảo hết bình rồi nó đi
lâm bình được rồi tôi tin cho Cầu mừng,

Thời Thư đến đây vẫn tác không Có gì hơn Cháo Cầu

Nay thư
Nguyễn L
L

(43)

Bangkok, ngày 17-2-1995

N L ,

Nhận được thư của con đề ngày 28/11/94 được biết cơ thể con đang mang bệnh yếu thận và yếu gan. Phương pháp công phu chỉ áp dụng Pháp Luân Thường Chuyển thường xuyên, ngưng dục một thời gian sáu tháng từ từ nó sẽ khôi phục. Luồng điện thận và gan, tim giao thông không tốt. Nếu nơi đó có thầy thuốc bắc giỏi có thể uống thuốc lọc gan và bổ thận thì những hiện tượng như ve kêu và lưng lạnh cúm sẽ biến mất. Nếu không có phương tiện trị bệnh thì phải cố gắng niệm Phật thường xuyên và hành đúng pháp Pháp Luân Thường Chuyển thì nó sẽ giải phần độc tố trong người ra. Chung qui cũng phải cố gắng hành thiền thì mới có kết quả tốt ở tương lai.

Làm Pháp Luân Thường Chuyển, tức là lấy nguyên khí của Trời Đất tự trị bệnh cho chính mình, dù cho bệnh nan y cho đến bệnh thông thường cũng đều tự cứu được. Pháp Luân Thường chuyển huệ tâm khai là vậy. Sự vận hành của cơ tạng ổn định thì sẽ được an vui, không nên nghĩ về ma quỷ, nhưng sự thật xác yếu phải lo lấy nguyên khí của Trời Đất để tu bổ nó lại.

Thầy có bao nhiêu lời nhắn nhủ để cho con ý thức rõ rệt để tự thực hành, gỡ rối cho chính mình tức là giải nạn. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng.

Kính thưa Đức Thầy Tam

Trước hết con xin đức thầy tha thứ cho con, và được phép đức thầy cho con viết bức thư này để kính thăm sức khỏe của đức thầy được luôn luôn khỏe mạnh, vui vẻ thì con mừng lắm.

Sau đây con xin đức thầy giảng dạy cho con vài điều mà cho đến con vẫn chưa thông.

- 1) Khi xuất hồn lên thì có phải luôn luôn niệm, niệm nó là son hơn, A Di, Pháp luân thường truyền, Đa phật là thiên đình không? hay là chỉ niệm lúc đầu thôi.
- 2) Trước đây từ khi tu đến nay con chưa niệm trên 6 câu luân xa đi một nó. Vì có nhiều lần con được gặp, kiến thấy con có xin đức thầy hộ tặc cho con thêm những gì thiếu sót thì đức thầy bảo con rằng: "Cứ việc làm như thầy đã chỉ và cứ thắp hương đi mà đi vì thầy đã xuất rồi." Vào giờ con được nghe bộ kinh 3 khóa học "Phật Triền nguyên lý Nam mô A Di Đà Phật". Trong đó thầy dạy niệm trên 6 câu luân xa, đây bây giờ con có cần niệm đi nó 6 câu luân xa hay không? Xin thầy chỉ giáo cho con.
- 3) Thầy có dạy riêng con, con có thể thắp 9 giờ tối và 1 giờ khuya là hai ca thắp.

Con đã làm như trên, có khi con thắp từ 9 giờ đến 12 giờ 30 thì hồn mới về bàn thờ, đôi lúc con thắp từ 9 giờ đến 11 giờ 30 thì hồn mới về bàn thờ, con nghĩ một lúc, đi ra đi vào, hoặc làm vài việc vặt vãnh đến 1 giờ khuya con lại thắp nữa, có khi 3 hay bốn tiếng đồng hồ, và mà không biết là đi đâu con không biết cái hiện tượng, khi con vừa xuất ra, có nghĩa là đến trên đó đầu xuất phật đi lên, như vậy có phải là con đã xuất hồn lên đình lễ phật và học đạo không? hay là chỉ một phần diện của hồn con đi lên thôi.

Trong thâm tâm con, lúc nào con cũng nghĩ là con viết hơn
lên danh lễ Đức Như Lai Phật Tổ học đạo, và con xin dâng
lên những gì sẵn có của con cho căn khôn Vũ Trụ.

Kính thưa Đức Thầy như vậy thì con làm có đúng không?
Nếu có điều gì sai lầm trong các hành Pháp thì xin đức
Thầy chỉ giáo cho con. Con xin đợi ơn đức Thầy.

Con và cháu Nguyễn Quốc Hùng xin trân thành tạ & tạ
Đức Thầy đã đỡ tai cho cháu được tai qua nạn khỏi,
ngay nay cháu đã được bình phục và cháu còn phải
theo các điều trị một năm nữa mới được ngưng
vong thuốc. Cháu cũng không được mấy năm, 7 năm qua
cũng việc làm của cháu, nó cứ xuống dần dần cho đến
3 năm gần đây thì cũng cực quá, cháu lo quá nên mấy
đầu, rồi nó cháu nó bị đi cháu, nó tiền thuế chính
phủ đã là năm không trả được, Bây giờ quỹ của
cả ba bác Sĩ đồng góp thì họ trả cho cháu được 10 triệu
quan một tháng, nhưng họ từ nó thuế và các khoản
nên chỉ còn có hai ngàn hay ba ngàn đi rồi,
nên khoản cuối rất là eo hẹp, ở vậy con thương
cháu quá, nên con phải lo thuốc thầy sẵn số cháu,
mong đức thầy tha thứ cho con tình mẫu tử là tình
thần, nhất là một người mẹ của ta tu thì đầu nó lo
con vì khi cháu bị làm nạn khổ khổ, tiền không có
đầu ầu khổ khổ.

Con kính xin thầy lấy lòng từ bi mà tha thứ
cho con và cho cháu, nếu có điều gì sơ suất
xin đức thầy tha thứ cho con và cho cháu.

Con và toàn thể gia đình các con, các cháu, và
cả con dâu con rể xin dâng lễ đức thầy và kính
chức đức thầy thần, tâm thường được an lạc, mạnh
khỏe luôn. Kính Phụng Tụng Thọ.

(46)

Con và toàn thể gia đình chúng con đồng
xin kính Bái. Nguyễn Văn Hùng

Bangkok, ngày 17/2/1995

Bác M ,

Tôi đã nhận được thư của bác đề ngày 16/12/1995, được biết bác muốn biết rõ về việc niệm trên sáu luân xa - thì điều đó là dành cho những người mới tu, tự khai triển lục tâm. Còn về phần bác thì đã tu thiền lâu năm, cần niệm bát chánh mỗi ngày, từ sáu giờ cho đến 10 giờ tối.

Tâm niệm của bác xuất hồn đánh lễ Phật rồi quên đi, tiếp tục làm Pháp Luân Thường Chuyển đến lúc nhập định đi luôn, thì mới có cơ hội đánh lễ Phật. Hằng ngày bác rảnh, nhớ nghe thêm cuốn băng Linh Bảo Kinh để cho phần hồn được nhẹ thêm.

Tâm làm thân chịu, không tu sửa tiến hóa về phần hồn, hướng về đời thì lúc nào cũng rắc rối và động loạn. Đó gọi là nạn, người mẹ thương con, lo tu nhiều thiền nhiều, hướng về thanh tịnh mà tu thì không khác gì cái dù che bóng mát cho mọi sự liên hệ với mình. Nếu bác muốn giúp đỡ con cháu, chỉ thực hành hướng về thanh tịnh mà tu thì mọi điều ở tương lai sẽ được hội tụ tốt đẹp, không phải ôm chuyện đời, tính toán và suy tư, tức là động loạn, sẽ không có kết quả cho người thiền. Chúc bác vui khỏe và thanh tịnh.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

(47)

Thành Phố M

, ngày 24 tháng 12 năm 1994.

Kính thưa Thầy,

Trước hết con kính chào Thầy và dành lễ Thầy trong tâm.

Sau có điều thắc mắc xin Thầy vui lòng minh giải cho con. Con biết Thầy lúc nào cũng bận nhiều việc không dám làm phiền Thầy và tự tìm hiểu lấy theo sự tu học của mình, nhưng thời gian cũng lâu mà không tìm được câu giải đáp nên gửi thư này nhờ Thầy giúp con.

Thưa Thầy hiện tượng này cũng khá lâu con không chú tâm cho lắm nhưng mấy lúc gần đây nó càng nhiều hơn và làm cho con không cảm thấy thoải mái trong lúc thiền.

Vấn đề như sau: Mỗi khi soi hồn và thảo pháp luân thường xuyên con thường nghe văng vẳng lời đọc kinh của một nhóm người. Những lời kinh của bên Thiên Chúa, nhất là bài kinh Kính Mừng Mẹ Maria, và bài kinh có câu Lời Tại Tôi Mọi Đấng, con không nhớ tên bài kinh này. Những lời đọc kinh nói trên làm cho con khó chịu, không muốn nghe vẫn phải nghe trong khi con chỉ muốn nghe niệm Phật.

Đây có phải là sự giải ra nhờ soi hồn và pháp luân không?
hay là do lý do gì khác?

Đây là hiện tượng tốt hay không tốt?

Ngày con còn nhỏ con học trường đạo Thiên Chúa và ở xóm đạo Tân Định, thường đọc kinh ở trong trường và thường nghe tín đồ Công Giáo đọc kinh mỗi buổi chiều tối. Đây có phải lý do xảy ra như con vừa nói ở trên không?

Xin Thầy vui lòng giải dứt thắc mắc có ảnh hưởng đến sự tu học của con, để con được bình tâm lo việc tu hành.

Hiện nay mỗi ngày con công phu từ 6 tiếng rưỡi trở lên và soi hồn khoảng 1 tiếng và thảo pháp luân thường xuyên nhiều lần. Mỗi lần thảo đều thấy ít nhiều ánh sáng xanh màu da trời và màu đỏ lợt pha trộn nhau. Ngoài ra bộ đầu kêu dưỡng như các khớp xương di chuyển.

Con ít khi được gặp Thầy, xin Thầy vì lòng từ bi chỉ cho con phải

.....I..

(48)

lầm như thế nào để con được thanh tịnh trong thói thiên.

Khi Thầy đọc bức thơ này thì ngày lễ Giáng Sinh cũng năm Mới đã đi qua, con chỉ biết thành tâm cầu xin Ông Trên ban cho Thầy nhiều sức khỏe và an vui trên đường truyền pháp giảng giải Chân Lý.

Thời gian sau này con làm được một số thơ để tự dạy mình. Con kính dâng Thầy bài thơ sau đây để nói lên tâm lòng con

Ôn Thầy Con Biết Trả Sao Đây?
Chỉ Biết Công Phu Nói Bức Thầy,
Mong Một Ngày Nào Tâm Đạt Pháp,
Cố Công Trả Pháp Đã Vay Thầy.

Trước khi ngừng bút con kính gửi theo đây lòng thương mến chân thành và sự biết ơn sâu xa của con.

Kính bái,

(49)

.....2.

Ngày 8 tháng 3 năm 1995

S con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 24/12/94 được biết con đã lập hạnh tu tiên, tự khai triển tâm linh.

Về phương pháp chúng ta đang hành hiện tại, khi điển giới khai thông thì chiều sâu tâm đạo sẽ được phát triển. Con nhớ trì tâm niệm nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật để thức giải cho lục căn lục trần tiên hóa nhanh hơn thay vì ôm chuyện củ, tự làm cho niềm tin không được sáng sủa. Bước vào điển giới phải hướng về thanh tịnh mà tu, không còn lưu luyến bất cứ một chuyện gì từ đời lẫn đạo, qui về thanh giới chỉ có Trời chứng tâm cho chúng ta mà thôi. Còn về hành giả thì phải ngày đêm hướng về thanh tịnh mà tu. Dù có kết quả hay không có kết quả về hình ảnh âm thanh thì chúng ta cũng hướng về thanh tịnh mà tu. Thầy đã nhắc nhiều lần là mọi người cố gắng tu, thì cuối cùng sẽ được tiên hóa về ánh sáng của Đại Bi. Tâm không sẽ còn không nữa, thì mới đúng. Vạn sự trên đời là không, không nên bận tâm vào bất cứ một việc gì. Niệm Phật để khai triển tâm không của chính mình là một kỳ công tu học của hành giả Vô Vi.

Thầy có bao nhiêu lời ngắn gọn để cho con tự tìm hiểu thực chất của chính con mà tu. Chúc con vui tiên.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(50)

G , ngày 13.03.95

Kính thưa Thầy,

Con mạo muội trình lên Thầy một đề tài thật đặc biệt (dưới mắt của con) và cần sự đồng ý của Thầy để tiến hành.

Thầy đã có nghe con kể qua về gia đình ông Pasteur McComish, con cố tá túc trong gia đình của họ trước khi bắt đầu sống tự lập, trước lúc gặp Thầy ở Thiên Viện Qui Thức lần đầu tiên.

Ông McComish có nhã ý mời Thầy đến Genève dự cuộc phỏng vấn với ông Dalai Lama (người Tây Tạng), ông Tổng mục sư (ở Tòa Thánh Vatican, Rome) Francis Marchisano và ông Pasteur.

Ông McComish đã có dịp biết ông Dalai Lama nhân dịp ông này đến dự Hội Nghị ở Genève, ông cũng đến Genève nhiều lần và được đài truyền hình và báo chí phỏng vấn ông. Còn ông Tổng Mục sư cách đây vài tháng chỉ là Giám Mục (Evêque) là bạn thân của gia đình McComish và quen con.

Ông McComish rất quý Thầy qua con. Mong có duyên gặp Thầy để học hỏi. Ông cố thể đại diện nước Thụy Sĩ (Genève) để mời Thầy và các vị trên nêu Thầy đồng ý cùng như các vị kia, đến Genève để họp mặt và được phỏng vấn một cách "thân mật" (informal meeting). Quan trọng là Thầy cố chấp thuận cuộc gặp gỡ này hay không sau đó ông McComish sẽ mời 2 vị kia.

Nếu Thầy chấp nhận lời mời trên, thì ông McComish xin Thầy đề tài chính thức để thảo luận trong buổi họp mặt. Có đề tài rõ rệt, ông McComish mới xin được tiền trong ngân quỹ của chính phủ Thụy Sĩ (hình như là có khoảng 25 triệu dành cho đạo giáo, chắc ông Pasteur này cố tài xin tiền?).

Phải cần mỗi một thông dịch viên Việt-Anh.
Hình như là sẽ có mỗi báo chí nhưng trong sự đơn giản.

Con thành tâm dâng lên Thầy ý định trên và xin Thầy ý kiến. Kèm theo đây là lá thư mời của chính ông McComish viết gửi đến tay Thầy qua số fax của Hotel hiện Thầy đang ngụ ở Manila.

Cuối thư, con kính chúc Thầy được nhiều sức khỏe và sớm về "Montréal" vì có người mong (con phả Thầy mà!). Con kính lối thăm chị Bé và chị Võ.
Trời bên này sắp vào Xuân (sẽ đổi giờ), búa nắng búa mưa.

Con,

Y. L.

(5)

Manila, ngày 14/3/95

Y M con,

Thầy vui nhận được thư con đầy thiện ý xây dựng cho các nơi cơ sở hội thực hiện Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Đó là do sự mong muốn của người đã và đang thực hành.

Thầy và các bạn đạo đã chuẩn bị chép và dịch lại các băng giảng và in thành sách, lần lần phân phối cho khắp các nơi. Công chuyện chưa hoàn tất, đang trong vòng sắp đặt trật tự, tương lai sẽ có đầy đủ sách vở và băng giảng để giúp đỡ người kế tiếp. Muốn cho mọi việc được rành mạch và trật tự thì phải chờ khoảng vài ba năm sau. Do đó lúc này Thầy rất bận rộn chưa có thì giờ diện kiến pasteur McComish. Con nên báo tin cho ông McComish là Thầy có lời cảm ơn thiện chí của người. Sau này sẽ có cơ hội tương ngộ trong hoàn cảnh trật tự và tốt đẹp hơn, với thiện chí mình cầm giữa đôi bên,.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của con và tâm mưu cầu cứu độ quần sanh. Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(52)

ngày 26.1.95

d h 2

Kính Thầy,

Trước con xin thành kính đức thầy
và đức mẫu được an Khang Thân tâm
an lạc. Sau con xin trình lên
Đức thầy xin chúng qua pháp luân
thường chuyển mà con đã hết được
Sau khi đã vào chuyển khi được
vô bản thể 1 - nước 2 - ăn uống rất
ngon, 3 trong mười trái tim luôn
tươi vẻ đẹp ở một nơi, 4 - luôn
vui tươi vô tư hồn luôn tâm đạo
luôn khai triển luôn thường luôn
luôn, 5 - nghĩ chuyển trên thế

Đức pháp luân luôn được thi chứng
21 ngày ngoài thì con làm pháp luân
chuyển mười thì trên hoa trở lại
lúc pháp luân thường chuyển nó nóng
đai hoa khác và nước liên luôn
nóng hoa ở đã khác nhưng có tất

(53)

là đài hoa con tưng con hình
 thân như đi hết huyết uông, uông
 con suy nghĩ lại chầy lẽ thời.
 cho cái pạp này ở có pạp nhất
 chứa Sao, hỏi gì pạp luôn thường
 chuyên lút ngôn. tức như là hít
 khi dưới thì này thì pạp có cái
 gì để dưới cho nó điều hoa con
 nghĩ bỏ thì liên lẩn, việc nó nghĩ ra
 pạp điều anh của đũa quan âm
 pạp thờ điều anh là lấy khi
 hãnh thien nó lẩn khi của ngư
 hãnh điều hoa trong có tay nó
 âm thanh ra con lút 1 cấp nó
 điều hoa trở lại bây giờ con
 viết cho thầy con ăn chuy này
 gần hai tháng (đây là lúc tể: là
 bị hãm trong bát quái của thầy
 lẩn quân) thưa thầy con muốn
 đem ăn chuy này ra đây bán
 đao dưới chầy nó con sẽ hãnh
 pạp này tiếp tục hãnh ra Sao

(54)

Con xin thầy pạp này con 1 lần nữa,
 nhờ ngài thầy pạp này cho con ngư
 cái này hay tể ở nhà Sao luôn chuy

Thầy dạy đàn & con thường lể
mẫu cầu cầu hay ngắm. Đai muốn
hỏi miếng con phải làm như thế
nào xin thầy chỉ bảo cho con
xin kể với thầy này nữa.

Thư nhất (đọc cầu khác hơn lúc
chưa biết được phần cũng trên các
cầu búng mẫu với thầy cũng vậy
phỏng như xúng hời.

Đit pấp luôn cầu ngày cầu
xầu

pấp luôn nam đit 1 hời thầy
đưa từ chi thầy hời chày 2 tay
& chân lên đàn ngoài đó với
lúc pấp là 2 tay 2 chân hời đàn
và ngoài tay pấp (chạy thầy xin
trả lời chi con rồi

đến đây con dùng bút chạc
thầy thẩn tẩn an lạc
con của thầy

(55)

H H 44 tuổi
L JL tân m. 90

Manila, ngày 14/3/95

L H con,

Thầy đã vui nhận được thư của con đề ngày 26/1/95, được biết con có ý chí cương quyết thực hành pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Trước hết muốn tu một pháp nào trên mặt đất này cũng đều liên hệ với Trời Đất. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là một phương pháp tự trị tâm lẫn thân trong chu trình tiến hóa tự giải tỏa duyên nghiệp của chính mình.

Con làm pháp luân thường chuyển đúng thì sẽ được phát triển từ giai đoạn một như: đầu lắc cho đến đầu thông thì trí mới sáng. Còn đem nguyên khí của Trời Đất giải toả độc tố trong người qua hơi thở thì xác thân càng ngày càng khỏe mạnh và tự dứt khoát chuyện đời lời cuốn. Con nên cố gắng làm pháp luân thường chuyển cho đúng: đẩy rún đẩy ngực tung lên bộ đầu, từ căn nặng sẽ biến thành căn nhẹ, mọi việc sẽ được yên ổn hơn xưa.

Thầy tu bao nhiêu năm nay, cơ thể vẫn được tươi khỏe. Năm nay Thầy đã 73 tuổi nhưng nhiều người gặp lại Thầy vẫn nói là ông Tám chưa già. Do đầu mà mặt mày được tươi trẻ, sự thật là nhờ nguyên khí của Trời Đất nuôi dưỡng cơ tạng, ngày đêm tiến hóa hợp thời. Trí óc minh mẫn, ăn ít thiên nhiều mà vẫn khỏe mạnh. Con muốn chỉ cho người khác tu thì chính mình phải thực hiện đúng pháp, bảo tồn tinh khí, linh khí dồi dào, nói đầu trúng đó thì mới có cơ hội độ tha tại trần. Luồng điển của Đại Bi luôn luôn ban chiếu cho người thành tâm tu tiên và làm việc trong tinh thần bất vụ lợi, phát triển tâm từ bi, tưởng nhớ Trời Phật, mặt mày tươi trẻ, thể hiện hạnh đức rõ rệt, mọi người quý mến. Đó là đúng đường của Vô Vi, không nhằm lẫn coi âm mê tín dị đoan, vô trách nhiệm. Chính mình phải tận dụng nguyên lý của Trời Đất tự khai sáng tâm tư của chính mình. Đó là cơ hội cuối cùng trong kiếp sống ở kỳ ba này. Chỉ có thực hành chứ không áp dụng lý thuyết của bất cứ ai. Mọi người đều có một cuộc sống khác nhau và một cuộc ra đi tùy định luật nhân quả mà tiền. Hiểu được nguyên lý này, bình tâm tu học, giữ vững tinh thần không bao giờ thay đổi thì sẽ được vinh quang ở tương lai.

Thầy có bao nhiêu lời tỏ thể cùng con, mong con tự thức và thực hành, trí ý phân minh. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

(56)

Notes

Khi đi gọi thầy,
thầy đi gặp bác nhân được biết
thầy và anh em thầy và rất mừng.
V. D. như con cháu là thế
hãy thầy thầy.

Còn thầy tiếp tục học Herbology
(Doctor level) và đã từ từ được
chứng soạn một vài cuốn sách
thời giờ rảnh. Chúng tôi ở rất vui với
số lại cũng trên luôn.
Cái ở thầy đã rất cho con con
đúng sách để đi theo.

Thầy từ từ hãy đi là hay off
hỏi số 2 lần. Đợi vậy thầy, con sẽ xin
mời luôn sớm để ở nhà học cho mau
sớm để về VN luôn vào với bạn này.

(57)

Nhưng các bạn đang về bạn ở
ngoài đến Khuyên - nên về lúc này
thời về còn cũng bị phải vào lao
chuyên.

Ước gì cho hỏi ý kiến thầy
thêm 1 lần nữa.

Kính chúc thầy luôn dồi dào
sức khỏe dồi dào và vạn sự
tốt đẹp.

Kính bái

Klf

2-9-95

(58)

Manila, ngày 16/3/95

K H ,

Thầy nhận được thư con được biết con có ý định về VN. Điều này không cần thiết cho người tu, hiện tại con đã sống quen ở nơi trật tự và vệ sinh, khi về VN sẽ gặp trở ngại rất nhiều. Nên dứt khoát tu học thì ở đâu cũng có thể yên thân tu tiến.

Tại VN lòng tham của con người hướng về tiền tài danh vọng đang bành trướng, con nên lưu ý. Ở xứ Mỹ có cơ hội học hỏi nhiều hơn, tương lai VN ổn định về khối thiêng liêng thì lúc đó chúng ta sẽ có cơ hội về VN dễ dãi hơn. Ở Mỹ có cơ hội đi học, nên đi học và tiếp tục tu theo Vô Vi - đời đạo song tu, không nên nghĩ về thiêng liêng vô trách nhiệm đó mà tạo khổ cho chính mình. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(59)

Kính Đức Thầy Tâm!

Date

Con từ giới thiệu, con là Q V C S, 55 tuổi, 1 vợ, 4 con.
Vì vợ & đứa con trai đã đi vượt biên vào năm 1989, hiện đang ở tại trại tị nạn Mã Lai được 5 năm 8 tháng nay rồi, chưa biết ra sao?

Con còn lại ở V.N với 3 đứa con, liên gia con là 1 gia đình mũi 3 con cũng đã 5 năm 8 tháng rồi, hàng 1 tuần cảnh sống rất là khổ khăn, với cái thân chân cứng của con bị tật nguyền, với cuộc sống khổ khăn trong gia đình, con đã bị bế tắc không biết báo phên và nó ngày vầy trái, trái vầy không báo gì người. Như vậy là Nghiệp chúng con con phải mang nề, có phải vậy không, kính thưa Đức Thầy Tâm? Trong tâm tay con chưa có nên duyên nên nghiệp gì cả, và chúng phên các phên lý, có phải nghiệp cảnh như mỗi thời về Đạo như Đức Thầy Tâm đã dạy trong bằng?

→ Con đã ngời Pháp của Thầy vào năm 1990. Vì bị thiếu hụt ở chân trái nên con không biết ngồi kiết già, bán giá gì được, con ngủ với cái ghế bô, mũi lẩm tắp, con phải bắt 2 tấm ván để ngưng qua cánh cửa sắt của ghế bô và đặt cái ghế 4 chân lên trên 2 tấm ván và ngồi trên ghế đó mà tập mỗi đêm, giờ tập con thường bị thầy đòi luôn có lúc 12 giờ đêm, trường xuyên là 4 hoặc 5 giờ sáng, con vẫn cố gắng nhưng vẫn bị từ chối, con tởm quá Thầy Tâm à! Vì tăng số Đồi lẩm áp tăng số Đồi với con.

Nhưng dù sao con cũng quyết tâm cố gắng gắn bó với Pháp, vì con đã bấy lâu được ở nơi rất có giá trị, nhà Pháp mà nó dân đất chạ con có được sự quân bình lại khi ở với con, và giờ trở lại đi sự đáng bán hàng ngày trong cuộc sống đầy khổ khăn, chính nhờ Pháp mà nó đã giúp cho con được tăng sức khỏe và đã không hề được bình lên máu ở con.....

Nay con không biết do có duyên nào thúc đẩy con học thêm Pháp "NHÂN DIỆN" của Thầy Tô Basira Narada giới người Tích Lan (Sri Lanka) để trả từ biết cho Chúa ban ơn, cho con có hàng gia đình và bố con lại khỏe...

Con tập trì bình cũng đã hơn 2 tháng, trì vào buổi chiều tối để giúp cho bà con nghe khỏe vì thân bình. Pháp Nhân Diện này tập dần từ tiếng qua tiếng dần dần xa khắp toàn thân (dẫn từ Nhãn đi lên qua Đốt Mệnh → Âm Dương được Kiếp Kiến, mới tiếp) của con gọi là Đại Chân

Thiền để phòng sự 2 tay mà trì bình. Con cũng tập được thông kinh mạch liền. Rồi từ con tập 2 Pháp cũng 1 lúc. Mới vào buổi Nguyên, Pháp Sơ Hân rồi con tập vào Pháp Nhân Diện dần toàn thân từ trước buổi 2 tay, xong Pháp này rồi con tiếp tục Pháp của Thầy là 1 giờ Pháp luân chuyển chuyển 6 khi rồi ngồi Định, cuối cùng Xả Thiền, con tập 2 Pháp 1 lúc chưa biết gì là trở ngại cả.

Nay con nghe bạn Đạo phê phán đến con nên con rất là hoang mang và lo sợ. Vì con trì bình với hết tâm tư để với bình nhân, con giúp đỡ cho biết nhân ở nhân từ, gì cả (chưa biết mình phi) và học mỗi mi'ke' cũng bình nhân có khi con rủ họ ngời Pháp với con (bỏ) bạn Đạo đã hỏi với con là con đã cam-phạm (đi thái lai luật) của từng đời) Việc gì cũng có Thầy để lo cả, Sao mà con lại những tay, con dự vào việc của Thầy để với kiếp sau con, có được

② giờ bớt, mà phải trở lại hôn giờ này nữa, và nếu con tập 2 pháp một lúc thì sẽ bị thất bại. Vì vậy con rất mong mong và lo sợ

Khi bạn đạo đời phê phán đến em.

Vì lẽ đó, con ở cố gắng để giúp cho con được rõ ràng và được an tâm hơn, nên con viết thư qua đến nhờ Đức Thầy Tâm đời nhìn thấy được phần vô vi mà chỉ bắt gồng, đó cho con phải thế nào, và phải đi sao? Bị hạn? đi 1 pháp như thiền hay vẫn tập luôn mà có lời khuyên cuối con, vì con tập chưa bài gì bị trở ngại và cũng được

Đầy kinh mao hết nước thế cũng là điều tốt. Hay là phải giảm bớt khóa trình hoặc ngưng bỏ hẳn khóa này cho yên tâm.

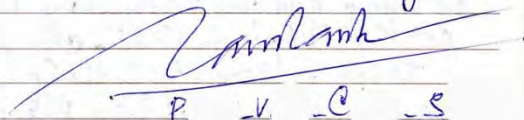
* Có phải 2 pháp khác lưỡng khí đi nhau không, kính thưa Đức Thầy Tâm, con kính mong Đức Thầy Tâm giải thích rõ ràng cho con được biết rõ để mà con tự chọn 1 trong 2 pháp mà tu, mà tập được tinh tấn hơn.

Kính đến Thầy hay vì tình thương mà hãy giúp đỡ, chỉ bắt đến em 1 cách rõ ràng để con theo học mà được tiến hóa, tiến tâm hơn, cũng với niềm tin lớn ở con bị hoang mang lo sợ mà bị trì trệ đi xuống đây vì phần tiến lên, để con khỏi thất bại bị lạc lạc thì đại đồng lạc hướng con một.

Một lời vàng ngọc, một lời khuyên giúp đỡ cuối Thầy, làm con tự tin lại học trở lại học vì 22 V.N. ở Việt Nam ai mà học 1 cách rành mạch hơn, chỉ có Đức Thầy Tâm là tạo cho con, đến con một ánh sáng, một niềm tin lớn hơn mà cố gắng mà đi tìm chân lý trong pháp đạo, trong lúc con còn phải đi phở lạc cuộc sống còn quá đầy dẫy (sở khổ khảm tình gia đình của con chưa được sum họp mà hầu giờ được sở hạnh phúc mà tiến hóa lên trong pháp đạo pháp luân hồi).

Cúi đầu, con xin chúc Đức Thầy Tâm luôn hạnh phúc trên đường hành đạo!

Kính Đức thầy Tâm!

P. V. C. S.

(61)

Manila, ngày 16/3/95

C S con,

Thầy đã vui nhận được thư của con đề ngày 16/1/95 được biết con có tâm cầu đạo. Nếu con có tâm tu sửa thì con phải hiểu rõ điển là gì. Điện năng của Trời Đất không khác gì lò lửa lớn, ân ban cho mọi người khi cần đến nó, còn pháp lý Vô Vi không phải là một phương pháp khừ trừ lưu thanh, tức là tự tu tự tiến, điện năng sẽ hòa hợp với điện năng của vũ trụ quang mà sống. Vô Vi tức là không không, con nhìn mặt trời thấy rõ ánh sáng của mặt trời có phải "không không"? Chính xác thân của con người đã và đang nhờ ánh sáng của vũ trụ quang mà sống. Ăn cơm gạo tức là phải cày cấy qua ngày tháng mới hình thành được, vũ trụ quang chuyển vào vật thể, cư độ quần sanh, mùi vị thơm tho dễ chịu, người tu quân bình phát triển được điện năng gọi là nhân điện để tự cứu. Hoàn cảnh là ân su. Nhờ hoàn cảnh vậy xẻo, đau khổ, bệnh hoạn rồi mới tự thức. Mọi người đều có điện năng của Trời Đất, tâm làm thân chịu, đó là đúng nguyên lý của Trời Đất, chỉ có chỉ cho mọi người ý thức rõ tâm làm thân chịu, tu sửa thì sẽ có cơ hội giải tỏa được bệnh hoạn của chính mình. Con đang đi đường lối của Vô Vi tức là tự trị tự cứu. Bản thân bất độ hà thân độ, chỉ nêu rõ phần hồn cho mọi người biết mà thức tâm vun bồi sự sáng suốt của chính mình thì cuộc sống sẽ được an vui. Nhất nghệ tinh nhất thân vinh, tu một pháp nào một pháp thôi, thực hành đúng đắn cuối cùng sẽ được sáng suốt và vinh quang hơn. Không nên ôm năm ba pháp nhưng cuối cùng chẳng đi về đâu. Thầy hành pháp lý Vô Vi không hề đem đêm cũng làm bao nhiêu công chuyện đó thôi, nhưng vẫn khỏe mạnh, duyên lành tận độ quần sanh vẫn đến với Thầy bất cứ ở nơi nào. Nếu Thầy không thực hành đúng đắn thì không có khả năng trả lời bất cứ một lá thư nào của bạn đạo gửi đến. Ở thế gian tham sống sợ chết. Tu hành thì muốn thành tiên Phật, nhưng thực hành chẳng có bao nhiêu, cho nên cái mình có không xài lại mượn pháp, tức là thiếu nợ ở thế gian - càng bận tâm thêm. Vậy Thầy khuyên con nên dốc lòng hướng về thanh tịnh mà tu thì khối thân kinh của con sẽ được khỏe mạnh và dứt khoát. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Luong Sĩ Hằng,

(62)

Ngày 12 tháng 3, 1995

Kính thưa Thầy,

Kỳ rồi Thầy đi Âu Châu, Thầy có nói với YM là nên tổ chức một thiên ca ở Genève, và nói với con trong điện thoại là phải sống để trả nợ thiên hạ. Hai con có bàn luận với nhau và có ý kiến như sau:

1) Hai con xin hỏi Thầy, Thầy có chương trình đi Âu Châu không? Nếu có thì hai con xin mời Thầy, sản dịp trên đường đi, ghé qua Thụy Sĩ và làm một khóa "vui sống" chung lần đầu tiên.

2) YM có đi dạo chỗ ở rồi, có tìm được một chỗ khá tốt, sạch sẽ, đầy đủ tiện nghi, gần nhà "ga", gần phi trường, kế bờ "lac", ngay phố, và giá rất rẻ đối với Thụy Sĩ (25 Frs một đêm với điểm tâm). Đó là "Auberge de Jeunesse" của Genève. Chỗ này chứa được 350 người hết thầy, nhưng mà họ chỉ cho người ngoài (non-membre) muốn được có khoảng 200-250 người thôi, ngoài những tháng bảy, tám và chín. Còn những chi tiết khác thì sẽ bàn lại sau, một khi mình có chương trình chắc chắn hơn.

3) Cũng như Thầy biết, chỉ có hai con là dân và cư ngụ fixe ở Thụy Sĩ thôi, còn nên hai con rất nghèo nàn về mọi phương diện: (số người làm việc, văn chuyên, tài chính, khả năng trí, văn nghệ, v.v.). Hai con có tìm được thêm được một người bạn đồng hành, làm chung hàng với YM để phụ giúp về số sách. Nó chưa có tu, nhưng rất thích giúp đỡ, nó tên là NLS NGUYỄN, sanh ngày 22/01/52. Tụi con hiện tại có 3 người dân bốn xứ thôi.

4) Nếu Thầy đồng ý với sự trình bày của hai con, xin Thầy trả lời cho 2 con "par écrit" và có "chữ ký" của Thầy, qua những mục sau đây:

- Thời gian : Nếu còn được năm nay, con xin đề nghị trong khoảng sau ngày 10 và trước ngày 22, tháng 12 (để cho bạn đạo để xin nghỉ). Và lại "Auberge de Jeunesse" sẽ đóng cửa từ Noel và Tết tây.

- Số ngày : ? (tùy Thầy có bao nhiêu thời gian disponible).

- Đề tài : ? (tùy Thầy, hay là Sấm giảng của ông Tư? Vì con biết, anh Dominique rất ước ao từ lâu, được nghe Thầy giảng về đề tài này).

- Khóa học : Con xin đề nghị là khóa Âu Châu, (để cho Thầy đỡ đi nhiều chỗ và đỡ mệt).

- Tên khóa : ? (và hai con có thể tổ cho chức sinh nhật Thầy luôn không?)

Hai con xin trình lên Thầy một "draft plan" cho Thầy coi, và xin Thầy sửa đổi và chỉ dẫn thêm. Khi nào có sự thuận ý của Thầy thì hai con mới "dám nhờ" các bạn đạo khác ở Âu Châu giúp đỡ. Hai con mong được sự trả lời của Thầy sớm về thời gian Thầy lựa chọn để làm réservation và để các bạn đạo để dàn sắp xếp chương trình. Trong khi chờ đợi, hai con xin chúc Thầy mạnh khỏe và đi đường bình an.

Con,
Á T

(63)

Ngày 18/3/95

Thầy vui nhận thư của con đề ngày 12/3/95 được biết con có tâm tận độ quần sanh. Thầy có thể đến bất cứ nơi nào, làm việc bất vụ lợi để giúp ích cho mọi người trong thực tế. Nhưng khi Thầy rời khỏi nơi đó rất cần các con là người kế tiếp để phục vụ làn sóng người đến với các con. Trước hết cần thực hành nhiều hơn, tự thức và tự đạt nhiên hậu không làm mất cơ hội tốt lành hưởng thụ của mọi người. Vậy hai con còn cần tu nhiều hơn thì lúc đó sẽ có cơ hội hình thành chuyện các con muốn mới tốt đẹp hơn. Quá trình đã cho thấy có người yêu cầu Thầy đến giảng, sau khi giảng xong, địa phương đã xảy ra nhiều chuyện giữa tình yêu thương của bạn đạo. Thầy không muốn có sự tái diễn đó. Vậy các con nên cố gắng tu để nâng cao điện năng tâm thức của chính mình nhiên hậu mới đủ khả năng ứng phó mọi tình thế xảy đến. Dục tốc bất đạt, cứ bình tâm lo tu đi, lúc các con có khả năng thì Thầy sẽ yêu cầu các con thực hành điểm tốt để cứu độ quần sanh. Vấn tắc đôi hàng nhấn nhủ các con và chúc hai con thanh tịnh mà lo tu.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

(64)

Kính Thư Đức Thầy,
24.02.95

Frankfurt

Sau kỳ Sống Chung ở Duesseldorf và Thiên Ca, đồng hương họ biết đến Vô Vi nhiều lắm, cũng có rất nhiều người đến tìm hiểu và tu theo Vô Vi, anh Lễ người mà quay phim trong đêm Thiên Ca muốn tập theo Vô Vi. Mượn Băng, Kinh Sách về coi. Số lượng BÐ đến chung Thiên ở TĐ Trí Tâm quá đông, không đủ sức chứa nên anh em muốn phát triển ra, muốn thuê một trụ sở riêng làm trụ sở chính thức cho Hội. Vì Bạn Đạo mình thì nghèo có phát tâm rất nhiều nhưng cũng không đủ, nên phải tìm cách để có tài chánh mà phát triển bằng các cách sau:

1. Anh Hùng, anh Băng có quen một người Việt bà ta làm ở Caritas, đã nhờ bà xin Caritas giúp đỡ mình xin trụ sở với giá rẻ. Cũng như trong tương lai mình có thể tìm cách xin Bộ Giáo dục và Văn Hóa chính phủ Thiên Bang. Việc này con hoàn toàn tán thành vì họ là những cơ quan tự thiện rất tốt giúp đỡ mình một cách vô vị lợi.

2. Con anh Hùng có cơ sở Import & Export về Việt Nam nên anh Hùng quen với giới làm ăn buôn bán rất nhiều, anh Hùng đã đi xin tương các cửa tiệm, nhà hàng VN, tàu v.v.. tiền hàng tháng cho Hội, nhưng với điều kiện mình phải đăng cảm ơn, dưới hình thức quảng cáo cho họ.

3. Ở Frankfurt có hội người Hoa, họ cũng nhận sự giúp đỡ hàng tháng của tòa Đại sứ Đài loan, anh Hùng và ông Hội trưởng người Hoa có nhà ý muốn giúp Hội mình và gợi ý sẽ cùng chú Phong đi gặp ông Công Chức ở tòa đại sứ Đài Loan để nhờ họ giúp đỡ về tài chánh.

Điều 2. và 3. con không biết làm như thế có tốt hay không? Hồi nào tới giờ báo Vô Vi mình chưa đăng quảng cáo cho ai, nên con lấy làm phân vân lắm. Mà anh em có vài người đồng ý vì sẽ có tiền ngay, mình sẽ làm được chuyện liền, còn đợi chính phủ thì phải chờ lâu mà không biết kết quả như thế nào. Con kính xin Đức Thầy cho chúng con biết mình có nên nhận tiền các cửa tiệm, nhà hàng và đăng quảng cáo cho họ không? Nếu tòa Đại sứ cho tiền hội có nên nhận không? Để chúng con hành xử cho đúng trong công việc đạo ích.

Thầy không ở đây nhưng hình ảnh Đức Thầy cũng trong tâm chúng con. Chúng con kính chúc Đức Thầy và Bé Tám luôn luôn dồi dào sức khỏe.

Mong gặp lại Đức Thầy.
Kính thư

(65)

con Đ t T

T con,

Thầy đã vui nhận được thư của con ngày 24/2/95 được biết mọi giới đang hưởng ứng và muốn học tu để tự phát triển thực chất của chính mình. Đó là niềm vui cho những người đã và đang thực hành.

Còn về sự phát tâm giúp đỡ của mọi giới, thì chúng ta là người đã đi trước, đã và đang đóng góp cho mọi người kế tiếp. Vậy chúng ta nên cảm ơn mọi người đã đóng góp cho hội phát triển; đó là điều cần thiết - phải nêu danh và cơ sở làm ăn của họ trong tờ báo Vô Vi, tỏ vẻ cảm ơn thiện chí của mọi người đóng góp cho những người kế tiếp. Dù tiền từ đâu đến cũng phải khai báo minh bạch cho tất cả các bạn đạo, người củ cũng như kẻ mới. Việc làm từ thiện xây dựng cho chung, đó là việc rất phù hợp với ý thiện lành của Thượng Đế. Con cứ an tâm làm việc đứng đắn thì linh khí của con sẽ được dồi dào. Lúc bắt đầu nhận tiền của bá tánh, có trật tự thì tương lai sẽ có kết quả tốt cho chung.

Chúc con thanh tịnh, thực thi rõ rệt những gì của bạn đạo mới hay cũ đang lưu ý chúng ta.
Quý thương,

Lương Sĩ Hằng.

(66)

S 9 13/12al/1994

Bác Tam, kính!

Đầu thư, con kính thăm bác khỏe và hạnh phúc trên đường hành đạo.

Tam ơi đây, khi còn ở trại ty nạn galang con có thư thăm bác và nhận được thư trả lời các đồ vật tháng, cũng với sách bác và nhà xuất bản gửi cho, theo anh em vô vi, thì con có duyên làm cũng bác, họ khuyên khích con cố công tu luyện, theo anh Đức Thầy Tam sẽ giúp con.

Sau đó con có thể hiểu các phương pháp hướng dẫn trong sách được khoảng 4 tháng thì ngưng lại vì con bị chứng ngứa dị ứng không ngứa lâu được, khi tiếp là tình hình ở đảo biển, lần con hỏi hướng về nước, trước khi về, đã sách và bằng con nhận được anh em vô vi báo đảo xin giữ lại làm tài liệu tu học, hơn nữa mang về cũng khá nhiều lắm. Sau khi về nước con tiếp tục bị bệnh phong ngứa vẫn có gặp lại thầy dạy nhạc cũng là anh em tập vô vi, với lòng thành đó con rất xúc động về chuỗi bị tập lại những gì con còn nhớ, đến quá ngày 12/12al, con lại gặp anh hai Chuân, anh đã mở được lộ đầu rất sớm và nói thường xuyên gặp bác, anh biết rõ những gì con nghe, xem từ khi con ở đảo, rồi phải tiếp thêm về tâm linh, anh hai Chuân cũng khuyên con nhận chứng mà luyện lại, bác Tam lúc nào cũng ở quanh đây đó cho.

Bác Tam quý! Tất cả gom lại một y' như thư trước kia bác gửi khuyên con con sẽ trở về với cha lành nhưng con xin bác tha tội vì số sách anh em có lòng xin giữ con không thể khước từ như bác dạy con anh em vô vi qua quê

lên giờ, con nghĩ đó cũng là lòng thành của bác, xa
hơn nữa là cần phải cầu để làm hòa với đảng là hết.

Tất cả những lời trong thư này là lòng thành của con
thốt lên cùng bác. Con không dám yêu cầu gì thêm, nhưng
nếu có dịp xin bác chuyển về cho con bất cứ những
cần thiết, kể cả lời khuyên cho con nhận được nguồn an
vì lời trong lúc tu tập, Bác cũng gửi về cho con những
tấm hình của bác để con giữ làm kỷ niệm.

Riêng con, mặc dù hoàn cảnh mới về nước rất là khó
khăn, nhất là nơi ăn chốn ở, nhưng con nhất định trong
ý chí là phải bước theo con đường mà bác đang đi.

Con kính gửi thăm tất cả anh em và là con rất mong
tho, hãy giữ sức khỏe, tất cả đều là nguồn động viên
an ủi đối với con nói riêng và các anh em với tôi ở gần
con nói chung.

Con xin cảm ơn bác nhiều lắm,
Con

Nattt

N N T

(68)

Manila, ngày 18/3/95

X T con,

Bác đã nhận được thư của con đề ngày 13/12 al/95 được biết con có duyên lành với Vô Vi, cho nên được gặp bạn đạo đang hành phương pháp mà con đã biết được. Phương pháp PLVVKHFBPP không có quy luật bắt buộc người tu, nhưng người thực hành tự thúc tự tiến, đó là món quà quý của nhân loại ở tương lai. Ở bất cứ hoàn cảnh nào cũng có cơ hội tự thúc tự tiến, chính con là quan trọng. Nếu con không thực hành để khai triển diện năng trong tâm thức thì con chỉ hướng ngoại chạy theo những đường hướng tham ô bất chánh của nhân loại để ra. Người tu Vô Vi tự thúc tự giải thì mới có cơ hội giúp đời tiến hóa nhanh chóng hơn. Con rời khỏi quê nhà nhưng nay có cơ hội trở về, con phải nhìn thẳng mặt trời và ý thức rằng ánh sáng không thay đổi, vẫn có duyên lành tận độ quần sanh. Ánh sáng mặt trời không che bất cứ một ai, nhưng loài người có quyền che bai mặt trời, nhưng đành quên ánh sáng tâm linh của chính mình, hướng ngoại tạo khổ cho chính mình, không làm sao hiểu được nguyên lý sanh tồn của trời đất, tâm thức bơ vơ, chạy đông chạy tây, cuối cùng cũng phải hướng về thanh tịnh thì mới gỡ gạc được sự sai lầm của chính mình. Tu sửa tiến hóa thì khởi thân kinh mới được ổn định. Nếu hướng về tình tiền danh vọng thì chỉ tạo khổ cho tâm thân mà thôi. Tu sửa là cứu cánh, giúp cho phần hồn tiến hóa trong lãnh vực thanh nhẹ. Con cố gắng tu tự thúc thì tương lai sẽ là món quà quý cho những người ở xung quanh. Chạy đi đâu cũng vậy, chỉ lo sửa tâm là cần thiết, nếu bác không tu thì không có cơ duyên bàn bạc với con về đường đạo ở ngày hôm nay.

Nhơn thân nan đắc, pháp nan ngộ. Xác của con không có một người tài giỏi nào ở thế gian này có thể chế con ra được. Pháp con đã thực hành thời gian ngắn, đó là con đã gặp được pháp nhưng chỉ thiếu hành mà thôi. Sự sai lầm của chúng ta đây đây, chịu siêng năng thực hành pháp lý mỗi ngày một ít thì mới có cơ hội giải tỏa điều đó.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(69)

S B ngày 30.3.95

Kính gửi thầy

Con đoán biết là hiện nay thầy đang ở Canada nên con biết với hãng qua thăm thầy, sau con xin phép được hỏi thầy, con kính mong thầy mình giải cho sự tâm tởi của con.

Thầy kính mến! Con xin phép trình bày cho thầy giải cho con.

Ngay trước cửa nhà con cứ mỗi Tết đến là xe cộ thường đứng và tề xe liên tục xin thầy cho con biết hiện tượng trên và mình giải cho con hiểu.

Gần đây con có nghe nhiều bạn nói rằng thầy sẽ về VN thăm thầy tin này đúng hay sai, con rất mong thầy về, dù thầy nói rằng thầy già rồi không về nữa, nhưng nếu thầy về gặp lại thầy chắc là tui con vô cùng mừng lắm đó thầy.

Nhớ thầy với hãng con gọi đến cho thầy con mong rằng phi nhân được thủ thầy hỏi âm liên cho con nghe thầy.

Con xin phép được dừng bút. Mong thầy về với tui con.

Con của thầy

[Handwritten signature]

N t T

Thư về con:

(72)

24.04.95

T Con,

Thầy vui nhận được thư con gửi ngày 30.03.95
được biết con vẫn bình an và tiếp tục hành thiền.

Nếu tu về Pháp lý và vi KHON HOC HUYEN BI PHAT
Pháp, luôn luôn hướng tâm về Đại Bi mà tâm thiền, con
hành Pháp Đảnh Đảnh THÍ Đảnh NHIỆT TRUNG. NHIỆT SỔ ĐẠO
ĐỒI ĐỒI, CỎ THỂ CHUYỂN ĐỒI, LƯU ĐIỀU HAY TỬ BÊN

TRUNG PHAT RA CẢM THƯỜNG TẾ TẾ, BỀ ĐỒI KỂU NHƯ
VỀ KỂU CỎ KHI MẮT CỎ CỎ THỂ KỂU NHƯ VẬY, CỎ THỂ
RA NHIỆT THỂ TỈNH KỂU TRUNG LỒI KỂU THỂ KỂU, CỎ
KỂU CỎ THỂ PHẢI LƯU Ý LỒI KỂU YẾU CỎ THỂ KỂU CỎ
HỒI, ĐỒI LỒI HỒI TỈNH NHIỆT TỈNH ĐỒI CỎ THỂ KỂU RA.

CỎ THỂ MẮT KỂU CỎ TỈNH ĐỒI KỂU, THỂ KỂU CỎ KỂU VẬY
VỀ BỀ NHIỆT NHIỆT CỎ KỂU, BỀ NHIỆT NHIỆT KỂU
BỀ KỂU THỂ HỒI ĐỒI ĐỒI KỂU, CỎ KỂU KỂU KỂU,

Thầy năm nay đang trên đường đi tới 73 tuổi
nhưng vẫn ĐỒI THỂ PHUẾ ỬU BỀ ĐỒI, KỂU NHIỆT
NHIỆT TỈNH KỂU KỂU ĐỒI KỂU KỂU, CỎ SỎ CỎ MẮT
CỎ THỂ CỎ KỂU KỂU CỎ MẮT CỎ KỂU, KỂU CỎ CỎ CỎ
ĐỒI NHIỆT ĐỒI TỈNH DO THỂ CỎ KỂU KỂU CỎ CỎ KỂU
MẮT BỀ TỈNH, MẮT THỂ ĐỒI CỎ THỂ HỒI KỂU, ĐỒI
LỒI SỎ HỒI ĐỒI CỎ THỂ LỒI TỈNH TỈNH MẮT ĐỒI
TỈNH ĐỒI CỎ ĐỒI NHIỆT THỂ KỂU ĐỒI, CỎ NHIỆT ĐỒI KỂU
KỂU TỈNH CỎ MẮT MẮT THỂ ĐỒI CỎ KỂU HỒI CỎ CỎ CỎ (73)

Hôm nay,

Trunk Tam lúc từ Chòm Thấy Tê là Tết, một TH A
Sẽ không còn nữa con sẽ Chòm Thấy Sui vi-Dieu Cứu lúc
Tú là Di Đã Sui + Hoi Sui Tam con ^{Sui} không còn nữa Tui
Và Di Đem nữa.

Con và lúc Thôi và Cò Thôi Bị Đuôi Truôi
Như con, là lúc Cui Sui Giàu Thôi không Truôi
Tú Cui Di Đã P Hoi, / Cui Sui Giàu Đuôi Nui Sui
Đuôi và Cui Đuôi Cò, lúc là Giàu Thôi P Hoi R Hoi
M Hoi. Thi Nui Đuôi Nui Cui Cui Hoi Cui Hoi,
con ~~lúc~~ ^{Sui} kỳ lúc Truôi K Hoi Di và Bui và Di Bui
Truôi như con không C Bui Giàu Sui K Hoi Truôi Nui
lúc K Hoi Thi Đuôi Đuôi Cui Cui Cui Đuôi Nui Đuôi
Bui Giàu, Hoi nay Truôi Nui và Cui Sui Đuôi Đuôi Đuôi
Cui K Hoi Nui Sui Truôi Tú Cui Hoi Nui Thoi.

Tui Thoi Cui Đuôi Đuôi Đuôi Nui K Hoi Cui Truôi Tú
và Cui Đuôi K Hoi K Hoi Đuôi Truôi Đuôi Cui Đuôi
Hoi K Hoi K Hoi Đuôi Đuôi K Hoi Cui Truôi Đuôi Cui
Cui Truôi Đuôi Đuôi Đuôi Đuôi Đuôi, Cui Truôi Nui
Tui Thoi Cui Đuôi Nui Đuôi Đuôi Đuôi, Thi Nui Cui Cui
Hoi Đuôi Đuôi Sui Tú Đuôi Đuôi Đuôi Đuôi Đuôi Đuôi
Đuôi.

C Hoi con Đuôi Đuôi Nui K Hoi.

(74)

Đuôi Thoi,
Sui

29 avril 1995

Bonjour Maître Tam,

J'espère que vous vous portez bien. Avant tout, je tiens à vous remercier pour cette belle fin de semaine de méditation à Montréal. Merci infiniment pour tout ce que vous nous apportez en tant qu'énergie, vibration et enseignement spirituel. Ce fut très fructueux pour moi et mon enfant que je porte.

J'aurai grandement besoin de vos conseils et aide spirituelle au sujet d'une situation que je vis depuis le début de ma grossesse. Mon mari n'a pas accepté que je sois tombée enceinte. Donc, il m'a rejeté, moi et l'enfant. Il a essayé de me convaincre de me faire avorter, ce qu'il n'a pas réussi grâce à mes croyances spirituelles

(75)

Ce qui me déchire le plus est qu'il a insulté mon enfant disant qu'il n'était pas le père, qu'il n'avait pas choisi cet enfant mais que j'avais plutôt volé son sperme. Maintenant, il refait surface et aimerait voir ma fille après sa naissance. Je dois dire que je lui ai écrit quelques lettres essayant de lui faire voir le côté spirituel et karmique de cet événement.

Mais pour lui tout ça n'est qu'une erreur, qu'il n'a pas choisi et que ce n'est pas la volonté de Dieu. Il n'a jamais été présent durant ma grossesse et ne veut pas être présent pour l'accouchement. Je ne sais trop quoi penser et agir face à lui. Après toutes ces souffrances, je dois vous avouer que je l'aime encore, et lui ne m'aime plus.

Il se voit seulement comme le père "biologique" de mon enfant, son propre fruit. Lorsque son enfant adoptif

(76)

qui vit avec lui en ce moment, il le considère comme son vrai fils, une partie de lui. Pour moi, ce n'est qu'une vraie insulte et c'est blessant pour mon enfant et moi. Il ne voit pas la profondeur, le lien spirituel qu'est d'avoir son propre enfant. Pour lui, tout ça n'est qu'une erreur, un hasard et non pas la volonté de Dieu.

Pour moi, c'est très dur d'accepter cette vision qu'il a. Mon enfant a subi assez d'insulte et de rejets venant de son père et elle n'est même pas encore née. Je ne sais trop quoi faire. J'ai un combat entre mon Ego, mes frustrations et blessures que j'ai subi de lui, et mon Moi Divin.

Est-il bon qu'il renienne dans notre vie ? Est-ce qu'il le mérite d'être le père de mon enfant ? Allons-nous nous réconcilier ? Ou bien que mon enfant

(77)

« choisi de ne pas avoir José comme père mais un autre qui viendra dans le futur. »

Mon accouchement est pour la mi-juin. Mais je dois régler ça très bientôt car mon enfant ressent les émotions que je n'ai. Et je veux vivre mon dernier mois (11/2) dans la paix avec ma fille car elle le mérite.

Quelque soit la façon que vous allez m'éclairer, me guider Maître Tam. Je vous ouvre mes antennes et je vous suis très reconnaissante pour votre aide. Afin que tout soit bon pour ma fille avant tout, moi et pour l'évolution spirituelle de José.

Merci infiniment Maître Tam pour votre lumière.

Portez-vous bien !

Que l'amour et la lumière soit
DE CHRISTINA à MA fille xx (78)

Voici mon Adresse :

C

P

(786)

(88)

Montreal, 2/5/95

Chere C P ,

Je viens de recevoir votre lettre mentionnée la coupure d'énergie de la compassion entre Dieu et votre mari. C'est à cause de cela qu'il tombe dans la confusion. Il nie sa foi spirituelle. Vous devez patienter à se retrouver dans votre intérieur pour réaliser l'amour de Dieu. Dieu ne permet pas à tuer un être spirituel qui est l'harmonie de la vie. C'est un enfant qui va vous saluer; avec cet amour de compassion, je vous conseille de la garder au lieu de l'avorter. Priez pour l'enfant, et pour votre mari pour qu'il puisse avoir la chance de vous rejoindre au futur. C'est une bonne occasion pour consolider votre patience dans la vie. Je vous souhaite une bonne santé et que vous réjouissez dans l'amour de Dieu.

Avec amour,

Lương Si Hang,

(79)

Kính thưa ông Tám

Những câu hỏi sau đây có tính cách cá nhân, trong gia đình, nên không tiện hỏi giữa công chúng, và cũng mong ông Tám trả lời riêng dùm :

1- Thân mẫu của người hỏi là bà P , năm nay cũng ngoài 70, là một trong những người tu luyện theo phương pháp Vô Vi đã hơn 25 năm nay, cư ngụ tại

Cách đây khoảng hơn ba năm thân mẫu có nhận được một lá thư gửi về từ Canada, trên phong bì có đề tên người gửi là ông Lương Sĩ Hằng. Nội dung chỉ có 4 câu thơ nói về sự phù du của công danh phú quý. Xin ông Tám làm ơn cho biết :

a- Mục đích của lá thư trên một cách rõ ràng hơn.

b- Hay là có một người nào đó đang mạo danh ông Tám.

2- Càng tu luyện theo phương pháp Vô Vi thân mẫu tính tình càng nóng nảy, buồn vui bất thường, mặc dù thấy rất nhiều cảnh tượng lạ lùng kỳ dị huyền bí. Xin ông Tám làm ơn cho biết :

a- Đó có phải là kết quả tự nhiên của pháp tu Vô Vi hay không ?

b- Có cách nào thay đổi được không ?

3- Pháp môn Vô Vi đặt trọng tâm trong vấn đề thiền định giữa khuya, tự tu tự tiến, rất ít nói đến luật nhân quả, hay là chỉ nói phớt qua. Bởi vậy nên có người rất chăm chỉ tu luyện hàng đêm, chỉ mong cho được xuất hồn lên cõi giới Tiên Phật hưởng phước, hoàn toàn không để ý gì đến luật nhân quả : thân vẫn làm ác, miệng vẫn nói ác, ý vẫn nghĩ ác. Điều này không được thuần lý cho lắm , nghiệp dữ chưa dứt mà cứ mơ tưởng cảnh Bồng Lai. Xin ông Tám làm ơn cho biết ý kiến.

4- Bùa chú có khả năng làm gia tăng những hình ảnh huyền bí thần tiên của người thiền theo pháp Vô Vi giữa khuya hay không ?

5- Có người nói : tôi theo pháp Vô Vi nên tôi không tới gần người bệnh tật, người chết, người nghèo hèn, đám đông.... sợ làm mất THANH ĐIỂN của tôi. Chỉ có tôi tu mới có thanh điển tất cả mọi người còn lại đều là trược điển. Thái độ ngã mạn đó đâu có đúng với đức hạnh từ bi của Phật dạy ?

Người viết chỉ mong được giải đáp những gút mắc trong tâm tư, nếu lời văn không được xuôi, hay có điều chi xúc phạm, đều ngoài chủ ý của người viết, xin ông Tám niệm tình thứ lỗi.

Kính thơ

C T I

80

Montreal, ngày 29 tháng 4 năm 1995

T I ,

Ông Tám có nhận được thư con được biết mẫu thân của con đã và đang tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Đó là duyên phước lớn cho chính người. Thiền đứng đắn thì đầu óc sẽ được tân tiến và khỏe mạnh. Còn việc thấy cảnh này cảnh nọ cũng là do duyên kiếp của người, nay tái ngộ trở lại để học hỏi mà tiến hóa về không, chứ không phải nuôi dưỡng những hình ảnh đó mà sống.

Còn về bốn câu thơ viết cho người thì ông Tám không bao giờ viết vòn vẹn bốn câu thơ. Thực hành đứng đắn pháp môn chỉ có đạt được quân bình trong tâm thức, vui hòa với mọi người. Nếu đi ngược lại thì phải lưu ý về thần kinh bất ổn. Lớn tuổi rồi, cần trường chay, để nhờ chất nhờn của rau cải thanh lọc bộ ruột, thì trí óc càng ngày mới càng minh mẫn hơn. Tu Vô Vi là hoàn toàn tự do tu tiến trở về với tự nhiên và hồn nhiên. Nóng nảy buồn vui bất thường là vì bộ ruột không ổn. Cần khuyên người ăn gạo lúc muối mè một tuần lễ để thanh lọc ruột.

Phương pháp Vô Vi đã dọn sẵn đường cho mọi người tiến thân. Cần nghe băng giảng nhiều để hiểu rõ mình là một khả năng trong vũ trụ, chứ không phải ôm lý thuyết đời mà tiến thân được. Tự sửa mình mới tiến hóa được. Đâu đó có trật tự, không hành thì không hiểu, không thể hỏi ngang và nói bướng được. Khoa học tức là khai triển tâm thức, chứ không phải chèn ép mà không tiến. Hưởng thượng thanh nhẹ tức là nhân tốt, thì sẽ đạt tới quả lành, không ngoài luật nhân quả của trời đất. Mang xác làm người không hành đúng pháp, tức là không khai sáng được chính mình, dựa vào thần, thánh, tiên, Phật là tự làm suy yếu tâm thân, thần kinh bất ổn, sẽ không biết được từ đâu đến đây rồi sẽ về đâu, tự tạo sự mê tín dị đoan, ý lại không tiến.

Tu đứng đắn không có bùa chú nào có thể xâm chiếm được. Người tu pháp lý Vô Vi chỉ thực hiện chuyện cần thiết và không làm chuyện không cần thiết. Những chuyện nào có thể phá hoại tâm thân thì không tham gia mà thôi. Việc lo tu sửa hàng ngày rất cần thiết, còn nếu chuyện nào tạo động cho mình thì không cần thiết. Xã hội nhân gian sống như vậy sẽ mang lại trật tự hữu ích cho chung. Ngược lại nếu xía vào chuyện cá nhân của mọi người đều là mất trật tự hết. Thành thật cảm ơn những câu hỏi ngoài đường lối tu học của Vô Vi.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(81)

R City, ngày 24-05-1995

Kính gửi Đức Thầy kính yêu,

Nhân dịp anh chị Ai sang thăm Thầy, con xin viết vài lời kính thăm Thầy. Có rất nhiều lần con đã thối thư thả về với Thầy trong tâm qua đêm dài, và bao lần nhúng bút thư đó con không bao giờ gửi đi, vì vẫn tự hạn hẹp, miệng môi chầm chạp, đến khi viết ra giấy và Thầy nhận được, thì con thấy không cần nữa, có lẽ Thầy đã nhận được những tâm tư của con từ lâu rồi.

Có đôi lúc tâm con tràn đầy ý đạo, có khi con phải giảng giải cho lục căn lục trần cho rõ ngọn ngành, nếu không tự nó không chịu phục. Chưa Thầy, có phải chăng một giai đoạn con phải trải qua, động rồi tĩnh, tĩnh rồi động, cứ như vậy đề thầy mình sai, thấy mình cần thực hành nhiều hơn, và lúc nào cũng thấy mình chưa

lắm đủ...

(82)

Trên con đường trở về quân binh và thanh khí, với
bao sự kích động phấn động, khi nào con cảm
thấy chán nản thì tâm gương sáng của Thầy
lại trở lại, chiếu cho con thấy sự tầm tòi
yếu hèn của mình, và như sau cơn mưa rào,
con lại lấy lại sự quân binh vui tươi để
tiếp tục tiến bước trên con đường phục vụ.
Như Tinh Trời, như Thầy thường nói, ánh mặt
Trời ban chiếu khắp nơi, dù kẻ tàn tật, nơi rai
rẻn, cũng được ban chiếu đồng đều, xem Hạnh
Đất, dù bị hát hủi chĩa đạp, nhờ nước bọt,
Đất vẫn âm thầm nuôi dưỡng cỏ cây, thực
vật để nuôi sống chúng ta.

Ôi, những lời lẽ quý báu Thầy dạy cho chúng
con nói làm sao hết, chúng con chỉ còn
con đường thực hành mà thôi, học sự cội rễ
bao la của Trời, hạnh nhân như hy sinh của
Đất, suốt một cuộc đời có lẽ còn thiếu sót...

Thầy ơi, con thấy trên thế gian này, đến
khi đau khổ không bao giờ người ta đi
tìm mây ông già, mà có lẽ mây ông đau
khổ cũng chẳng biết tìm ai, còn chúng con

(83)

đi tìm ông Tam, ông Tam trong con với nụ cười
hiền từ bi, nụ cười con không quên được. Khi
Thầy cười với con trong buổi ăn sáng tại Montreal.

Con mắt trần tục của con không thấy được ánh
quang của Thầy, con chỉ biết nụ cười tràn đầy
yêu thương, một món quà con không quên được.

Hôm nay con thiết lập đài đồng, kính dâng
lên Thầy đôi đồng cảm xúc ^{từ đáy lòng con,} Con kính chúc
Thầy được nhiều sức khỏe,

Hình thư,
Con,
2

T.B.: Con kính gửi Thầy một ít tiền để Thầy
tự duyên làm phước.

(84)

Atlantic City ngày 1 Tháng 6 95

X M Đi ngày 24.05.95

Thầy vui và hạnh được THB của Cờ và Cờ với một món Đũa Đũa
Đỏ con Phốt Tôm, được Bớt ở Hồn với Cờ con Đũa trên
Đũa Cờ Hồn Trống Thử Hồn.

Thức Hồn KHỎA Sáo TRẮNG KHỎA Sáo THỜ THỜ CỜ NỖI Tôm,
@Hĩ Cờ PHUC. và Tồn LÍNH THỜ MỜI VIỆC SẼ ĐƯỢC KẾT Đũa TẾT
@V Tồn Lính, Tồn TRỜI PHUC và CỜ Tồn Sáo KHỎA Sáo NGHĨ,
@Hồn Tồn CỜ Đũa Đũa Hồn TRỐNG THỜ Tồn THỜ SẼ TỒI
Tồn Đũa MỜI CỜ SẼ Tồn LÍNH. Tồn Sáo Tồn MỜI, MỜI Đũa
SẼ LỒ MỜI MỜI HỒN CỜ TỒI Đũa, Đũa Đũa Tồn Đũa THỜ THỜ
Đũa CỜ THỜ và KHỎA Tồn Đũa KHỎA CỜ THỜ.

THỜ KHỜ NGHĨ TỒI LỒ Đũa MỜI @ HỒN THỜ HỒN TỒI
HỒN, Đũa LÍNH CỜ MỜI, HỒN và THỜ TRỐNG MỜI TỒI,

@Hồn con vui KHỜ và Tồn Đũa Đũa Đũa Đũa TRỐNG
TRỐNG THỜ PHUC SỮA.

Đũa THỜ
THỜ,
Đũa

(85)

W , June 5, 1995

Kính thưa Thầy:

Bấy lâu nay con làm việc không rõ ràng làm cho Thầy phải bận tâm. Hôm nay con xin tạ lỗi và xin kính trình Thầy những việc con đã được chị Bê giao cho thực hiện:

1. Thực hiện Video (Phương pháp công phu, Thiên Ca, ...)
2. Sản xuất và phát hành video, audio cassette
3. Giữ về tại chánh

Những chuyện đã qua như Thầy đã rõ, chúng con cũng không thực hiện được hoàn hảo nên mỗi khi bán không chạy lại phải phiền đến Thầy quân cáo cho chúng con. Đúng như câu: "Không có Thầy đó mây làm nên" mà người bình dân thường nói.

Càng làm việc Đạo chúng con càng phấn khởi là mình đóng góp được một chút gì trong muôn một mà Thầy đã khổ công dẫn dắt chúng con trên đường tu học. Và cũng không tài thần khi những sản phẩm của VôVi International comm. co. bị người ta coi thường.

Ở chợ đời đầy những tape nhạc hoặc video tape, nội dung thì trống rỗng nhưng hình thức thì thu hút được người mua. Nhìn lại những sản phẩm của anh chị em chúng con thì còn thiếu sót quá nhiều về kỹ thuật.

Sau buổi họp ngày thứ bảy June 3, 1995 thì anh chị em đã phân chia công việc cho mỗi người sẽ lo về một chuyên môn như sau:

1. Anh B là President
2. Chị B lo về kết hợp những nhân tài (Nhạc sĩ, Ca sĩ, Show director, ...) và lo về phẩm chất cho hoàn hảo.
3. L A lo về tài chánh, gây quỹ,....
4. (H lo về sổ sách 6/3/95) Hoa lo về production & distribution.

Vì thiếu người lo về production nên con xin giao lại sổ sách cho L A . Vì đó là sổ trường của L A .

5. D lo video
6. L lo về Sound
7. Anh T lo Marketing (thị trường và giá cả)

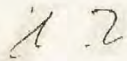
Trước khi phân công như trên thì con, chị B , L và anh D phải lo hết mọi chuyện, nên con có than phiền là làm như kiểu củ thì chỉ có lỗ mà thôi. Đó là con nói theo tâm đời, chứ làm việc Đạo chỉ tạo phước duyên làm sao mà còn lời với lỗ. Từ bấy lâu nay chúng con và sự nhiệt tâm Đạo của chị B đã hằng say thực hiện về cassettes cũng như video trong sự hạn hẹp nên không khỏi lo âu và thiếu sót.

(86)

Còn về tiền bạc thì từ trước cho đến nay chị Bê rất là chu đáo và rõ ràng với con. Xin Thầy an tâm và hành thiện trong điều này

Con có đôi lời kính trình lên Thầy và nếu có điều gì con không phải xin Thầy chỉ bảo và tha thứ cho con.

Kính Thầy

con

H T

Thầy đã nhận được Thư Con cho Hay ngày Hẹn
Giữa chúng Con rất vui và sẽ thật hạnh phúc từ sự
phân hợp Bất Tội như rất vui, kèm Con cho
kính nhất thật từ anh

Nhưng Gi Con đã Báo LENO Trong cassette
Buổi Hẹn đến giờ rồi. Thầy đã nhận,

Giữa công sức và hạnh hy sinh của anh và
Con đã giúp Thầy, kèm Báo Gi Thầy được
Được, vì xây dựng Tâm Đức của chính Con cho
nên Con mới thành Tâm Phục vụ Lịch sử, đó là một
hạnh đức tốt đẹp của anh Con.

Nhưng Gi Trong Buổi Hẹn tốt đẹp kèm nên
Thầy đi, sau khi Hẹn xong Thầy có thể
Đưa mọi người đến Thỉnh Con và mọi Con tiếp
tục nhận những Gi Con đã ~~thực~~ Trong Buổi
Hẹn.

Mọi người Tâm Tâm làm một việc thì
Hạnh Đức sẽ được Dạy Đạo Học

Chính Đấng xây dựng cho anh, thì mới
là làm việc Đạo.

Thầy lớn tuổi muốn cho Con sẽ là người
đi trên được Thầy đi, Con nên lưu ý việc
tâm mới điều Học Cơ. Tâm rất dễ tu Thiền
như Thầy đã được (b) Giúp Thầy Trong
mấy tuần, Thầy muốn vợ anh Con luôn luôn
vui khỏe và Hạnh Phúc Phục vụ Đạo Pháp.
(88) Đức Thượng Hòa

Atlantic city, ngày 5 tháng 7 năm 1995

D con,

Thầy năm nay lớn tuổi rồi, vẫn được nghe các con còn bàn luận về sân si và bực tức một cách vô lý không cởi mở và định rút lui sự phát tâm của chính mình.

Thầy rất buồn, vì chúng con đã được gần Thầy nhiều hơn các bạn đạo. Sự phát tâm của chính con đã có từ lúc gặp Thầy tại nhà Bùi Đức Long. Thầy đã ghi nhận từ hành động một của chính con, đã thật tâm hướng về tinh thần phục vụ mọi người ở tương lai, cho đến ngày hôm nay con vẫn còn tiếp tục để xây dựng hạnh phúc cho chính con, bạn đạo khắp nơi đều quý mến con.

Về phần sổ sách mà con đã giúp đỡ Thầy rất có trật tự, Thầy nghĩ con sẽ không bị bất cứ ai pha dèm và trách móc, nếu tiếp tục giữ những sự liên hệ tiền bạc vì Thầy, tức là đạo pháp. Thầy không muốn vợ chồng con tiêu hao vì Thầy quá nhiều, cho nên Thầy muốn thấy rõ con số thất thoát của vợ chồng con. Thầy sẽ trách nhiệm đền bù lại số tiền ấy. Cho nên Thầy có cho lệnh cho chị Bê thanh toán rõ rệt và trình Thầy. Người tu cần rành mạch về tiền bạc, tự xây dựng lòng trung tín đối với đạo pháp. Không nên vì lẽ này lý nọ mà tự bóp chết đạo tâm của chính mình! Thầy có thể bán căn nhà Thầy đang ở, để hoàn trả tất cả nợ nần vì đạo mà phải thiếu nợ.

Thầy muốn thấy các con tha thứ và chung vui hòa bình trước khi Thầy lìa khỏi xác, đến ngày nay Thầy vẫn cầu nguyện cho mọi người sớm thức tâm.

Bá, Lan Anh và Dũng Hoa đã từng đóng góp cho căn nhà của Thầy đang tiếp tục phục vụ quần sanh. Tâm ý thiện lành và quý thương Thầy của các con Thầy đều ghi nhớ.

Thầy rất hy vọng các con vẫn giữ tốt đẹp như lúc ban đầu. Chúc các con hướng tâm thiện lành mà tiếp tục thiện tốt.

Quý thương,

Lương Hằng Sĩ

89

E & , ngày 8/15/95.

Thỉnh Chúa Ông.

Thưa qua con nhân chiede tưng kính
Ông và các Huynh đệ con rất vui
mừng vô hạn. Hôm nay con viết vài
hàng thăm thầy, chú thầy và các
Huynh thân tâm thường An lạc.

Chúa thầy! Từ ngày con nhóm
jáp của thầy đến nay con nhân thầy
viết giáo pháp Cao Siêng Huynh diu,
giáo pháp của thầy & kính, tưng, giũa
lấy, giáo pháp của thầy rất dễ hiểu,
tốt & mới diệu để đẹp thư...

Cho nên hiện nay con đang mừng
jáp của thầy con biết, và thời gian
con cảm thấy rất lợi ích cho bản
thân và mình và lợi ích cho đạo.

Chúa thầy! cái lợi thứ nhất là
giúp cho con được hưởng thân tâm
của con được thanh tịnh, gạt bỏ vọng
tướng, tình tình luôn thay đổi,
bỏ đời, vào đạo, ít đưa đời làm

(90)

chỉ, mà để thời giờ nghiên cứu quan
tưởng trong thiên đĩnh, là bỏ thì
sản, si giờ được lui cần, lúc trần
đầy để đi ra ngoài quê xa, làm điều
xấu bậy mà bắt nó phải làm theo
ý mình, không hiểu, không hiểu,
chấp, không nghe như thầy đã nói:

"Ai biết gì mà thi đố đao.
Tu chỉ mê nước lợng than dài"
cho nên con bỏ tu thầy làm lười
tránh điếu quỳ, việc thiện nhỏ cũng
làm, việc ác nhỏ cũng tránh đó thầy..

Thầy! con là một học trò
xa xôi, thiếu duyên, thiếu phúc hơn
nay kính mong thầy như lòng thầy
giúp cho con được có đủ nhân
duyên qua sự giáo hóa chỉ dạy của
thầy và của các huynh đệ để đến
bước trên bước đường đạo, cho đến
nay được giải mê, khai ngộ.

Thầy! Qua thời gian
nguyên cứu gặp thiện của thầy

(91)

chưa có đầy đủ cho làm, con chú mình
vừa học liền qua gặp em thầy chú
chưa có một quyển thiên của thầy
ở trong tay con, nhưng con nghĩ đợt
có gặp thầy hãy mỗi đêm con tập
liều đờ đừ đến 2 giờ và say 4-
5 giờ rồi thức 12 giờ con thấy trong
ngủ rất nhẹ nhàng và khoan khoái
ngạc nhiên giúp đỡ cho mọi người
đặc biệt An Vui thế này, nhưng biết cần,
ngủ yên ngủ khỏe biết lễ số trở thầy An Vui,
vì để người và con làm thế nào có
gặp thầy để giúp cho một đợt
giải thoát và cho mọi người được
An Vui.

Chưa thầy! con đang rất rạo rập
thiền định, để diệt tâm vọng động,
"tâm ở đây, ở kia, vô ngã, vô thường,
chỉ còn giữ "tâm không"

Chưa thầy! con thiền định em
thầy rất vì đời nhưng em ở buổi giờ
con nghĩ rằng tu để (chứng lay tức

(92)

Mũi mũi, đích của nó là để giải
thoát tất cả mọi phiền nhiễu, để
thư vui và tự tại, không vướng
ngại, luôn luôn đi đúng hướng với
trí tuệ, thiện tập...

Chưa thấy con bầy này thấy
một thời gian, trước đây chỉ có con
chủ một bầy ở đây một hôm
nay thì chắc có nhầm duyên lại được
số đông bầy để khác về cùng
thiện tập, và còn dùng pháp thiện
cho họ vừa thiện và vừa duy
kính để cho họ an tâm, vì đây
có người cao, người thấp, có kẻ
người ngỗ do thấy, nhưng con con
thấy như yểu kém, muốn có pháp
để hướng dẫn, muốn có thầy tại
thế gian này để dẫn dắt con và
hướng dẫn con được sống suốt thành
triet được, và chỉ dẫn cho con dân
đất Huỳnh để cùng tu tập.

Chưa thấy! & đây biết đâu thật

(93)

Khó khăn... nhưng em đã loan báo
cái cối được 4 chiếc để cho các Huy & Đê
về thiên lý, đến vậy lại chặt chẻ giấy
mới này một đống, thỉnh thoảng chúng em
đang không quên không quên kêu gọi về
vật chất của hai mặt trời và là
hào khí con không cần một sự đóng góp
nữa chỉ cần người có đạo tâm thời thấy
cho nên nhiệt lực cũng rất và, nhưng
cũng có giấy viết qua, bản nguyên
tốt không có các chữ vì thường hai họ
tên giúp đỡ cho con viết qua "thơ"
"kết", để tiện việc viết tập viết
hàng.

Thưa thầy: và các Huy & Đê
đang chờ vậy mà thường em, chỉ
giúp cho em và làm mới đây
chúng em là để từ em "thầy" để
sáng khai đi đặt tập ở viết nam
và kẹp vào lần đi đi...

(94)

Atlantic city, ngày 12/6/95

C con,

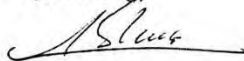
Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 8/5/95 tràn đầy tâm đạo muốn tu tiến. Sử sách kinh kệ lưu truyền nhiều ~~năm~~ trên mặt đất, mấy ai đã đạt thành. Cuối cùng chúng ta đã nhìn qua kết quả của nhân gian mà luận xét thì chỉ thấy người nhịn nhục khép mình tu thiền mới gặt hái được kết quả của tâm thân mà thôi. Ngày hôm nay con có duyên lành tự lượng được pháp và hành pháp. Đó là duyên may của tâm thức. Tu là tu bổ sửa chữa, chớ không phải tu ngu, không tiến. Nhai lời Phật để lợi dụng sự tận độ của tha lực, chính mình không chịu khai thác sự vô minh trong nội thức. Dù cho thiên kinh vạn quyển cũng chẳng đi đến đâu. Thực hành pháp thiền thì mới thấy được sự khai triển trực giác của chính mình. Vô tự chơn kinh sờ sờ trước mắt, nhật quang Phật, nguyệt quang Phật ban chiếu ngày đêm, nhưng tâm không thức, làm sao hiểu rõ đường đi của vũ trụ quang đang diu tiến. Lý luận của đôi môi không bao giờ có kết quả khai triển vĩnh cửu được.

Sự hiện diện của mỗi người trên mặt đất này đều là cấu trúc từ tự nhiên và hồn nhiên mà có. Vậy đạo là gì, có phải đạo vốn là không? Chúng ta tu hành thiền hướng về chơn không hành đạo thì mới có cơ hội khai tâm mở trí, tiến hóa đến vô cùng. Mọi người trên mặt đất này đều nhận thức rõ ràng là vạn sự trên đời là không. Anh hùng hạng nhất tại mặt đất này cũng phải chôn vùi thể xác dưới lòng đất mà thôi. Đó mới chứng minh rõ chơn không là vũ trụ. Vậy chúng ta người tu thiền về pháp lý Vô Vi phải tự hiểu nguyên lý của Trời Đất, hành thông tự giải thì mới tiến, ôm kinh nhai kệ làm suy yếu thần kinh của chính mình mà không hay. Cuối cùng chẳng biết than trách với ai cả. Không bằng lòng cũng phải bằng lòng, tiến hóa trong trật tự, diu tiến bởi vũ trụ quang mà sống.

Vô tự chơn kinh là chánh kinh của Trời Đất. Văn tự ghi chép, tam sao thất bản loạn lạc suy vi. Dũng mãnh thực hành tiến tới, tự giải tỏa sự phiền não sai quấy, dày công tu luyện thì mọi việc sẽ được thông suốt.

Chúc con vui trong niềm tin tự tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(96)

S ơ , ngày 29 tháng 5 năm 1995

Kính Thầy,

Con có đôi lời chào Đức Thầy và xin Thầy cho con đường
sáng đi.

Thưa Thầy,

Thầy là Đấng từ bi minh triết. Lời giảng của Thầy cao
siêu, những chứng con nhiều Ban Đạo chưa thấu triệt. ngoài đời
mọi người chưa sợ, còn thanh đầu, lương thực, tiền, danh vọng
tam bô.

Kính Thầy,

Ban Đạo San Jose, còn lo sửa tánh. Thiên đường hợp hàng
tuần. Các Ban Đạo vẫn trực hướng về Việt Nam Đạo Đức Thầy lại,
về lo về đường Đạo. Riêng con ước mong đóng góp một tay, cả Đạo
của Thầy.

Kính Thầy, con đang đi làm tạm thời hàng IBM tại San Jose.
Cố gắng lo và thu xếp 1997 về gia đình tại Việt Nam và tạm dừng
đi hành đến Việt Nam miễn yêu về Đạo. xin Thầy chiếu độ và
chứng tâm con. con ngày, sáng làm thuốc giúp mọi người, sống họ
hướng về Đạo, đến đi làm. Tại Thiên. gặp mặt lo xong nợ nhà
thực sự hết, đi về quê mẹ.

Kính chúc Thầy an tâm khỏe mạnh. con rất kính phục việc
làm hy sinh của Thầy. xin Thầy cho con là đạo lý kiên về hướng
đi và tu học sâu cho đạt pháp.

Xin Thầy yêu,

con K

(97)

Atlantic city, ngày 12/6/95

Q K ,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 29/5/95 diễn tả nỗi niềm quên mình muốn sớm đắc đạo. Điều này nằm trong mỗi tâm tình của con người tu học.

Quên khai thác lấy chính mình, dang ngự trong một khối óc thần kinh của trời đất ân ban, thiếu thanh tịnh làm sao khai sáng được chơn hồn mà tiến hóa. Sự hiện diện của con hiện tại, con không bao giờ dự liệu trước được. Vậy cần gì phải dự trù về VN, mau hay chậm. Chỉ lo tu sửa theo chiều hướng tâm linh, hưởng thượng hội tụ thì sẽ có một ngày tốt đẹp. Đó là đường hướng của Vô Vi, ngược lại với đường hướng này thì chỉ có tranh đua thù hận, tạo khổ mà thôi. Người tu Vô Vi cần sự thanh tịnh và sáng suốt, tự phán xét lấy chính mình mà hành triển, chớ không cần nhờ đỡ bất cứ một ai trong lúc ta không chịu thực hành.

Ở đời chứng nghiệm rất rõ rệt những gì ta làm được mới vui. Người khác làm được là chuyện của chính họ. Chúng ta không có quyền can dự vào việc của người khác. Đó là người chơn tu. Thành tâm tu học cũng sẽ có ngày vinh quang trong thanh tịnh.

Chúc con vui tiến.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

(18)

L

4-1-95

Kính thưa Đức Thầy,

Đâu thư con kính chúc Đức Thầy được sống lâu trăm tuổi, - đã bao lần con muốn viết thư thăm Thầy nhưng con o biết viết như thế nào cho đúng lễ và - đúng phép với một người mà con tôn sùng và kính mến. Con nghĩ đến Thầy rất nhiều nhưng không thể nào mà gom chữ lại để hoàn thành lá thư được, nhưng tất cả chữ trong những trang giấy này o xuất phát từ tận đáy lòng con, nếu con có lỗi lầm gì kính xin Thầy tha thứ cho con.

Con rất là may mắn đại đức của Thầy ban đến cho con trong những tháng qua. Hơn 8 tháng nay con tìm được Chân Lý và thấy được ánh sáng nhiệm mầu của Đạo và đại phúc trong đời con là gặp Chánh Pháp cũng Minh Sư dẫn con đến con đường hạnh phúc, con cũng không bao giờ quên ơn phúc (người em trai tinh thân của con) chính nó giúp con đứng vững khi con gặp khó khăn. Con o ngỡ đời con còn dài ~~o~~ phúc là gặp được Minh Sư và Chánh Pháp, con o

(99)

biết làm gì để trả ơn thầy bạn cho con. con cố gắng ngày đêm chăm chỉ học hành, kể rằng niềm tin từ đi đâu, con biết thầy đã nhiều lần đến giúp con trong giờ công phu, mỗi lần con biết thầy đến với con như vậy con tự hứa với lòng là sẽ cố gắng thật nhiều để đừng phụ lòng thương yêu trời biển của thầy bạn cho con.

Từ khi con theo P.L.V.V.K.H.H.B.P.P. con ở cơn than thân trách phận và chán nản như trước nữa, đây là nghiệp của con, con phải cố gắng giữ tâm thanh tịnh, tu tâm sửa tánh trả hết nghiệp duyên để trở về nhà thật sự với sự diu dắt của Đức thầy thầy ơi! con rất là sung sướng khi gặp thầy giờ phút thân thiện, thanh tịnh con có ngày hôm may rất là quý đối với con. Ngày xưa, ở lúc nào mà con có sự thanh tịnh hay hạnh phúc cả, lúc nào cũng gặp phiền phức, động loạn như ở đây, cuộc đời con trước khi gặp thầy rất là khổ tâm và đau buồn, anh chị em ruộng bố, kinh khi chỉ nghĩ con nghèo, nên lúc nào con cũng tính làm

(100)

sao để làm được nhiều tiền để được sung sướng và hạnh phúc, mặc dầu đồng tiền con làm ra rất là trong sạch bằng mồ hôi nước mắt hơn 15 năm dài đằng đẵng, Thấy đi! nhưng con đã làm lắm, những thứ ấy chỉ mang lại phiền phức, con nghĩ là con sung sướng và hạnh phúc những đó chỉ là giả tạo mà thôi, ngày nay con theo chân Thầy con mới biết đâu là hạnh phúc thật sự. Con suy nghĩ rất nhiều, rất lâu và chính chân ở có gì mà thay lòng đổi dạ con được, ai mà cắt đứt tình thương của con và thầy sẽ ở đời đời chung cùng con, con quyết theo chân Thầy cho đến ngày con nhắm mắt. Hôm nay con vẫn dùng hết lòng con đảm bảo con để tâm sự cùng Thầy con mong Thầy cho con vài lời dạy bảo, trên đường đời và đường đạo con cần có Thầy, con mang ơn Đức Thầy suốt cuộc đời còn lại của con.

Trong đời, con thương yêu Cha con nhất và con cũng được người thương yêu con nhất trong 15 đứa con, con ở được tình yêu của Mẹ con vì sanh

con rau má con bị làm bằng gân
chết nên má con ở thường con, - đó
cũng là cái nghiệp của con phải không
Thầy?? sao con nặng nghiệp quá vậy?
Thầy cứu con với Thầy. Nhưng con ở
được diêm phúc ở gân Ba, con cho
đến ngày Ba mất con cảm thấy cô
đơn vô cùng, ở biết đến bao giờ
con mới tìm lại được người cha yêu
dâu của con. Thầy thường quý của
con, giờ đây con cảm thấy con đang
và đang tìm được người cha yêu dấu,
để khi con cần sự dạy bảo hay
sự vui lòng con có người con đặt hết
niềm tin mà chia sẻ cùng con.

Con ở dám xin Thầy ban đại phúc
đến với con nhưng riêng con lúc
nào con cũng mong được có ngày đó,
ngày mà con được kêu một tiếng Ba
chỉ 1 lần thôi cũng mãn nguyện cuộc
đời con lại của con. Tiếng gọi Ba
kinh yêu đó ở con được thốt ra
hơn 15 năm nay.

Thầy thường kính của con,
con khẩn cầu xin Thầy ban điển
lành và giúp đỡ con trên bước đường

tu hành, con nguyện với lòng thành tâm cầu con là trung thành với chánh pháp, làm vui lòng thầy ở bao giờ dám cãi lời thầy.

-Thầy hãy cho con đầy đủ nghị lực để con giải nghiệp và tiến mạnh trên đường tu hành.

Con muốn bán tất cả những gì con đã tạo ra hơn 15 năm trời, thanh toán nợ nần, chỉ cầu mong được an no, và lo ~~tu hành~~ cho các con được ven toan. Con ở hiền tại sao con gặp thầy chi? có một lần mà con cảm thấy thương yêu thầy vô ngần, nếu con ở có g/d là con xin thầy cho con đi theo thầy cho đến giờ phút cuối cùng. Cô Bê kiếp trước là tiên nên kiếp này được gần gũi và hầu hạ Đức Phật, con nguyện kiếp này con tu hành bình tâm để kiếp sau con được làm con của thầy thầy ơi! tha thứ cho con chi vì con quá kính yêu thầy, con ở dám làm phiền thầy miễn đâu. Con mong thầy cho con một lá thỏ đầy tình thương thầy dành cho con sẽ bắt kỳ suốt đời con.

Thở dài dài con xin đừng bắt
nói đây con ước mong con sẽ gặp
Thầy trong ngày gần đây, lúc nào
con cũng thường nhớ đến Thầy:

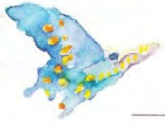
Con kính xin Bề Trên ban nhiều
phước lành đến với Thầy để chúng con sẽ
có bạn đạo khắp năm Châu - được
gần Thầy mãi mãi.

Con gái đầu khố của Thầy

☺ L. Damm

☺ ☺

(104)

L

5/15/95

Kính thưa thầy,

Con thành tâm kính chúc
Đức Thầy Vạn sự an lành,
Thầy đi! Con nhớ thầy vô cùng
con o biết nói gì chỉ muốn
gặp mặt thầy là quá hạnh
phúc và mãn nguyện, ngày
đủ khóa sông chung tại
Canada không bao giờ
phai lạt trong lòng con
tình thương của con đến với
thầy lại càng tăng lên ngàn lần.
Con mong sớm ngày đêm có ngày
nào con thành kính đón rước
thầy đến nhà con, con
tham lam quá

You are quite remarkable!

(105)

You take it all in stride.

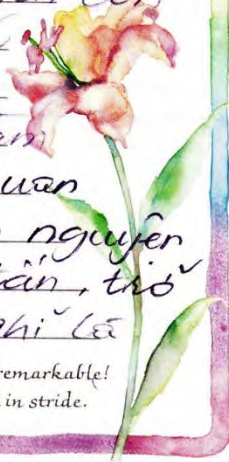
Hà Thầy? Xin Thầy
tha thứ cho con.

Thầy thường kính của con.
Xin thầy mở rộng lòng từ bi
đê cho con tu hành tinh
tần, con xin hứa sẽ cố gắng
đê không phụ lòng thầy.

Nếu con có làm điều gì thầy
không bằng lòng xin thầy hãy
la mắng con. Con biết thầy
biết tất cả về con nên con
cố gắng tu tâm sửa
tâm con ở một lời
bác chữa cho việc làm

của con, Chuyện quan
trong bây giờ là con nguyện
điều tu hành tinh tấn, trở
về nhà mình, đây chỉ là
tam bô, nường

You are quite remarkable!
You take it all in stride.

Lời mình giảng của Thầy
con ghi tâm đời đời, lúc
nào con cũng muốn làm Thầy
sui, Con thương và kính Thầy
như người Cha sanh thành
con vậy.

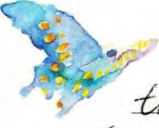
Con hiểu với Thầy ngày
đêm sẽ cố gắng hết mình để
khỏi phụ lòng trời biển của
Thầy ban cho con.

Con cố gắng học và
hành 10 điều tâm
đạo, Con đang thực
hành điều: 1, 2, 3
8, 9 và 10 con biết là
con 0 đủ sức để làm
trên bốn phần, con đi chùa
vùng nhưng con cũng ráng
bỏ theo ~~điều~~ You are quite remarkable!

(06)

You take it all in stride.

Của thầy đã chỉ dạy,
thì ngay nào đó con
cũng được thầy chăm chăm
tốt, con hy vọng ngày ấy
sẽ đến với con sớm.

Con không dám nói đây là
lời cầu xin cuối cùng của con
nhưng con cố gắng không làm
phien thầy và không xin thầy
mà con phải tự làm lấy,
nhưng trên giấy con đang
đi vào đời cũng nên,
con mới làm phien thầy
con khám phá ra được
là: Thuật (người em thân
thân của con, Thuật biết
con từ năm 79 ở trại tị nạn)
thiếu nợ rất nhiều, hơn
những năm qua

(107)

You are quite remarkable!
You take it all in stride.

hát kỷ ban đạo nào
 không tiên đề chi đạo hờ;
 hoặc là chử khoa sông chúng
 thì Phức sản sang phát tâm
 phục vụ ở đờ hờ, mua casset
 mua băng học đạo tặng ban đạo,
 mua máy móc lo vấn nghệ phục
 vụ ban đạo. Cũng ngày nọ cũng
 chông chắt và gần đây Phức
 đã cứu con, lúc ấy con ở biết
 Phức thiếu nỏ nhiều như
 vậy nên con mới hỏi Phức
 giúp con, theo con biết
 thì Phức làm lương rất
 nhiều nhưng ở phát tâm
 nhiều và thực hành 10 điều
 tâm niệm triết đề nên ngày
 nay Phức ở trong cái hờ
 quá sâu và con

(108)

You are quite remarkable!
 You take it all in stride.

là người gần gũi
 nhất sống chết có nhau.
 Con kính xin Thầy cho con
 bán bớt nhà hoặc tiền của
 con để con lấy tiền trang
 trải nở nần cho Phật và con
 xin Thầy giúp con. Phật sẽ
 buồn con khi Phật biết con
 trình lên Thầy việc này. Phật
 ở bao giờ muốn làm Thầy buồn
 hay bận tâm. Con cúi
 đầu chỉ dạy của Thầy.

Con không muốn
 dừng bút nhưng con
 sợ Thầy đọc nhiều
 sẽ làm Thầy mệt nên
 con đành phải tạm dừng
 bút. Con kính xin Thầy
 cho con được

(10a)

You are quite remarkable!
 You take it all in stride.

phép thưng xuyên thăm hỏi
Thầy, con ~~xin~~ cúi đầu lạy
ta ởn Thầy ban cho con.

Con kính chúc Thầy được
an khang.

Con gái đau khổ của thầy

Chau H. D. Nam

☺ ☺ ☺

110

Atlantic city, ngày 12/6/95

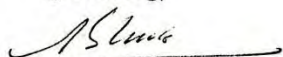
C con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 1/4/95, được biết con đang thực thi tiến hóa trong hành trình tâm linh.

Hiện nay con là một hiền thê và một tử mẫu đang sống hiền ngang giữa vũ trụ, tràn đầy tình thương của Trời Đất và người, xây dựng tiến hóa tâm linh của chính con, khai thác kỷ ức của chính con, tưởng nhớ đến tình thương cha mẹ, dũng hành phục vụ cho những người kế tiếp. Những cơ sở làm ăn của con, tức là nghiệp, nắm bắt đến giờ phút này, con tự cảm thấy việc chánh của chính con là sự tiến hóa của phần hồn chứ không phải sự bành trướng của vật chất tiền bạc. Từ từ con sẽ dứt khoát sự mưu sinh tạm bợ mà tự trở về thực chất thăng hoa của phần hồn. Đó là điều may mắn nhất trong đời con từ đây cho đến ngày thành tựu tâm thức do sự cố gắng của chính con. Càng tu càng cảm động, hiểu được nguyên lý của Trời Đất, cộng với tâm thức tương sinh, chủng ngộ biến yêu của Thượng Đế đời đời bất diệt, nâng cao tinh thần phục vụ quần sanh thì đường đi sẽ không còn bế tắc nữa. Dạy công tu học thì mọi việc sẽ được giải quyết hết. Đại bi tức là Cha Trời quý yêu, lúc nào cũng ban chiếu cho tâm thức chịu học từ bi và thực thi từ bi. Con sẽ được vui trong niềm vui thanh tịnh và sáng suốt! Con ơi! Ở trên đời này có gì quý hơn là có cơ hội tự hiểu mình trong chu trình tiến hóa và tận độ quần sanh.

Tâm con sẽ bùng sáng lên nếu con bằng lòng gia công tu luyện, thì mọi nạn tai sẽ chấm dứt. Dũng mãnh tu đi thì con sẽ thành đạt. Chúc con vui tiến trong niềm tin an lạc.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(11)

P le 26/5/95

Ông Tâm,

Je vous écris pour avoir de vos conseils sur la Voie de Perfectionnement Spirituel.

Depuis que je pratique, j'ai toujours pensé à vivre dans un monastère, un centre de méditation ou de devenir un moine mendiant en Asie.

Depuis mon retour de Bourmia, quelque chose s'est cassé en moi; j'ai pris la décision de me détacher de toutes choses de la vie tout en sachant que le moment n'était pas encore arrivé.

J'ai commencé à faire une retraite dans mon studio, mais j'ai dû en sortir pour aller collaborer à la rédaction du nouveau journal Va-li chez Alain Camitrot avec Trinh Quang Thang.

M. Trinh Quang Thang m'a conseillé d'aller à l'Institut de Méditation Hai Khong aux U.S.A, mais que je devais en premier lieu vous écrire directement pour que vous puissiez me conseiller sur tout cela.

Vous et moi, nous nous sommes déjà rencontrés à Paris le 31/12/94 à la conférence où je vous ai offert un chapeau.

Pourriez-vous m'envoyer une photo de vous et un poème?

Dans l'attente d'une réponse de votre part, veuillez accepter mes sincères salutations.

Respectueusement,

K e

(112)

Atlantic city, 16/6/1995

Cher K E ,

J'ai bien reçu ta lettre date'e du 26/5/95 indiquant que tu as une bonne volonte' pour retourner avec la voie spirituelle.

C'est une tre`s bonne ide'e.

De n'importe ou` on peut me'diter pour se corriger et se re'veiller spirituellement pour revenir a` la se're'nite'. Ce n'est pas la peine d'aller a` Hai Kho^ng (Centre de me'ditation). Ta^che bien de concentrer l'e'nergie au sommet de la te^te.

C'est la voie du retour au vide. Hai Khong (Le vide du vide) se situe au sommet de ta te^te. De la`, tu pourras

rejoindre facilement la mer d'amour de Dieu apre`s avoir re'ussir.

Ce que je te recommande est de te rendre a` la bonne place de la se're'nite'. S'avance toi me^me tranquillement. Le Vide du Vide est une vie infinie.

Ai le courage de te corriger et de s'avancer. Le point de la se're'nite' est le plus important de la vie.

Soie tranquille pour pratiquer la me'thode.

Le re'sultat se trouvera apre`s la re'action.

Avec affection,

Lương Sĩ Hằng

(113)

Thầy kính yêu

H 01-06-95

Con Giáo mới gửi thư về Việt Nam nhờ chị em Con
Gửi kèm 2 ký sau câu gửi thầy đến địa chỉ Thầy
Kính. Thầy và chị Bê cũng lấy thảo cho vui
vì đồ rau câu này ký trước Con về Năm mảy vô
hỏi Phi Trường Sài Gòn bị đóng thuế quá đ đủ tiền
trả thuế Con phải bỏ lại hết vì đồ đồ hành lý
của Con dư lại khoản 100 ký đồ phải đóng thuế 2800 đồng
khi đó Con chỉ còn có 400 đồ đ đủ trả thuế.

Con phải lo muốn người làm chổ đên ở bên ngoài
họ đồng ý làm giá tiền 400 đồ khi nào họ cần xây
chưa lại biên nhận cho mình thì lúc đó mình
mới ^{trả} trả cho họ Con đ thì thôi.

nhưng cuối cùng đ được là vì ngày đó có người ở
mười ngoài làm việc cho hãng bay về Đồ Canh
đ làm sao cần lên được chỗ đó hết giờ họ trả
đồ lại Con phải lên máy bay để đồ hành lý lại cho
người mà mảy về lại làm thầy hơi buồn khổ →

(114)

nhưng cũng phải chịu vậy thôi.
Con biết có biết vô hình dần lại vì con đã hành
ăn chay mà người nhà ở biết cho mục cá ki rô
nhiều quá.

Trời phải chặn lại ở cho con nhận vậy thôi.
ngày con về VN con may về 66 cuộn băng cassette
1 mình Thầy giảng đạo và 1 cuộn video thuyết pháp
cũng phải do Thầy chỉ dẫn và 1 bộ băng đài hồi âm kinh
5 cuộn con mượn người dạy lại theo hệ thống điện
tử hình ở VN TNT xong rồi con để lại cho
người nhà thân quyến dần dần nhiều người nghe con
cảm thức được phần nào khen hay và đến nhà chờ
họ hỏi xin kinh sách nhưng con ở có kinh sách
chỉ có viên Công phu do Thầy chỉ dẫn và mấy ~~đĩa~~
viên sách hình hoạt vô vi ở Đức và 1 lá thư vô vi đồng
con cho họ hết và con mới gửi tiền về VN nhờ chị em
mua băng ở cassette về dạy lại hết mỗi cuộn thanh 2
đồng cho ai nghe thấy thích hợp tu hành thấy hoá là quý
thôi con + in tam nghiệp kính bái Thầy Chí

(115)

Con em M. U. T. P.

Atlantic city, ngày 17/6/95

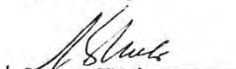
G con,

Thầy vui nhận được thư của con đề ngày 1/6/95 được biết con đã bình an từ VN về đến nơi, có chút dính rắc rối về hành lý mang theo. Đó cũng do con thiếu sáng suốt, không đọc rõ luật lệ của hàng không, thì vấp phải những việc không cần thiết để tạo sự rắc rối cho chính mình. Từ rày về sau đi đâu nên để ý luật pháp địa phương cho thông suốt, không thể hối lộ để làm mất trật tự chung. Những việc công quả cứu độ quần sanh mà con đã phát tâm, điều đó rất cao quý. Cảm ơn con đã có tâm tưởng đến Thầy, gửi rau câu đến tặng Thầy. Liên tiếp, Thầy có nhận được hai lá thư và hình nhìn bà con. Sự thật Thầy không có quen biết gì với hai vị này. Còn về phần ông Lương Châu, tình nguyện bước vào căn chùa rách nát mà tu, đối với người đời, thì đó cũng là một tâm hồn cao quý. Đối với đạo thì phải nhịn nhục tối đa, chấp nhận hưởng thụ mà tu thì tương lai mới có kết quả tốt. Tâm thường hướng về Trời Phật thì lúc nào từ bi cũng vẫn tận độ, không thể so sánh giữa chùa này và chùa nọ, nhưng chỉ so sánh hạnh đức của ta đối với Trời Phật mà thôi. Thăm tu thăm tiến thì mới gặt hái được kết quả tốt đẹp ở tương lai. Thầy cũng vậy, dù cho đói rách đến đâu cũng không có một lời than ván với bất cứ ai. Người tu cần nghèo để thức tâm, chứ không phải cần giàu để phá đạo. Có một giọt nước của Trời ban cũng đủ thấm rồi. Thầy có nhận được thư của ông Lương Châu nhưng rất tiếc địa chỉ không rõ rệt, thì làm sao tương lai Thầy có dịp gửi quà cho ông được. Vậy con nên nhắn ông viết lại địa chỉ rõ rệt hơn. Thầy sẽ ghi vào sổ, nếu có dịp nào thuận tiện Thầy sẽ giúp cho ông.

Con về VN, con cảm thấy dân trí rất nghèo, cũng vì thiếu tu mà thôi. Tu chùa không phải tu. Tu tâm mới thật là tu. Sửa tâm sửa tánh mới mong tiến hóa kịp thời được. Thờ cúng hưởng ngoại là tạo thêm động chứ chẳng có ích chi. Tu tâm sửa mình tiến hóa thì mới đúng đường. Con về VN trực diện với những cảnh nghèo nàn chạy chọt, phá hoại nham tâm, vụ lợi, không có thực tâm cứu độ nhân dân, thành thử giữa con người và con người đã bị đánh mất tình người từ bao năm qua. Vì tinh thần mua quan bán chức của người VN đã thực hiện trên mảnh đất nhỏ bé từ bao nhiêu năm qua, tạo sự nghèo nàn và uất ức cho nhân dân, chẳng đi đến đâu cả. Cuối cùng mọi người phải tự thức và tự lo liệu, đúng chiều hướng là phải hướng thượng giải thoát, mới phát triển tâm linh thì hòa khí sẽ khôi phục tình người sống động, gieo duyên hỗ trợ khắp xứ, sẽ không bị gom gọn trong mảnh giấy đồng tiền, giàu nghèo phân biệt, kỳ thị lẫn nhau, đánh mất giá trị tình thương và đạo đức.

Thầy có bao nhiêu lời bàn bạc thăm con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(116)

F ngày 5 tháng 6

Kính thầy,

Con kính chúc thầy mạnh
khỏe hơn - Con cố gắng
tu sửa, tránh trễ trễ làm lỡ
ngày, hay làm lỡ đó - Con
kính xin thầy tha tội cho
con - Cũng ngày con cũng
thầy con ngực đau và đau
mọi thành xài - Con cầu
đức Phật cho con đau nghỉ,
học đi về lên -

Con cũng mong ngày 7 tháng
6 này, sau khi con mổ xong
đường tu con tiến hơn -

Con gửi lời thăm chi bé -
Con sẽ nhớ chi bé như trước
thành học 1 tuần nhìn ảnh, sau
khi sức khỏe con phục hồi -

(117)

Thầy như thầy, kính
chức thầy thân tâm an
lạc 2⁺ thế giới: đấng đấng
loạn mây - kính chào,
Con -
N + N Đ

TP: gửi thầy một món
quả -
Con sợ thầy quả. Thầy
nói cái gì, có cái đó.
Một câu thầy nói, con
học hỏi hoài không
hết - kính thầy -

(118)

Atlantic city, ngày 18/6/95

N Đ ,

Con nhận được thư con đề ngày 5/6/95 cộng với món quà quý mà con đã thành tâm giúp đỡ Thầy. Thành thật cảm ơn con.

Thế gian là cõi tạm, mọi sự việc đến rồi mọi sự việc cũng sẽ ra đi, không có gì trường cửu cả. Tâm của người tu phải hiểu rõ và tự dứt khoát mọi sự việc đến hay đi cũng không can hệ gì đến chơn tâm của chúng ta cả, thì hạnh phúc sẽ được đời dào, hướng về tâm linh mà tu học. Tất cả đều nằm trong nguyên lý có có không không mà thôi. Con phải gia công tu luyện để sớm trở về với vị trí hiền thể và từ mẫu hằng hữ trong gia cang của con. Đó là một nhiệm vụ thiêng liêng mà Trời đã giao phó cho con thực hành trên mặt đất này. Hiểu được điều này thì mới thật sự thực hiện nhân đạo ngay trong gia cang nhiên hậu mới có cơ hội ảnh hưởng xã hội ở tương lai.

Mỗi người đều phải chấp nhận nghiệp thân, tức là bệnh hoạn. Thượng Đế đã ban ơn cho nhơn gian tuần tự tiến hóa, reo mừng phục vụ bởi những y sĩ chuyên nghiệp đã hàng cứu vớt biết bao nhiêu nạn tai từ mạng ngắn đổi thành dài, cộng hưởng những gì Trời Đất đã ân ban.

Hiện nay con đang được sống trong hoàn cảnh được cứu rỗi từ tâm linh cho đến vật chất. Vui thay và lành thay! dịp may luôn luôn hỗ trợ cho nhơn gian tiến hóa. Thầy không biết nói gì hơn, chúc con được vạn sự như ý hướng về tâm linh mà phát triển.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng.

(119)

Chùa Thầy ở Loussaint vào thg Nov. 1944
Con có đi chỉ lễ? Cầu nguyện cho các vong hồn tử
trận của các sĩ mã Pháp đó họ là: camboge, vietnam
đào, Espagne.

Lâm lễ ở một cái rừng danh riên cho họ và
một chỗ riên cho tổ phư nhà vua vietnam là
tổ phư của Bao Dai cũng có một hàng năm với
các chiến huân còn sống già 80 và 90 tuổi hết rồi
Có một mình con là trẻ nhất.

Chùa Thầy nhân diện ấy con đóng lồng thường
các vong hồn quá nên có nguyện cho họ được
nhiên thoát. Từ ngày đó, con về Sao con đau
lưng ho càng ngày càng trầm trọng hơn đến
đôi khi thê^l lo cho mẹ con mỗi đến cuối 9/4

đưa gia tăng. Con luận rằng họ là vong linh nghiệp sát. Hỏi mẹ
họ đã đi lên lịch sử?

Chùa Thầy người tu có nên đi vô những chỗ ấy
không? Con có phải chịu của sẽ với họ kg?
Chịu đau đến tháng ^{cuối 45} nữa rồi có huynh mình
Bao đến nhà, con nhỏ với thuốc Ginkgo của
y cho mỗi được bớt đau. Con tang nhỏ cô Bè.

Con có đọc nhật ký của ông tu có kể là ở xin ^{những} ^{những} ^{những} ^{những}
đó đưa về một cõi tu. Từ đó ông bị bệnh đến ngồi thiền
kg được. Đc đến 1945.

Vụ của con bị tang bị đau không nhỏ đến bớt đau con
mỗi nit, nhỏ sự liên hệ đó, con cần phải thận trọng hơn trong
sự giao thiệp ngoài đời sống?
Chùa Thầy cho con thêm sự rằng dạy của thầy về việc
huyền bí này. Cảm ơn thầy con đã có trình lên cho ở cuối rồi
và Thầy rồi, và
Đời đạo sống tu? B
Mai con bớt đau.

(124)

Atlantic city, ngày 19/6/95

B con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 31/5/95 được con muốn phát tâm cứu độ quần sanh. Những người có nhiệm vụ này phải vượt qua một cuộc khảo thí rõ rệt, nhận lãnh nhiệm vụ cầu siêu cho các giới, chứ không phải muốn làm là làm.

Người tu Vô Vi phải dốc lòng hướng về thanh tịnh tự khai thác lấy chính mình, nhiên hậu Trời Phật chứng tâm thì mới có nhiệm vụ làm việc này việc nọ, cho giới tâm linh. Con có pháp tu, nên thực hành đứng đắn phương pháp tu học của chính mình đang có. Chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, không nên bị sự cảm dỗ và phỉnh phờ của ngoại cảnh nữa. Luật nhân quả rõ ràng, người đời tổ chức hội này hội nọ là chuyện của chính họ, không phải chuyện của người tu Vô Vi. Con dốc lòng tu theo Vô Vi thì không nên can dự bất cứ việc gì ở đời này. Mọi người có một việc, đều nằm trong luật nhân quả mà thôi. Biết được luật nhân quả thì mới an tâm lo tu. Không nên tạo động vô lối thoát nữa

Xác phàm lớn tuổi, ăn uống nhiều năm nhiều ngày sẽ tạo không ít độc tố trong người, dễ xảy ra bệnh nhức mỏi, đó cũng do từ sự ăn uống mất trật tự mà thôi. Vậy con nhờ cô Bè mua thuốc thanh lọc mỗi ba tháng một lần, thì xác thân sẽ được trong sạch và đỡ bớt những bệnh nhức nhối trong người.

Không nên cầu xin mê tín dị đoan. Việc mình không chứng nghiệm rõ rệt được, không nên mừng tưởng vô ích, tạo thêm ảo ảnh mà thôi. Dứt khoát tu tiến để tận dụng sự sáng suốt của chính mình - bảo vệ thân xác an khương là điều cần thiết. Còn việc chông con cũng do duyên nghiệp của mọi người nằm trong nguyên lý có có không không, mà tự tiến. Con không nên ôm lấy mà lo những chuyện con không thể lo được, có thể hại đến tâm thân của chính con.

Chúc con thanh tịnh và tự tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(22)

N U 10-2-95

Đức Thầy Kính Thượng,
Đầu thư con kính chúc Đức Thầy và
Chi Hoàng Vinh một năm mới tròn đầy sức
Khỏe.

Con là Đ v C H chắc Thầy con
nhỏ, lần họp mặt ban đạo Úc-Châu ở Canberra
chúng con hướng tâm về Đức Thầy, chúng con
được lắng tâm trong thông điệp đầu năm được
Anh Phòng thâu băng lại. Chúng con sống quây
quần bên nhau trong thành nhe. Tất cả chúng
con rất mong mỗi Thầy có mặt trong Kỳ Đại
Hội Úc Châu vào đầu năm 1996 sẽ được tổ chức
tại nơi con cư ngụ. Sau đây con có vài điều
kính mong Đức Thầy giúp đỡ.

Vì hoàn cảnh và thái độ của vợ con như
con đã trình bày với Đức Thầy. Con đã vâng
theo lời thầy chỉ dạy, con đã sống riêng ở căn
nhà thuê hai mà con đã mua sau khi nghỉ việc.
Con đã sống một mình như vậy hơn một năm nay
và con đã phát tâm dựng nhà này làm Thiên Đường
để Ban Đạo vàng lai. Như vậy hiện chỉ có nơi
đây và nhà anh Lê Tấn Sanh dựng tâm nơi hội họp
Anh Vũ-nam-Tân đã đi Sydney nên nhà anh không
còn dựng nơi hội họp nữa. Lý nguyên phát tâm con
đã có từ lâu chỉ không phải phát xuất từ lúc
hoàn cảnh gia đình thay đổi. Nhà con rộng, vườn
cũng rộng ở nơi tương đối yên tĩnh nên rất tiện
cho việc tu tập.

(123)

Nhà hướng thẳng về hướng Nam, phong thiên
rất rộng.

Nay con kính mong Đức Chúa dặt cho một
tên đồng thời Chúa cũng cho một bãi thổ để
con treo bên cạnh kính vô vi.

Sau cũng niềm mong ước của con là được
Chúa và chi Hoàng-Vinh đến ngụ tại nơi
đây nếu có dịp thấy về thăm Nam-Úc-Châu.

Cuối thư con kính mong ^{Chúa} luôn vạn an
trên con đường hoàng Pháp.

Con Đ 5 6 76

Atlantic city, ngày 26 tháng 6 năm 1995

Anh H ,

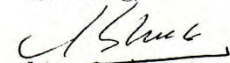
Thầy nhận được thư của con đề ngày 10/2/95, được biết con dứt khoát tu thiền để tự cải sửa nghiệp chướng từ nhiều kiếp thường vấn vương bên con. Nay con tình nguyện đem căn nhà ra giúp đỡ bạn đạo tu thiền có nơi hội họp. Đó là điều cao quý! Vậy Thầy xin đặt tên thiền đường như sau:

Thức Tâm

Giải nghiệp qui tâm tự tiến thâm
Tình đời đen bạc chuyển trầm ngâm
Nay tu thức giác không còn nữa
Bình tâm học hỏi lý diệu thâm

Diệu thâm đời đạo giải lần
Phá mê tiến hóa tự tầm đường đi
Cùng chung học hỏi kỳ ni
Sửa mình dũng mãnh dự thi cảnh đời
Cần khôn vũ trụ của Trời
Dạy cho hiểu đạo mở lời thực chơn
Chẳng còn nuôi dưỡng giận hờn
Qui y chánh pháp giải cơn mê làm
Tinh trời tự tiến tự tầm
Qui không chánh giác tự tầm đường tu
Chẳng còn mê loạn tạo mù
Dục tình tạm bỏ, tu thì đạt thông
Thương yêu thực chất lắng trong
Trời ban tinh đẹp giải vòng ước mơ
Thực hành cảm thức phụng thờ
Trời cao bể rộng thiên cơ hữu tình
Khai thông trí tuệ chính mình
Chiều sâu đạo pháp lại tinh hơn người
Chung vui huynh đệ nức cười
Đời là tạm cảnh người người học tu.

Quý thượng,

Lương Sĩ Hằng,

(125)

Très cher maître,

Je me suis efforcé depuis plusieurs années de pratiquer l'ascèse spirituelle et d'écrire ses paroles.

Or, je constate aujourd'hui que mes efforts et ma volonté dans la pratique demeurent insuffisants et que je souffre de plus en plus.

J'ai donc conscience qu'il me reste encore à franchir une étape supplémentaire.

Hết Thuang, que j'ai eu au téléphone depuis Gien, m'a conseillé l'incantation mentale avec votre cassette de "nam mo a di da phat".

En clair mes deux problèmes actuels sont :

1. dans la pratique

(126) Vous dites à juste raison que j'ai provoqué un blocage d'énergie en moi en inspirant trop fort lors de la respiration omphaloscopique. Or vous m'avez exhorté à Amphion de continuer à pratiquer cet exercice ; de même Thuang m'a conseillé d'inspirer par le nez sans aller jusqu'au

tout de la phase d'inspiration, de manière à ne pas provoquer de tension dans le sac ventral
 ma question est donc : comment m'est-il possible de me délester afin de pouvoir pratiquer correctement la respiration omphalocœpique puis arrêter ?

2. J'ai connu depuis deux ans une jeune fille qui s'appelle Claire ; elle travaille avec moi, Ven de di soir nous nous sommes promené ensemble puis nous nous sommes embrassés pendant un long moment. Comment expliquer que chaque fois que j'embrasse une jeune fille je ressente presque aussitôt après une très forte douleur au niveau des reins et que cela s'accompagne d'un sentiment d'anxiété et de peur. Tout cela est comme une brûlure en moi à tel point qu'il me semble qu'il s'agit d'une punition que l'on m'inflige... Je veux alors vous écrire pour vous raconter tout cela mais il m'est impossible de trouver les mots justes. Pourriez-vous m'expliquer plus clairement ce phénomène ? Vous m'avez dit en 1989 que je ne devais plus être impliqué dans ce genre d'histoires ? Pourquoi suis-je alors si stupide ?, c'est que je manque de lucidité.

Je sais bien au fond de moi que je dois comme vous l'avoir dit "vaincre la sexualité". Je sais aussi que le temps passe, qu'il me faut à tout prix me délivrer de ce problème, j'ai compris en vous regardant que vous m'attendez. Alors pourquoi, si je ressens tout cela, suis-je parfois aussi stupide ? Comment me sortir cette épine du pied ?

provoquer de l'ennui chez sa femme
ma question est donc : comment m'est-il possible
de me déloguer afin de pouvoir pratiquer correctement
la respiration omphaloscopique puis arrêter?

2. J'ai connu depuis deux ans une jeune fille
qui s'appelle Claire ; elle travaille avec moi,
Vendredi soir nous nous sommes promené ensemble
puis nous nous sommes embrassés pendant un long
moment. Comment expliquer que chaque fois
que j'embrasse une jeune fille je ressente presque
aussitôt après une très forte douleur au niveau des
reins et que cela s'accompagne d'un sentiment d'an
goisse et de peur. Tout cela est comme une brûlure en
moi à tel point qu'il me semble qu'il s'agit d'une
punition que l'on m'inflige... Je veux alors vous
écrite pour vous raconter tout cela mais il m'est im
possible de trouver les mots justes. Pourriez-vous m'expliquer
plus clairement ce phénomène ? Vous m'avez dit en 1989
que je ne devais plus être impliquée dans ce genre d'his
toires ? Pourquoi suis-je alors si stupide ?, c'est que
je manque de lucidité.

Je sais bien au fond de moi que je dois comme vous
l'avez dit "vaincre la sexualité". Je sais aussi que le
temps passe, qu'il me faut à tout prix me délivrer de
ce problème, j'ai compris en vous regardant que vous n'attendez
rien. Alors pourquoi, si je ressens tout cela, suis-je parfois
aussi stupide ? Comment me sortir cette épine du pied ?
il le faut absolument. J'ai honte et terriblement peur,
si peur de l'enfer, et je suis aussi que ma responsabilité

(127)

et grande vis à vis de tous les êtres. Je vous
prie de me pardonner mes péchés, et j'espère avoir
la force de ne jamais abandonner ma quête.
Mais comment réunit à saine tout cela ?

J'ai conscience parfois que je ne suis pas
digne de vous et je comprends votre attitude,
mais la question pour moi est simplement de
comment progresser ?

Je vous remercie de m'éclairer, et je suis
tout ce que vous faites. C'est pourquoi je vous
prie encore une fois de me pardonner toutes ces
fautes car j'ai soif de réunité.

Très respectueusement à vous

J - P

(128)

Alh mardi 18 avril
1995

Cher maître,

Je fais le vœu d'accepter de "vifir"
comme vous me l'avez enseigné, car je crois
en vos paroles qui coulent comme une
eau de source.

(28) Je crois en votre omni-potence

forçé à travers de multiples existences ; je
sais que votre chemin fut lui aussi parsemé
d'enluchs et de souffrances.

Je sais que c'est à ce prix seulement que l'on
peut acquérir de la lucidité, seule source de
l'amour véritable

Vos paroles et votre simple visage en
face de moi sont comme un doigt levé en
direction du ciel et de la juste voie

le seul problème pour moi consiste à
davantage croire que Dieu est cette force

(129)

et moi qui me donne le courage de croire²
et d'espérer.

La peur que j'éprouve encore et moi m'empêche pour l'instant d'avoir totalement cette confiance mais je sais que je dois encore poursuivre mon chemin pour arriver à cela

Je sais que je ne puis rien faire de plus que d'accepter de m'avancer, accepter cette souffrance qui est comme un hiver et rigoureux qui me torture, car je sais qu'après viendra mon bonheur

(130) j'aimerais avoir la force de me lever cha-

que nuit pour prier afin de remettre, encore
davantage cette fraie painke que Dieu met
dans chaque être, j'aimerais aussi pouvoir
assister au Congrès de Las Vegas - car je sais
alors tout ce que vous donnez à chacun de vous
- j'aimerais me rendre au centre de bien
pour prier avec mon ami Thauy - à qui
tous les pratiquants de France doivent beaucoup,
mais je suis aussi (envers lui) tant d'in-
firmité! - voyez - vous j'aimerais tant
de choses que je ne puis ni mon cœur se
vraiment réunir. Ah si! j'aimerais encore

(131)

vous sentir plus proche et plus présent 3
"Xigweu, je ne suis pas digne de vous
recevoir mais dites seulement une seule
parole et je serai guéri" mais je sais
que cela dépend de mon bon cœur.

Pour tout cela j'ai été si content de
dialoguer aujourd'hui avec vous, très cher
maître et je vous aime beaucoup, car je
sais aussi que vous êtes le représentant de
Dieu sur la terre pour le bien de tous les êtres
Et étant l'humanité reste encore si
(132) ignorante de tout cela, maître, pourquoi ?

Quelle injustice !
Mon cœur et mon âme pleurent mais après
je me sens si bien.

H

133

Atlantic city, 28th Juin, 1995

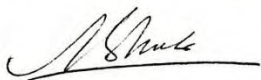
Cher J P C ,

J'ai bien reçu ta lettre datée du 27 mars et du 18 avril. Pour dégager l'énergie impure du corps, il faut pratiquer la respiration cyclique plusieurs fois dans la journée pour pouvoir concentrer l'énergie pure au sommet de la tête, et oublier la sensualité corporelle.

Tout est très simple. Pour atteindre cette simplicité, il faut bien pratiquer la méthode. La vie extérieur est temporaire. S'orienter vers Dieu est la seule voie pour développer la conscience juste. Pour l'âme il faut penser à la légereté, à la compassion de Dieu. On se gaspille son vrai énergie avec les femmes et l'énergie impure bloquera le sytème nerveux car on s'orienter vers le bas et vers l'impureté. Il faut avoir le courage de trancher et de ne pas avoir peur de perdre l'amour. Seul l'amour entre Dieu le père et l'âme est vrai. Pour se rendre au paradis, il faut couper complètement l'amour terrestre.

J'espère que tu t'engage dans la pratique en quête de la vérité qui est très simple et lucide.

Avec affection,

Lương Sĩ Hằng

(134)

A. D. H. P. 1/1/1995

Kính gửi Thầy. Cũng tất cả ban đạo
kò gần hải ngoại thân mến!
Thầy kính nhớ. từ khi Con trở về Việt nam
cho tới nay. Con nhận được tin thầy gửi thư cho
Con và quà Noel. đến nay Con vẫn chưa nhận được
nay Con hỏi âm cho Thầy cũng các ban đạo đó
Con hỏi thăm sức khỏe của Thầy. Cũng ban đạo
ở lên đó ra sao cho Con biết nhé. Con mừng
Con cuộc sống của Con ở Việt nam chắc thầy
đã sống qua thời CS cho Con Con như người
thừa ngoại xã hội. hoàn cảnh cuộc sống của Con
không nhà không cửa, bé về không biết trốn
đạt về đâu. mừng lúa vào đâu cả!
nghĩ cảm hơn lần đây lòng của một chế độ cộng s
mong ngày thầy trở lại quê hương được thật sự
thành bình. từ đó là Con mừng. để xưa tan đi nỗi
lo âu của một thời CS làm quyền. mà Thầy
Cũng ban đạo. Cũng như Con phải ra đi, nay sẽ
phần của Con làm lui phải trở về năm dưới sự
lo âu của chế độ CS nghe mọi sự bình hoàng.
Thầy ạ! Con thư Thầy gửi cho Con chính quyền
xã họ mà ra xem. không sợ nói dung thư, Thầy viết
những gì mà họ đã gọi Con nên gặp công an và thu
4 quyền kinh, và giấy báo lấy tiền có một tháng nó
trùng tên họ với Con, Con của Con bộ chính quyền
trong xã đó sang lấy không được, vì không có địa
chỉ của ai gửi cho, đến khi, Con sang lấy tiền

(136)

Thì nhân viên bưu điện báo tờ gọi điện sang
kên giờ tiền đ. họ hỏi con sáng có ai ở nhà không,
thì con không biết sáng thấy sáng lên đ. chờ hỏi giờ cho con

nhân viên bưu điện có báo con sáng số tiền này
nhờ qua hỏi từ thiện gửi về thành phố Sài Gòn
Đ. Chuyển qua số bưu điện hải phòng.

Thầy kính nhớ: qua sự tu hành. Chắc không
ai khó như con. Chính quyền Bắc Kỳ C/s ghé qua
con đã từng đi tìm kiếm nơi thanh tịnh, không
ôn ào để tu hành, song họ vẫn không cho yên
kể cả những nơi chùa chiền, nên con viết thư
này sang cho thầy, với tất cả ban đạo trái ngoài
với sự hảo tâm khuyến góp giúp đỡ con chút vật
chất, để con tìm nơi ẩn dật tu hành, nếu cuộc
hành chính vào trong năm trước là con bắt mừng
để tìm tới các ban đạo trong nam!

Còn ở ngoài Bắc Kỳ với sự con làm bất kỳ cái gì họ
đều cảm đoán không cho làm, và đôi bên to
chớng chẳng biết làm gì mà sinh sống được
Thầy à! Nhận được thư thầy hỏi âm cho
con nhé, mong mọi sự giúp đỡ của thầy, ban đạo
gia quyền thầy! nếu gì thầy cho con địa chỉ
trong nam nhé!

Chúc thầy: gia quyền ban đạo an Khang thịnh
vượng, mong ngày đoàn tụ trên đất quê hương, gạt
đép mọi sự tan hao của chế độ C/s chung con vô
cũng tương ứng lý tưởng của thầy!

Con của thầy: L - U B

(137)

Atlantic city, ngày 3 tháng 7 năm 1995

B con,

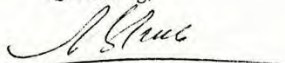
Bố đã nhận được thư con, được biết con được bình an về đến quê nhà. Tâm vẫn hướng về đường tu tiến. Đó là lối thoát của phần hồn đã nhận được sự tiến hóa của chính mình. Ngược lại, chạy theo vật chất và quyền thế đều sẽ bị sa thải bởi luật tự nhiên. Vạn sự trên đời là không, có ca tụng cho cách mấy cũng trở về không. Xác tạm, cuối cùng mỗi người cũng phải chết và ra đi, chẳng có ai sống được vĩnh cửu ở mặt đất này. Đời có phụ bạc thì mới tạo được súc nhĩn nhục cho con người. Biết được nhĩn nhục thì sẽ có cơ hội tiến hóa về tâm linh, sẽ không còn bận tâm về chuyện đời nữa. Cuộc sống của con hiện tại cũng nhờ nguyên khí của trời đất, cộng với ánh sáng của vũ trụ mà sống. Vậy con nên giữ tâm thanh tịnh tự hiểu mình hơn, thì sẽ được yên thân. Hiểu chuyện người khác tức là tạo động cho chính mình, ừ bặt rợn và không tiến.

Sự kích động và phản động đã qua và hiện tại mà con đang dần thân học hỏi, tri tâm nhĩn nhục thì phần hồn của con sẽ được sung sướng ở tương lai. Luật Trời có trước luật đời. Luật Trời tức là luật nhân quả, luật đời là sau sự ngu xuẩn của con người mới đặt ra, tạo thành một bộ luật, bắt buộc con người tham gia trong khuôn khổ mất sự tự nhiên và hồn nhiên.

Người tu phải hiểu luật nhân quả thì lúc nào cũng sẽ được sống yên cá. Tâm làm thân chịu, không nên oán trách bất cứ một ai, ngoài sự tự trách và tự thúc mà thôi. Bố và tất cả bạn đạo ngoài này cũng đã và đang học hỏi sự tiến hóa chung của đà tiến hóa tâm linh. Mọi người đều được an vui và khỏe mạnh.

Chúc con vui tiến,

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

(138)

Kính gửi thầy,

Thưa thầy trước hết con xin kính chúc thầy thân tâm luôn an lạc, khoẻ mạnh để chúng con có thể nhìn thấy thầy học và noi gương theo thầy.

Thưa thầy, con có 2 điều còn đang phân vân chưa hiểu rõ xin thầy giúp con để được thông suốt. Con xin thành thật cảm ơn thầy.

1/- Theo con hiểu Vô Sản là Bất diệt, sẽ không còn sinh lại nữa. Có phải là Như Lai Sinh? Một khi đã trở về Như Lai Sinh có còn bị ảnh hưởng bởi lời lừa hay lời nói trước khi được ngộ Sinh Như Lai không?

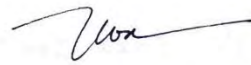
2/- Nếu không bị ảnh hưởng bởi những lời nói lừa dối lừa trước khi ngộ được Sinh Như Lai thì câu chuyện của Phật bà Quán Thế Âm đã lừa với chúng trai tiên tú trong rừng khi đã đến với Phật Bà sống kiếp sau và thành duyên nữ là bị ảnh hưởng nhân quả của lời lừa dối duyên nữ rồi. Phải tron lời lừa trong kiếp sau nữa dù kiếp trước Phật Bà đã thành đạo.

Thưa thầy, với sự tu học gần kề của con điều như trên nếu có gì không đúng xin thầy

(139)

phần giảng cho con được hiểu rõ ràng hơn.
Con xin chào bố thầy.

Con.
Kính thầy.

P K H

(140)

Atlantic city, ngày 7 tháng 7 năm 1995

K H con,

Thầy nhận được thư con đề ngày 3/6/95, được biết con có ý thiền lành muốn truy tầm nguyên lý Như Lai. Muốn biết bất cứ một nguyên lý gì của trời đất thì phải truy tầm gốc gác của mọi sự việc thì sẽ thấy rõ nguyên lý đó. Như Lai không khác gì hồn của chúng ta hội nhập trong xác phàm tầm tối. Xác là tầm tối, hồn là sáng suốt, tức là nguyên lai của chúng ta là một điểm linh quang sáng suốt, hỗ trợ cho thể xác hoạt động tùy duyên. Hiện nay chúng ta là người tu PLVVKHHBPP, lại có cơ hội thấy rõ hơn là chính phần hồn đã và đang bị giam hãm trong một khối kích động và phản động. Cố gắng thực hành pháp lý, tự đem lại trật tự quân bình điển quang của chính mình trong thực hành. Thiền nhiều và làm pháp luân thường chuyển nhiều thì mỗi phần thanh nhẹ bên trong sẽ được phát triển đến vô cùng, nhiên hậu mới có cơ hội hội nhập với ánh sáng của đại bi. Đó là Niết Bàn vô sanh bất diệt, hoàn toàn tự chủ và hạnh phúc. Tâm thức lúc nào cũng đứng đắn và sáng suốt, sẽ không bị nghiệp lực lôi cuốn mà mắc phải luân hồi lục đạo. Cho nên người tu PLVV đạt tới trình độ này sẽ tự cảm thấy chúng ta có một cuộc sống nơi thiên quốc thanh nhẹ và sẽ không bao giờ bị suy sụp nữa, tâm lúc nào cũng dứt khoát tu tiến, thay vì hướng ngoại loạn động. Tâm thật, xác tạm, phân minh rõ rệt sẽ không còn quyền luyến cảnh ô trược tạm bợ nữa.

Ứng vô sở trụ di sanh kỳ tâm - Mang xác làm người, muốn tránh khỏi luật nhân quả, thì không nên hứa mà không làm. Nhân nào quả nấy là vậy. Chúng ta hứa với Trời Phật, hành đạo và tử vì đạo. Tử là xác chết chứ hồn không bao giờ chết. Lời hứa đó thực hành đứng đắn thì tương lai sẽ đạt tới vinh quang tốt đẹp, dứt khoát tu học thì cảnh lặn đạn và tai nạn tại thế gian sẽ dẹp bỏ lần lần.

Chúc con vui tiến và tự khai thác thực chất của chính con.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(141)

A. 06-14-95

Thưa thầy

Con luôn luôn bực tức với bản thân của chính con nói mà không làm cho được những gì con mong ước và ngày hôm nay con vẫn còn trì trệ trên con đường tu cuộc hành trình tiến hóa của con giống y như con chuẩn chuẩn không định hướng .

Con xin thầy ban ơn lành chiếu sáng cho linh hồn của con dừng tiến tiếp tục đi và vượt qua mọi trở ngại của tình đời để con có cơ hội đóng góp một phần nào cho thượng đế cho thầy và cho chúng sanh y như theo ý nguyện của con .

Thưa thầy

Khi con đến thiền đường mỗi tuần để thiền dù chỉ có hai mươi phút hay nửa tiếng thì con cũng thấy có cái cảm giác mê đi và nhẹ nhưng khi về đến trong gia đình của con thì con không thể nào mà thiền nổi cái cảm giác nặng nề và mệt mỏi chán nản làm cho con không tập trung được cho dù con dư thì giờ để mà thực hành nhưng kết quả vẫn không được thanh nhẹ và ba tháng trước con có đi ra tòa để làm nhân chứng lần thứ hai tuy rằng con có khai là không còn nhớ những chuyện đã xảy ra trong hai năm trước nhưng mà tòa và biện lý vẫn không có tin con vẫn cho con là đồng lõa của bác sĩ và sau tám tiếng đồng hồ tra hỏi họ cho con về nhưng mà con vẫn chưa biết họ sẽ kết con vào tội gì .

Thưa thầy

Qua những sự kích động và phản động của tình đời con thật sự đã thấm thía đến tận xương tận tủy và nguyện hứa với bản thân của chính mình chỉ có một con đường tu mới thật sự giải thoát những nợ nần đã vay trong cõi trần gian này và con không bao giờ quên ơn của thầy đã luôn luôn giáo dục và điều luyện cho tâm thức của con mỗi ngày được thêm sáng ra

Con xin thầy ban ơn lành cho con để con tiếp tục cuộc hành trình tiến hóa của chính con

Con N a t

(142)

A -06-15-95

Kính thưa thầy.

Hôm nay con lại viết thư tiếp gửi đến cho thầy và con cũng biết thì giờ của thầy rất là bận rộn phải lo trả lời thư cho các bạn đạo năm châu bốn bể phần thì phải giải đáp những vấn đề nan giải của các bạn khác gọi điện thoại về và đến đêm về thầy còn phải lo làm việc cho ba cõi trong càn khôn vũ trụ .

Công việc của thầy làm là vô cùng cho nên con không dám làm phiền đến thầy cho nên hôm nay con lại viết thư gửi đến cho thầy gửi đến cho thầy sự nhớ nhung thương yêu vô tận mà con đã từng khóc trong đêm và mỗi lần con tâm sự với thầy trong tư tưởng của con trong tâm thức của con thì con không cầm được nước mắt .

Con thương thầy con thương ông tám con muốn làm ông tám một ông tám thanh nhẹ thương yêu và sáng suốt bởi vì ông tám đã cảm động lòng của con khí giới của ông tám vô cùng sắc bén đã đâm thủng trái tim của con cho con biết sự thương yêu vô cùng cao quý là gì ,đời đạo song hành con đã niềm được cái mùi vị của sự thương yêu và tha thứ ngày hôm nay con đã làm cha con mới thấm thía được cái tình của một người cha là như thế nào và khi con thấm thía được cái tình thương của một người cha trong trong trần thế thì con càng nhớ càng thương cái ông cha tám đang ta bà trong cõi trần gian này ban ơn cho tất cả các con và cái hạnh hy sinh đó là vô cùng đời đời cá nhân con xin ghi lòng khắc dạ và luôn nguyện hứa với chính lòng mình cố gắng tu sửa để đền đáp cái công ơn đó .

Thưa thầy .

Khi con viết thư này đến cho thầy vì con không cầm được con xúc động trong lòng của con khi con nghĩ đến thầy con có thể gọi điện thoại cho thầy nhưng mà con không dám làm phiền đến thầy và con luôn mặc cảm với chính con bởi vì con đã hứa với thầy mà con vẫn chưa làm chủ được lấy chính bản thân của chính con cho nên con rất xấu hổ và hổ thẹn mỗi khi con đối diện với thầy trong khi đó muốn gặp được thầy phải mất một năm dài trong kỳ đại hội bởi vì thầy là người của năm châu bốn bể nhưng khi có cơ hội gặp được thầy thì con chẳng khác nào một người ăn mày quần áo rách rưới thanh điển nghèo nàn tâm thức eo hẹp mắc cỡ quá hổ thẹn quá .

143

Cho nên muốn nói mà không biết nói gì thương nhớ lại đem giấu kín vào tận đáy tâm hồn rồi đêm đêm trong những lúc thiếu được, rồi có lúc lại thiếu trong giải đãi nỗi nhớ thương này con ngồi rơi nước mắt rồi con tự hỏi lấy chính con tuần này đang làm cái gì đây ? Tại sao giờ này mà chưa chịu thức ? Lý thuyết nhiều quá mà thực hành thì không qua những sự kích động và phản động của tình đời tại sao mà chưa thức ?

Thưa thầy

Con tâm sự với thầy trong tâm thức của chính con nhiều lúc con tự hỏi không biết thầy có nghe và có hiểu được nỗi lòng của chính con không ? hay là thầy đang làm việc cho cần khôn vũ trụ thầy đâu có thì giờ mà để ý lắng nghe những sự trần trụi của một cá nhân nhỏ bé như con và rồi trình độ của con lại quá thấp kém không đi lên trên thì làm sao có thể hoà hợp với thanh điện của bên trên .

Thưa thầy .

Hôm nay con lại làm phiền đến thầy xin thầy ban ơn lành cho con để con tiếp tục làm tròn lời đại nguyện của chính con và con xin gửi đến thầy ngân phiếu \$200.00 để xin thầy cho con đóng góp phần công quả đến cho những người đang đau khổ thiếu thốn **và con cũng xin thầy giúp cho con giải cái nạn đi ra tòa làm nhân chứng vì con đã thật sự chán nản cái cảnh họ kết tội con và quay con như con để rồi con chỉ muốn ngồi yên một chỗ để mà lo tu sửa cái bản thân của chính con để một ngày nào đó thân tâm con bừng sáng con mong rằng con sẽ có cơ hội được đóng góp một phần nào cho thầy và cho thượng đế ,xin thầy ban ơn lành cho con**

Nguyễn anh tuấn

(144)

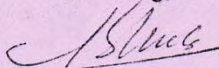
Atlantic city, ngày 12/7/1995

T con,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 14 và 15/6/95 được biết nghiệp lực của con đã bị bám trong thần kinh từ nhiều kiếp. Nếu con muốn lật ngược tình thế, phải đổi thức ăn và bỏ tất cả những gì không tinh khiết. Con nên tìm cách ăn gạo lúc muối mè, nhai thành nước nuốt rau cải. Tập như vậy thì con học được sự kiên nhẫn và làm cho khối thần kinh điều lại, bớt suy tư viễn vọng, giải được nghiệp thì mới dễ thiền. Từ vấn đề ăn uống, có thể xảy ra rất nhiều sự rắc rối cho tâm thức, buồn vui bất thường. Nhân cơ hội này, con đã hiểu được một phần đạo lý. Vậy con nên sửa những gì xung quanh con đều cùng con hướng về đạo. Hạnh hy sinh có trong thực hành, thì mới có thành quả tốt ở tương lai. Con thử nhìn cái cây xem, chấp nhận đứng một vị trí hướng thượng tiến hóa nghìn năm, vẫn có cơ hội vui hòa với trời đất. Con nhìn mặt trời cũng vậy, lúc nào cũng tươi sáng và hóa độ quần sanh không ngừng nghỉ. Con muốn tạo góc tốt thì phải hết sức kiên nhẫn từ từ sửa tâm thức của mình. Cảnh đời là bãi trường thì rõ rệt. Xác của con là phù sanh, nay còn mai mất. Con phải tận dụng sự sáng suốt của chính con, cứu giúp cho xác bớt động loạn thì mọi việc sẽ êm. Xác hồn đồng nhất thăng hoa, thì mới có cơ hội về trời học hỏi tiếp.

Chúc con dũng mãnh trong thanh tịnh. Năm nay Thầy cũng lớn tuổi rồi, chẳng biết nói gì hơn, chỉ để lại gương lành cho con chiêm ngưỡng mà thôi.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

(145)

M

ngày 12-07-95-

Kính thưa Châu,

Cuân rồi con có gởi một tập sách con
vừa dịch từ quyển:

La vie le rappelle à la vie
(môt câu chuyện về tâm linh) để trình
Châu tường lãm trước khi biếu ban đạo,
nhưng con không rõ bưu điện có
phát chưa.

Hôm nay nhân dịp Bà Cam qua
thăm Châu, con xin gởi biếu Chiên Đường
Atlantic một số sách cũ.

Số chồng con kính thăm Châu luôn
luôn khỏe mạnh.

Kính mến,
Duyet B

(146)

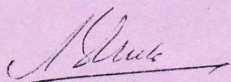
Atlantic city, ngày 15 tháng 7 năm 1995

Kính gửi bác B ,

Vui nhận được quà quý của bác đề ngày 7-7-1995, được biết bác đã bỏ công bỏ của dịch thành sách tận độ quần sanh là điều cao quý. Sự thật đã cho chúng ta thấy rõ xác của chúng ta đang trách nhiệm rất quý. Nhờ nó mà chúng ta có cơ hội sinh nơi cõi thanh quang tốt đẹp của Thượng Đế đã hình thành từ bao nhiêu triệu triệu năm. Nó là ánh sáng vô tận, chỉ có hồn mới có cơ hội về nơi biển yêu thanh tịnh đó. Tu miệng và tu lý thì không bao giờ đạt được.

Chỉ có tu thiền thực hành thì mới có cơ hội hội nhập vào ánh sáng vô tận của Thượng Đế thì mới biết được hạnh phúc là gì? Cảm ơn bác rất nhiều và kính chúc hai bác tâm thân thường lạc.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

(147)

M.

ngày 7-7-95-

12.

15.07.95

M.

Linh gửi Đức Châu,

Bố chồng tôi con kính lời thăm Châu luôn luôn khỏe mạnh vui tươi.

Sau đây, con kính trình Châu câu chuyện này: Con có đọc một quyển sách tựa là "La vie le rappelle à la vie" của một người ở Québec, hiện còn sống. Con xin lược thuật như sau:

Thăm 1987, anh được 20 tuổi, sinh viên, bị tai nạn xe, nhân viên ^{chức vụ} thay anh chết nên chở về bệnh viện. Trong lúc đó, hôn anh được hút lên Chương giới, đến một vùng sáng tỏa có 12 ôi đang họp. Anh được cho biết là chưa tới số, phải trở về thế gian và giao cho anh cái sứ mạng là chuyển lại cho nhân loại biết những gì mà chủ bị dẫn dắt anh trong lúc gặp gỡ đó (4 phút 40 giây) về giá trị cuộc đời qua những giai đoạn: sanh, tử, luân hồi, về luân ích của điện năng trong đời sống tâm linh sau khi bỏ xác, về ý nghĩa vô hạn, phần hồn bất diệt, vân vân ---, giống y như bao nhiêu bài giảng của Châu.

Hôn anh nhập trở về xác sau 4 phút 40 giây ở Cõi Trên, hồi anh hôn mê bất tỉnh, không nói được, tay chân bịnh, phải điều trị mấy năm. Đến năm 1993, anh bình phục hẳn và từ nhiên lần lần nhớ lại và viết quyển sách này, những gì anh học trước từ Trên.

Hội phần tinh thần của anh bây giờ thay đời hẳn, sống vui vẻ, đạo đức, kính trọng, thương mến, giúp đỡ mọi người, thường xuất ra Cõi Trên.

Hàng ngày anh đều có thiên sứ trong lúc ngồi thiền anh nhận được lời chủ đàn

(148)

của Bê Bê.

Con thấy câu chuyện có ích cho người tu,
nhất là đến "sung hối diện năng" nên con
liều dịch ra và "Kính trình Chầy tập sách
theo đây với tựa đề "Cuộc đời nhấc anh phải
sống".

Đến trình Chầy tương lắm trước khi con
biểu ban đạo.

Con cũng sẽ gửi bài Đại Hội Las Vegas một
sổ với mười tập.

Kính bái,
Ch

NTLmtrc Cũy ngày 15.07.95

Kính gửi Bác B,

Ước nguyện được về quê hương của Bác để ngày
7-7-95, được biết Bác đã bỏ cõi đời của lịch
Thánh Spald Tận Độ được sống là điều cho đời.
Sự thật đã cho chúng ta thấy rõ xác của chúng
ta đang trong tình trạng kết thúc, xhở nó mà chúng ta
có CB-Hội Sinh tử còn Thuyết Đạo và Tắt Ajy của Thiên
Đế đã hứa Thuyết Đạo Bao nhiêu trên trên năm nó
là bất sinh vô-Tân, chỉ có hơn mỗi có CB-Hội về như
biến yêu Thuyết Đạo đó, từ niềm tin lý thì xhở
Bác giờ đạt được. ^{Thuyết Đạo}

Chỉ có tu Thiên và thì mỗi có CB-Hội Hội nhập vào
nhân sinh sống vô-Tân của Thuyết Đạo, thì nên biết
được Thuyết Đạo là gì?

Cơm ăn Bác rất nhiều và kính chúc Hai Bác
Trăm Thiên Thiên Lạc. 1.

Đại Thiên

(150)

1

S J July 11-95

Kính Bạch Thầy Con là d T B từ hôm thầy về nghỉ ATLantic đến nay đã hai tháng Con đã gửi thư thăm thầy và gọi điện thoại đến thầy rồi chỉ mới đến Lo thây & này gặp thầy tại Las Vegas chỉ còn 2 tháng ba ngày nữa là Con sẽ gặp mặt thầy mà sao nó lâu quá, gặp thầy nó sướng lắm hơn Con về già & gì quý bằng, đó Con qua thăm đức thầy mà ở gần đi & mình nghĩ bây giờ đi với về mình hay nhỉ vì chỗ anh đi về bác cháu, Con gọi điện thoại cho thầy Con sợ làm phiền thầy Con ở đâu gọi nữa, hôm nữa từ 3 tháng này Con lại viết quá Cao có hình lưu tại sao bác sĩ báo đây & lưu, và Con lại may cái bình tưới cây mới 3 tháng này mình người Con mới mua và này về và cái phân bón tại nhà này hơi suy nhàn lười, từ 4 năm nay mình năm nó gửi lần lại thêm cái bình phun thuốc nhớt người có lui khó thở Con nhận định theo là thể diện tưới thì ở độ lâu lắm, nhậy đi đi cụ vài năm trau chỉnh luật của ông trời Sinh, trụ, học, đi, học Sinh, ở 1 ai tranh khời luật tạo hóa, nhậy Con có 4 điều rất khó với lâu sao Con chốt mã Con được hầu lưu thầy là đại quý, nhậy ở để gì mình mới được vậy, kính Vạn lạy đức thầy để lạy từ Bi khi Con ^{hôm nay} khời hải Vạn lạy đức thầy Con khời Sa vào địa ngục, nhậy chỉ ngầu d V. Nam hời cụ nhớ tha lìa của thầy Vớt lười, Con lưu đức lười là từ phân thầy thì từ mình của gây vào có ở sao chửi lại từ ác của mình được.

Kính lạy thầy Con năm nay 75 tuổi đời Con đức thầy 73 tuổi cụ già rồi mà cái hình mình này ở sao tới tại khời đời hải, năm Con có hời y Vài chỉ là bán lười là bán quân từ mình này nên hời báo cái hời Viên mình thầy đây & người to Dolla để gây số tiền cho vào cái tiền mình đái phát thanh V. Nam mình 2 giờ đi phát thanh mục báo táu và đức thầy có dân tại các huyện bản mình đái dân vào đái phát thanh phố hời cho toàn dân vừa nghe vừa hiểu và in dân vào dân chỉ còn đái thì có ít người nên ở tại thầy này, y Con đi ra chỉ lười là phố hời nhiều người rất hoan nghênh y Con và chỉ lười đái phát tin nhậy ở hời thành tui hay ở, vì bản Cabelle và mục li táu rất phẩy phẩy và vô cụ siêu diệu là & bất lực hời đái cho đái đái của vô bi, đái Sau này thầy già thì thầy đái tại dân vô bi cho lịch sử cụ như phát từ Thiên Ca Thủ Ng, và Con nguyễn hời Con chết đi thì Con sẽ bỏ ra & số tiền đái in bình sách vô bi và thầy thanh tập sách chân lý mục báo táu đái in thành bộ sách mà rải ra tại đái mình V. Nam đái quân bá cho dân chỉ vì đức thầy là &

151

2

giáo chủ vô li mà tu nước ngoài là tu cái ngàn, còn tu cái gái là tu
đầu nước V. Nam, nơi con theo đầu thầy con về V. Nam thì con sẽ làm cô quả máy
con sẽ bỏ ra 500 tiền mua làm cô quả in hình ảnh tự sách về in lấy tại cửa
đầu thầy này con sẽ cái cô quả này rồi gửi hoặc khi con làm cô quả tại V. Nam, rồi
mới như vậy thì con sẽ có ý định sẽ đi chắc lại cho con về rồi chuyển qua thầy
đi thầy làm cô quả cho con đi con được đôi cô quả rồi mà con được thầy Hoa Khoa
Cảnh con học nhà khoa con anh phi, cuối lớp thầy con gửi thầy thầy về hình ảnh con
trái cô quả thầy con sắp tài con nộp được pháp vô li và con gặp được 4 bát đai
tư phi là thầy vô làm cho con được được cái tâm hồn con, nên bị chết con ở con
hơn Nam và là anh anh là là hình pháp đầu này gửi thầy thầy mà thầy, mỗi lần
tâm con giao thầy con lại mở bản cassette của thầy giảng thì con lại an tâm con viết gì nó
đến thì sẽ đến viết gì nó đến thì cho qua, con mở lại bản cassette ngày 15-11-78 con tâm
giảng thì nó là mở tâm hồn con và nó mở là tâm con, lúc tham thiền người nghe như là thầy
đây thầy bạn là lúc lúc là lúc thầy thầy quá rồi hạn hàng giờ là từ rồi giờ rồi cả nhà
nhà ở hay mình khóc, từ ngày này qua con tâm thiền như vậy, định con đầu là vô
kiến phát là lúc lúc thì thầy thầy thầy thầy trước mặt bình bô ở đó là mi tiết ở thầy
là lúc lúc giảng người mở ở 4 giờ thì thầy thầy thầy thầy đầu đầu là lúc lúc thầy đầu
đi lúc ở giảng mà hai năm nay con ở thầy được giác ngộ thân tâm cho nữa con tâm
hình tại Đạo Phật thì thầy có tra lời là thầy thầy mới tập đi phải đi đầu ở cho nó ở con
người đã biết từ đi con ở mới gì thì con lại an tâm hay là con tu tiên tại 4 bước mà
lưu 3 bước ở như thầy giảng thầy bạn, hay con có lời cho thầy mà thầy il chửi là ở đầu
chàng thì con lại như cái tâm, thầy thầy là bát đai giác ở phải kể phạm phạm, vì như
bên đầu làm phạm thầy mà thầy đầu có bô, như chủ người V. Nam thầy đầu có bô, như
Vô chủ anh Lê Vũ tâm vô li với thầy, thầy đầu có bao giờ để này vô thầy mới Xâu thân
chỉ như cha trần Văn Trung chủ Xâu với thầy bô bao giờ đầu thầy với mới Xâu cha thầy
bao giờ đầu Văn Trung thầy cho con từ vai là mình hoàn 4 lần nữa tại Đạo này
giờ con người tâm il gặp thầy như là vào đêm chỉ ở mình trước con là tâm thầy mà
ở gặp, như là tâm ngày 27-5-95 hôm như người thầy đầu bé, bé có cảm nhận được ở
đây. Thưa người nào tâm tâm thầy đầu bé, bé đầu con nhận biết rõ ràng bé tức khắc như định
huyền tâm về họ bằng từ thầy của bé, tâm bô và cái lui cho họ tại qua nam không, con lại
an tâm cho con lúc đầu ở ngoài ngoài, xin thầy cho con bài bô. Mình hoàn tâm từ cái
thầy này, thầy cho huynh gửi bô 1 cái thì con tâm mà con học hỏi thì cho vì
thầy dạy anh biết mà tâm đầu con ở học, giờ như vậy, thầy thầy bô đầu về V. Nam tại thời ở
con mình bô vai tại V. Nam như ở vô thầy bô. Sản, 6 năm bô Xâu ở này Lê Tâm Bảo

(152)

Atlantic city, ngày 20-7-1995

Bác B ,

Vui nhận được thư bác, được biết bác dự định phát tâm rất lớn, muốn đem những lời minh triết của tôi để tận độ quần sanh, đó là điều rất cao quý.

Trong thư thấy bác còn lo âu về bệnh hoạn và số mạng. Chúng ta là người tu Vô Vi. Vô Vi trong không còn không nữa, tức là ánh sáng vô cùng tận. Sống được một ngày, chỉ biết lo hành pháp và thực thi những điều phước đức là đủ rồi, còn thể xác bệnh hoạn thì đại đa số cũng do sự ăn uống mà ra. Bác đã có cơ hội thanh lọc tại thiền viện Vĩ Kiên nhưng không chịu tiếp tục, thì độc tố sẽ tràn ngập trong cơ tạng. Chính tôi cũng đã bị tiểu đường nhiều năm nhưng cứ mỗi ba tháng thì thanh lọc một lần. Kết quả ngày hôm nay về bệnh tiểu đường của tôi hầu như dứt hẳn. Môn thanh lọc có thể trị bá chứng, chính bản thân của tôi đã thực hành và gặt hái kết quả rất tốt. Cơ tạng càng ngày càng trẻ ra và khỏe mạnh. Tôi đã không ăn cơm gạo trắng từ lâu, chỉ ăn hạt kê thay thế cơm trắng. Gần đây Thanh Hòa có gửi cho tôi một tờ quảng cáo của Trung Quốc cho hay là có loại thuốc dán trị bệnh tiểu đường và tất cả loại cancer. Nay tôi đang đợi mẫu gửi qua đây, xem ra sao. Tôi có kêu Thanh Hòa dịch ra chữ VN. Nếu bác có tiện thì giờ, thì bác nên liên lạc với Thanh Hòa xem cách xử dụng ra sao và yêu cầu gửi bản VN đến bác, thử xem nếu có thể áp dụng, thì bác thử dùng xem sao. Bác rành về đông y, dễ hiểu và dễ xử dụng hơn.

Còn sự tương ngộ với tôi, tôi đã cho hay là lúc mới tu, tôi chỉ giúp đỡ một lúc thôi. Lúc này, tâm thức bác cũng phát triển khá hơn xưa nhiều. Vậy nên đừng mãi tu đi để gặt hái được kết quả tốt ở tương lai, nhiên hậu mới có cơ hội quá độ quần sanh. Tu trong tự nhiên và hờn nhiên mới thật là tu, không nên mơ tưởng, có thể ngăn cản mức tiến của chính mình về với ánh sáng, sẽ không còn lo sự chết hay sống nữa.

Chúc bác vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(153)

↓

07/07/95

Kính thưa Cháu,

Các con một nhóm nhỏ² ban đạo Vô Vi
 ở vùng Vancouver Canada, kính lời thăm hỏi sức
 khỏe Cháu; Các con đĩe biết Cháu sắp đi
 Đại Hội nên chúng đĩe lại một số tiền với
 thành tâm của các con; gọi là của ít lòng
 nhiều, gửi đến Cháu với hy vọng góp một phần
 nhỏ vào phí² khỏem của Cháu trên đường đến
 Đại Hội. Số tiền 1.100 \$; kính mong
 Cháu vui lòng nhân cho đĩe² tâm các con
 được an vui hưởng về phương trời Đại Hội,
 mà nghỉ² rồi đây nơi ấy Cháu của² các
 con sẽ bàn ân đĩe² cho các ban đạo năm
 châu thế giới và các con một nhóm
 nhỏ² này chắc cũng được ân hưởng lây.

Các con là Hoàng Văn Kiên + Huỳnh Thị Kim
 Cúc, Lê Trung Thiên + Từ Hồng, Trần Chân và Phạm
 Thị Mai đang kính chúc Cháu thật vui trong
 những ngày Đại Hội.

Các con đang kính.

Và sau đây là một bài thơ các con đang kính dâng
 Cháu:

ý thức tâm tu.

Vô Vi Pháp Lý các con theo
 Đỉnh Đạo cao tăng cố gắng leo
 Từ tu từ tiên đời Cháu đây
 Không dựa nương ai đĩe² mà theo

(154)

Vì đã hai lần con cấp ngựa
May nhờ ân đức của Chúa Giê
Các con thoát khỏi vòng ma du
Mỗi biết đường tu cũng ngặt nghèo

Ngặt nghèo con khó chịu tu rèn
Đặc Phay tâm khảm mới đáng khen
Zừ đây con ráng bỏ tu sửa
Zân thể quên lần khỏi lần chen
U mê buông bỏ tâm chơn đạo
Hưng tâm đứng từ chỗ đẽ hèn
~~Năm Phay mà đây tao cho số~~
Cổ sao tâm sáng bỏ như đèn

Các con

Các con có kèm theo đây một phương cách hành
thiền do Hoàng Sơn sửa đổi lại từ Pháp Lý
Vô Vi KH+BPP mà đây đã khó công nghiên
cứu, con xin đây phân xét cách hành thiền
này có phương bài gì cho hành giả không,
vì con của con là H P Z đã
theo Hoàng Sơn hơn 5 tháng nay và đang thực
hành theo phương cách này và b-copy này là
tư bản tích của cháu Zing. Các con cảm ơn
Chầy -

(155)

Atlantic city, ngày 22 tháng 7 năm 1995

V H ,

Thầy rất cảm động nhận được thư đề ngày 7/7/95 cộng với món quà quý mà các con đã đóng góp lệ phí cho Thầy đi dự đại hội ở kỳ tới, thành tâm hướng về Thầy.

Người tu PLVVKHHBPP là dũng mãnh tự tu tự thức, thực hành chánh pháp không gian dối và thay đổi đường hướng phát triển của Trời Đất đã hỗ trợ cho tâm linh, chỉ chăm chỉ thực hành thì sẽ đắc pháp. Ngược lại người tu Vô Vi được khai triển một chút cũng nhờ nguyên pháp thực hành lại đổi đường hướng mà không bàn bạc với người truyền pháp mà mình đã kính trọng, tức là phản trắc, lợi dụng niềm tin của người khác để làm lợi cho chính mình là đại tội. Từ bao nhiêu thế kỷ người phản đạo và gay chia rẽ, cuối cùng cũng phải bị đọa mà thôi.

Thầy rất quý trọng những người trung nghĩa, thành tâm tu học hướng về ánh sáng vô cực mà tu, không nên bịa đặt hướng về cõi âm mà thành, tức là ma quỷ rất dễ nhập xác. Xưa nay thờ cúng sai đường lối của Thích Ca làm sao dũng mãnh về Trời được.

Người tu Vô Vi trung tín là trên hết, nếu ngược lại thì chính nó sẽ tự bỏ rơi, loạn thuyết tức là nói một đường làm một ngã sẽ không đi tới đâu.

Ở chợ đời, món hàng nào cũng bán được, tốt hay xấu là do người chọn mà thôi. Người tu Vô Vi hướng về ánh sáng vô cùng mà tiến hóa, không nên lợi dụng Tiên Phật Thần Thánh mà tạo loạn cho chính mình mà thôi.

Chúc các con vui khỏe, và thực hành đứng đắn theo chiều hướng phát triển của tâm linh.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

157

Thursday 13-7-91

Chưa thấy

Cách đây 2 tháng con có gửi cho thầy 1 lá thư câu cừ vô hiên nay con đang mắc phải nguy nan, con chờ thư Thầy hoài mà ơ thầy Thầy hơi âm cho con, những lời thầy khuyên hay 1 lời cừ giúp con thoát khỏi cảnh nghiệp trần con mới bước vào đạo vô vi nên con ơ thầy ánh sáng của vô vi, con tìm tới Thiên đường để cho lòng được thanh thản những tâm trí con rời loạn vì con có 3 điều phiền não làm cho con ơ thế giới soi hồn mà tâm trí cứ lơ ra, từ 1 cách đây 25 năm về trước con vì hoàn cảnh có thai mà ơ thế mười nên con từ ý hủy bỏ, cho tới hôm nay con vẫn còn hơi hàn rầy rứt việc làm của con, suốt cả cuộc đời con lăn đấm khổ đau, đó có phải vong hồn của đứa con của con theo phá phách, nếu vậy con cần xin thầy hãy cứu vớt phần hồn hai nhi

(158)

được đầu thai kiếp khác, và có phải ~~số~~
đó là 1 sự hình phạt lớn cho con nên
tôi bây giờ con đã 45 tuổi mà o sanh
sản được, nên chồng con đã lấy lý do
đó mà bỏ con lấy người đàn bà khác.
con xô đẩy con ra khỏi nhà, hiện tại
con rất chán chường thế gian đàn ông này
và điều thứ 2 con xin hỏi Thầy đời với
một người chồng như vậy con phải
làm thế nào cho trọn đạo và làm cách
nào để chồng con thức tỉnh trở về con
chàng đạo đức.

và 1 điều thứ 3, 8 năm nay con sống
trên đất mỹ o ~~ta~~ có giấy tờ thì sanh
vì lý do con ở nước canada qua mỹ và
con lấy chồng bên mỹ, con có 1 người
chồng sống bên canada nhưng vì người này
vũ phu và thiếu đạo đức nên con bỏ
qua mỹ sum họp gia đình con, hiện tại
con đang đi làm giấy tờ để được hợp
pháp trên đất mỹ nhưng con bị số di

(159)

Con cố gắng tu theo lời ông dạy mỗi lần con coi băng của ông giảng đạo là nước mắt con & hàng triệu lời cuống họng bị nghẹn lại, con cũng hiểu đời là bể khổ cái gì cũng khổ quả mà sao lòng người ở biệt thường nhau còn hai nhau gạt nhau. Thầy dạy nhân nhân nên con đi làm ở nhà hàng họ sao quả lung dữ ngày nào con cũng buồn trong lòng, vì có chuyện buồn phiền nghiệp duyên nên đầu óc con ở được bình mãn trí như sáng suốt nên dễ bị người ta bắt nạt, con ở có giấy tờ nên bắt buộc phải làm cho người Việt Nam nên bị bóc lột dữ lắm.

Con ở được hạnh phúc để gặp Thầy mà bây giờ nơi lòng cho Thầy hiểu con hơn, con viết thư mà ở biệt Thầy có thấy nơi niềm đau, lo lắng ở trong lòng con không? Con mong sau với tâm lòng của con quay về với Trời phật độ cho con mọi sự được sống sẽ bình an con nhớ ơn Thầy (166)

Tôi đánh rớt o chấp nhận, tình trạng của con hiện nay rất nan giải, vì luật sư ít ai có lòng từ bi và thành thật con gần như bị ghép tội song hôn, luật sư cần biết hiện tại người chồng bên Canada đang cư ngụ ở đâu? may ra giấy tờ của con còn có đường hy vọng & năm nay con o hiện tại nên con o biết sống hoặc chết. con thì o có tiền nhiều mà chuyện giấy tờ là quan trọng nên luật sư về với để lấy tiền con tôi nay giấy tờ của con cũng chưa có chút ảnh hưởng, con chán nản quá chầy ời chỉ có 1 giấy nhỏ thời trẻ xanh thời mà làm con mất ăn mất ngủ & năm nay. Đã vậy chồng con cứ hăm he con về tở hôn thú để làm hôn thú với người mới, con sống trong pháp phòng bỏ bỏ o biết ngày nào con bị đưa trở về Canada với bên đó con o còn ai có còn xử lạ

(161)

Định Thừa Thầy

June 17-95

1. Con ở dưới Los lên San Jose cũng được 3 tháng
con hiện tại thuê trong nhà của 1 người ~~khác~~ anh
trai đã theo Thầy 2 năm, thật ra con ở
hiện nhiều về tu là thế nào? mẹ cứ
tủi hủi lên 7 cho đến lúc 15 tuổi
con cũng tốt nhưng lâu chùn Thầy nước
bản phát háng ngay với cha mẹ, sống
trong nhà của người em con nghe băng
và coi videos của Thầy giảng dạy, con
khóc vì quá tủi thân, tính đến
nay con đã trải qua 3 đời chồng không
cười hời, người thứ 1 nghèo và nghiện
ngập vì hoàn cảnh khó khăn nên con
phải rời bỏ, mà trong lòng ở luôn.
Thời gian lãng phí thời qua con cũng
người nguay, kế tiếp gia đình bắt con
đi vượt biên, con buồn và cô đơn nên
gặp người chồng thứ 2 cô bác đánh đập
con giúp đỡ tiền bạc cho gia đình bằng
đồng tiền con kiếm cũng bị chồng làm
khó khăn. Sống như vậy cũng 6 năm
bên Canada con buồn lắm những nghĩ
tới cha mẹ, 1 lần con than van hay
có ý đâm tử tử. Sau cũng con qua
Mỹ sống chung với gia đình được vài
tháng, con theo bạn sống Los năm 87 ở
đó con gặp người chồng hiện tại này, 1607
năm đầu thì cũng được vui về dần dần
gây gỗ lant nhất ngủ riêng ở ai nơi tới

(162)

Ở ai? Khi con gặp chồng ~~đi~~ con rất nghèo làm
cho tiệm bán ghê gia hàng cho khách, con
chỉ làm cho tiệm bán ghê gia hàng cho
khách, con chỉ làm nhà hàng rồi rã 4
năm cho chồng học nghề thợ bae, sau
khi ra nghề con cũng vẫn còn tiếp tục
làm nhà hàng, con nghĩ với sự hy sinh
đó chồng con sẽ thường yên con hơn,
con giúp cho chồng con tiền bạc và giúp
đỡ tiền bae gọi về cho con của chồng
bên U.N. không ở thừa thầy ơi! Con bị hát
lưu đền đó ra đường 1 người đi trước
một người đi sau, chồng con ở hệ đề
ý săn sóc thường yên đến chuyen làm
giấy tờ để con được chuẩn thức sống
ở đất mỹ ở hệ quan tâm, mà thầy
cũng biết sống ở hợp lệ giấy tờ rất
nguy hiểm mà chồng con vẫn đứng
đứng, con bị gia đình cần nhân về
chuyen giấy tờ, con đau khổ và chính con
cũng ở biết phải làm sao? Thân con đứng
giữa, bên gia đình và chồng con bắt
hòa để hơn 4 năm nay.

Tháng 4-95 con thu xếp đồ đạc về
sống gia đình nhưng con nói với chồng
con lên coi tiệm dinner cho đứa em sai
tháng, con ở ngờ chồng con đã có di
mình nên cũng sẵn sàng đưa con về
gia đình và chồng con trở về los. Trong
thời gian ở đây gia đình con sức tiền

(163)

việc làm giấy tờ chồng con ở miền lam
mà còn gần gũi lên, anh em còn phải thuê
phục bằng cách nói ở con tình cũng con nghĩa
chồng con hi ếp việc làm giấy tờ và đất
điền thiên con ở được trở về los mà chỉ
quần áo con còn để lại, sau khi tay
đủ giấy tờ phải về hôn thú, con ở
giấy tờ phải chấp nhận ~~điền thiên~~
điền thiên trên, sống với gia đình con cũng
hi đúng chân và tận tâm phần con lại
nhỏ chồng mãi đi ở hạnh phúc, long
cạn lúc nào cũng s da mà chỉ có hi
đời sai lầm con cũng ở dám nghĩ khác
chồng con kể cho gia đình nghe nào
là tạch con bất thường ở những người
chồng trước gây ra, ở hợp tạch ở con
chính đúng nói. Thừa thầy nên như con
được sáng đi thi chặc ở đến đời, vì
con biết chồng con thích con cái mà
con ở sáng được, chồng con cũng có
2 con bên V.Nam và s đưa bên tay
những vì vô bỏ âm con đi mất. Thừa
thầy con bây giờ đàn óc bản loan
ngời thiên mà nghĩ đàn đàn? Con nhờ
thầy giúp cho con bớt căng thẳng, con
muốn sum họp lại với chồng ^{vì} con ở
muốn phải nhiên chồng quá, xin thầy
giúp con có được s đưa con với chồng
bây giờ con về củ ở hi cho đi làm chỉ
lat lên gây gỗ con sẽ học chữ như

(164)

những con chữ số. chồng con ở chín lăm
giấy tờ tôi ngày ra tòa phòng vấn, chồng
con chỉ cần nói 4 câu người này ở phải
vợ tôi, là con sẽ bị đuổi về Canada
chồng con sẽ làm chuyện đó. Thừa thầy
chồng con tại sao lại nhân tâm với con
con lý... Sinh cái khổ biết là bao
quan "cuyên" trong nhà, ở biết cần chi
se sue lo cho chồng mà, sao chồng
con ở biết nghỉ lại, nếu con có được
người chồng thường yên thừa dù thì đời
con có phước lắm nhưng mà số con ở
được vậy, thầy ơi... cho nên con cũng
chấn ngán chữ tu, đời lui con thầy
có nhiều người dân bà hung dữ bỏ
bè chồng con, coi ở ra gì thì lại
được hạnh phúc, còn như thân con
mười người chồng nào là con đời sống
trong nước mắt. Con có viết thư cho
chồng con dò ý xem sao? biết con
sẽ trở về vào tháng 7 chồng con gọi
phone lên tâm bành lúc tác là nên
con về ở chín lăm giấy tờ và sẽ
dọn chi chỗ khác. Thừa thầy, thầy có
nhiệm mần nào đem tới cho chồng
con biết thư tình quay đầu về với
phật, 4 người quả nóng này điên cuồng
như vậy thì chắc có ma nhiều lắm
con thừa thật với thầy con cũng nóng
này và từ ai lắm nên bây giờ con mới

(165)

hi như vậy, sau khi con nghe ban của
chồng con mới lại ở thường yên vì con
chỉ là tình thường mà thôi, con luôn luôn
mời hỏi thẳng chồng con, thì chồng con
trả lời đúng như vậy, con tin luôn nên
về sống với gia đình. Sau khi con
nghe băng con coi video của thầy, con
mới được chút tỉnh nhưng con cũng
muốn cho chồng con nữa con phải
làm sao? con ở đây chồng con ở đây
con thấy chồng con quá hung hãn
mà con sợ chửi. Thưa thầy, con còn
1 chuyện muốn thưa với thầy lúc con
25 tuổi có phá thai 1 lần vì nghèo
quá chồng bị nghiên làm sao có tiền
mời con, ~~sa~~ nên em con giúp số,
tiền để phá, con đi xem bói họ nói
cái oan nghiệt đó theo con phá suốt
đời ở bao giờ được yên vui, chồng
con nghe lại càng khinh sợ chán chường
con thêm.

Kính mong thầy giúp con cho vãng
hồn đưa trẻ được về kiếp khác đừng
theo con nữa, con vì hoàn cảnh mà phá
thời, bây giờ con vẫn ăn năn việc làm
hồi còn trẻ, con cứ than thân trách
phần vãn hi vãng vãn trong lòng 25
năm nay, ở ai giúp được con ngay
cả con cũng ở giúp được cho con, con
chỉ còn hy vọng bản xin với thầy. Đời con
(166)

quả nhỏ của tôi lúc 25 tuổi đến
bây giờ còn được 45 tuổi. Con cũng
nghe bằng thầy khuyên con cũng rời
nước mắt vì cảnh bạc bẽo của tình
cờ. Nhưng khi thuê hàng nhỏ làm
khi nói thì dễ khi làm ở được vậy
gặp thầy quả nhỏ nên con viết
thư gửi tới thầy mong thầy soi thấu
lòng con, thầy giúp con nạn giải
chuyện lòng, con chỉ cần mong chóng con
bớt mong này nghĩ lại thường con vô công
sun hết hòa thuận và tiếp tục đi theo
điền thầy dạy bảo. Tâm con xưa muốn
được hưởng thiên dã cũng muốn có 4 mái
gia đình như bao nhiêu người khác.
Con muốn làm 4 người mà ở lời dạy
bởi bất cứ việc gì? con mong muốn mà
không biết thầy có can tổ nơi miền quê
con ở? Con ăn nói vụng về làm mong
Thầy cũng tha thứ cho con và con cần
nguyện cho con ở trên bàn phước cho
con thầy giúp con đời con bao nhiêu
đó vui rồi.

Đính chừa Thầy an Khang
xin thầy thư về cho con

(167)

Atlantic city, ngày 22 tháng 7 năm 1995

H L con,

Thầy đã nhận được thư của con, được biết con đang ở trong tình trạng bi đát, tràn ngập tâm thức, khó tu khó tiến.

Con nên bình tâm nhận thức là tất cả sự sai lầm là do chính con đã tạo ra, tự làm cho tâm thức khủng uẩn không có lối thoát, không sao hiểu được nguyên lý của Trời Đất mà hành, cho nên luôn luôn con cảm thấy bơ vơ và đau khổ là vậy.

Nhân cơ hội này, con mới chịu tìm tới Vô Vi, nếu muốn tu Vô Vi thì phải nhận thức tội của chính mình mà ăn năn hối cải mà tự tu tự tiến. Hồn con đang sống trong thể xác tạm bợ, vậy con nên nghiên ngẫm xem, xác của con do đâu mà có. Sự thật của nó là do Trời Đất hình thành. Vậy con là ai? Con có phải là một khối đại diện của Trời Đất hay không? Nếu con chịu truy tìm nguyên lý của thể xác chính con thì con sẽ thấy Trời Đất không bao giờ xa con. Con phải học hạnh nhịn nhục, tha thứ và thương yêu của Trời Đất mà hành sự thì mọi việc sẽ được cải tiến tốt đẹp. Vạn sự trên đời là không, xác của con cũng sẽ qui không, không tồn tại trên mặt đất được, còn nguyên khí của trời đất thì còn sống, hết nguyên khí thì phải lìa xác để ra đi chịu tội. Rốt cuộc chỉ có con đường tu sửa thì may ra có thể cứu vớt được nghiệp tâm, bắng không than ván mãi chỉ có tăng gia nghiệp chướng mà không thoát ly được. Tình trạng của con là nghiệp đang bám sẵn trong thần kinh của con thì làm sao vui được. Vậy con nên niệm Phật theo băng giảng giải của Thầy, cương quyết siêng năng niệm Phật thì tương lai sẽ gỡ rối và cứu giúp cho thần kinh của con được ổn định, lúc đó hướng về Trời Phật mà tu thì sẽ không cần giấy tờ gì hết, chỉ cần có tâm tiến hành mà thôi, duyên lành sẽ đến với con, lúc đó con sẽ được cứu. Thượng niệm Nam Mô A Di Đà Phật thì đức A Di Đà sẽ mở lượng từ bi cứu độ con. Đó là con đường cứu rỗi cho phần hồn tiến hóa. Con có thì giữ lại vãng thiên đường nên xin đọc Mục Bé Tám nhiều lần trong ngày, luồng điển thanh tịnh sẽ giúp đỡ con một phần để khai triển tâm trí mà tự vượt qua tai nạn. Niệm Phật thì tâm hướng về Đấng Cứu Thế tức là Đức A Di Đà, thành tâm thực hành như vậy, thì con sẽ cảm nhận được sự màu nhiệm đến với con.

Tình trạng của con chỉ có Phật cứu thôi, người phàm chẳng có ai có khả năng giúp con cả. Vậy con chỉ hướng tâm đến một con đường niệm Phật mà tu tiến, nhiên hậu mới dùng ba pháp Soi Hồn, Pháp Luân và Thiền Định mà hành thì sẽ được an vui.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

(168)

T.L. 25.07.95
Nbz

H e de City - ngày 2/7/95.

Chú Liêm kính mến -

Thưa Chú Liêm - Vừa rồi con có nhận được thư của chú gửi cho con. Trong thư chú có nhiều điều đáng suy nghĩ đến con. Trước khi quyết định phải suy nghĩ cho kỹ. Song thưa chú con và gia đình hiện sống tại V.N. Hiện nay cuộc sống gặp rất nhiều khó khăn. Nhu cầu của con đã làm sạch tiết kiệm con đi nữa. Con và gia đình vẫn muốn một căn phòng nhỏ gần đó để sống và bán cơm cho dân "Lao động" sống tạm qua ngày. Vì số vốn con quá ít khi tạm đủ khi hết. Chúng tôi vay mượn ai ở xứ này "thứ của ở đây đúng như không có nhà".

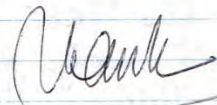
Thưa chú - Con đã có giấy cấp của cơ quan Mỹ tại Thủ Đức Sài Gòn cho nhập cảnh với số IV. Sử dụng giấy cấp và con cũng đã xin xuất cảnh tại VN. Chúng tôi sang khi lên danh sách giấy đi Mỹ tại VN. Họ làm giấy bỏ tên thêm giấy "L.O.I" theo con nghĩ cũng không khác gì. Và hiện nay hoàn cảnh sống của gia đình con đã mất tất cả rồi. "Nhà không có. Tờ tiền cũng không có".

Vốn lương cũng ngày càng hết dần - nhiều khi con cứ cố mãi cho Trb; đát - "Con nghĩ ta chết hay chết nữa đi nữa cũng còn có số này gọi là "Đinh Mềm"!

Thưa Chú Liêm - Hiện nay con gái lớn của con hiện đang theo học Năm thứ nhất Trường Đại học Y - Khoa tại Úc - ban ngày cháu đi học chiều tối về phụ mẹ giúp cho ba mẹ nuôi em cháu đi kiếm tiền đi học - cháu Trb; hi có viết thư về cho con là cháu gọi?

Thưa thầy Ông Tâm qua lần đọc được cuốn sách "Tôi
từ Tâm Đạo" của Hoàng Đạo Vô Vi trong ấy có địa chỉ của
Chú. Song cháu Trâm có lẽ lâu ~~không~~ không thấy Trâm rồi
Chức cố lẽ bị thất lạc thư không đến. Đến nay con mới
có được địa chỉ của chú. con sẽ cho địa chỉ để chú
có gởi thư thăm chú trước thủa này.
Thưa chú Trâm - Con biết chú thiên - hiện nay tuổi chừng
lớn "Cao niên" rồi. Mỗi lần gởi thư xin tiền chú Trâm
con rất là ngại vô cùng. Trâm chú. hi con và gia
đình qua kiếp quê hương xoay hồi cuộc sống đây.
Thầy đời y như: Nào lâu thì đến Nào lâu bóng hoa
Vai đi bán trong dịp Tết. Nhưng con không được may
mắn đã hết vốn.
Thưa chú Trâm - Có cách nào giúp đỡ cho con lần
quay cùng. Con xin chú Trâm một ít vốn để làm
lại chèo sông ở đây cũng được. Con rất tùy vâng
Chú Trâm giúp đỡ cho con.
Cuối thư - con kính chúc chú Trâm đời dài sức
khỏe và trái mai trong đạo pháp.

Cháu của chú Trâm.

I h T

(170)

B. L. L. L. L.

Ngày 25 Tháng 07 năm 1995

K 7

Chú nhận được THB con đi ngày 2/7/95 được biết con
 Anan kết thúc luật nhân dân của Trại sát ~~Đ~~ Đuối Đuối về Trại
 Bất Hiếu của con, đã tạo ra được kiếp này, cần ngày cần
 Khó Thêm, Nhiều Hậu mỗi khi thấy Trại của cháu con đã
 gây ra. Vậy con nên ăn uống sớm thôi, tìm được mà tu, phải
 không làm ăn gì được đâu; con là con lớn trong gia đình cháu
 Phạm được cha già một cây, nước lợi ở Hố Gây sự khó
 cho nước, phải em của con toàn là Bất Hiếu Bất Ngã, cháu
 Quốc Cửt vậy, ra đây chú có nhà ý giúp cháu đi học THôn
 Trại, nhưm cháu Thửu Kiên nhưm. Bỏ đi với Khácl Sôcl Sôcl, làm
 cho Thửm rất buồn, cháum Trườth Pháo Tam Gát đưa một Bê
 và Khácl có sự liên lạc một Thửt nước, chú năm này của
 Tuôn đườc tuổi của Bà con, lúc nào cũng nhận được THB từ
 Pháo Trườ Khácl Hay của con, cháum có lúc nào vụ đúp ch.
 con tin nh số' may vậy con nên chấp nhận là xong.

Chú cảm nhận vô phúc, khi nhận được THB nào cũng là đi
 Hố Trườ nước và Gúp đờ, chú ra đây ngày đêm lo tu Thử
 của cháu làm ra một đườ xu, nhưn nhưm Trườ nước Trườ
 Sôcl đườ ngày hôm nay, con về cháu Trườ có viết THB cho
 chú, chú có Trườ Trườ đườ đườ và nhận như cháu nếu có
 gì khi khườ nướ liên lạc với chú Phạm. Trườ Trườ Thườ
 đườ mcl Bourne, nhưm cháu cũng khườ liên lạc, hay là
 Bà mà nước của cháu khườ cho liên lạc với người THôn số
 số Bất cháu đi tu Trườ số nước của cháu! chú có đi
 mcl Bourne nhiều lần, có Thườ Trườ của con nhưm ra
 Trườ khườ đườ Gúp cháu, đến cuối năm này cháu sẽ
 đến về cháu sự Đại Hội cuối năm Trườ đờ, nhưm cháu khườ
 có đườ với chú, liên miên liên lạc

(171)

Tiền đây eHu' Gõ' eHo eHu' sau đi đi Tam sôa,
 eHu' khêa có kHô nHôa Chuy vớ eHo con lôm lôn, Sô' Giã
 Nây cũa đơ Bân đơo kH nHieu nHieu iT, Giãnh Giãm đ
 Sô' đưo xơng, eHu' Bân đi Giãnh đơo kHáp cũa xô' Trêa THê'
 Giã, đưo nây cũa cũa lôn đưo đưo Liã Giã, có kH cũa
 PHô nHieu sô' đưo đưo đưo, kHêa đưo xô' PHô nHieu cũa
 đ' Bân nHê.
 eHu' eHu' vớ lôn. 1.

Đuê Thelôa

[Signature]

Liã Si. Hôa

(172)

T.L. 27-07-95

(1)

Ông Tâm mến,
(Cháu năm nay 18 tuổi, đang học high school)
Thật là một điều khó khi cháu đặt bút
để viết lá thư này đến ông. Cháu phân vân
mãi không biết nó sẽ tới tay ông không? và ông
sẽ cho cháu là người thật xấu không? Cháu
thật lo lắng lắm. Qua cuốn sách "Tâm Đạo
I, II, III", cháu thấy hình ông "đẹp lão" quá,
và thật giống ông ngoại của cháu, vì vậy cháu
cảm thấy ông thật gần gũi với cháu. Vậy ông
có thể cho cháu gọi ông là ông ngoại được không?

Ông Ngoại Tâm à, gia đình cháu là một
gia đình Phật tử và qua Mr. được 4 năm. Bà mẹ
cháu ngày nào cũng tụng kinh Diệu Pháp Liên Hoa
hết. Vì vậy khi bà cháu lấy cuốn sách này về
, bà và mẹ cháu không tin và cho rằng đó chỉ
là đạo ngoại đạo. Bà cháu nói, "Chỉ có đạo
Phật là đạo chính gốc mà thôi." Nhưng cháu
tu tập sao mà lại khó quá, cháu đi chùa và
tụng kinh thật nhiều nhưng tâm cháu nghĩ bầy
bật quá, nếu được như ông "Tô Văn Ân" nói là
khi tụng kinh, ngồi hay buồn ngủ, hoặc xử mình
ngung thẩn thì tâm cháu nghĩ còn xấu hơn
vậy nhiều. Cháu là một Phật tử ngoại hiện nhưng
trong tâm cháu thật là ma quỷ. Tâm cháu nghĩ rất
xấu xa, và thật bầy bạ cho đến tất cả mọi
người kể cả bà và mẹ cháu và tất cả mọi
người chung quanh. Cháu thật sự muốn nói ra

(173)

(2)

điều này lắm, nhưng số người nào đó sẽ đứng lên bảo hay nói ra điều cũ bằng miệng sẽ gây thêm tội, vì cháu nghĩ ý nghĩ xấu là một tội nay nói ra thì nở lại thêm tội thứ hai. Ước gì, khi ông cháu ta ở gần nhau thì thỏa nguyện cho cháu biết mấy! Cháu thật là đau khổ vì sự ngu si của cháu, lúc lay phật, hay lúc học tam nơ quấy lên phá cháu. Nói đến tâm ác thì thật là không đầy. Sau đây là một thi dụ rất nhỏ về tâm của cháu. Cách đây gần một năm, mỗi lần tụng kinh hay học bài, tâm xấu, nơ xui lắm ăc. Nơ xui thủ đánh người coi, nhiều khi thích lắm đó. Nhưng tâm thiện của cháu, nơ khuyển, "Không, nếu cô đánh thì đánh và giết tao trước đi." Và nhiều khi, tâm ác còn xui cháu bạo động hay phá đồ nửa kia, cô lúc nơ nói tại sao tin Phật Pháp, đạo phật tại sao thôi! Mỗi lần tâm ác quấy lên thì cháu không thể tập trung được. Ông ngoại biết không, cháu chỉ muốn học giỏi thôi, việc mở của cháu là lên lên sẽ đẹp trai và học giỏi, tâm tính thật tốt, mai sau sẽ về Việt Nam để giúp đời. Cháu biết rằng cầu mong đẹp trai là phạm tội, nhưng cháu nghĩ nếu mình đẹp và không dùng nó thì để đời làm bậy thì đâu có tội đâu ông ngoại hả. Mỗi khi tâm tỉnh, thì thấy mình thật ngu sẽ bại nhục nhưng vào trong giấc thì thấy nó thật mạnh ghê gớm. Thiên giờ tâm ác nơ xui quấy cháu, nói nói mặt ~~con~~ dài lắm và làm cho cháu đau khổ thật nhiều ^{mấy} cháu cảm thấy

(174)

(3)

cháu là một quai thai đồ ông già. Nhưng thật sự thì mặt cháu đẹp trai lắm, và có nhiều bạn gái nữa. Ông ngoại biết không? Ba má cháu không muốn cháu viết thư cho ông đâu vì sợ ông dụ cháu, còn về phần cháu cũng hơi sợ vì ông tu ở đạo Vô Vi chứ không phải đạo Phật, nhưng thật sự mà nói là cháu mến ông lắm và cháu cứ cảm thấy lòng mình thật nhẹ khi tâm sự cùng ông. Chả nếu bức thư này mà đến tay ông thì hay biết mấy, chắc lúc đó ông xuất hồn bay cái vào là gặp cháu liền rồi. Vậy nếu ông có viết thư thăm cháu ông thì tá trong nhà cháu và ba má cháu ngủ ở đâu là cháu tin ông và ba má cháu không còn nghi đạo Vô Vi là huyền hoặc nữa. Ông ngoại à, ông biết không nói cháu chỉ cần học ở ông một tâm tính, tâm tốt và trong sáng để trở thành một người tốt trên xã hội này là cháu tại nguyện lắm rồi. Cháu không cần thiết học cách xuất hồn hay bay lên cảnh trời gì đâu. Cháu đã bao lần thấp đuốc mà đi một mình nhưng đều bị vấp ngã, vậy chỉ cần mong chỗ ngọn đuốc của ông mà soi đường cho cháu đi. Lấy Bối Sĩ Thích Ca Mau Ni Phật, Mẹ Quán Thế Âm Bồ Tát, Nam Mô A Di Đà Phật phủ hộ & cho tất cả mọi người được lên cảnh niết bàn, & riêng ông Tâm thì được mạnh khỏe, sống lâu trăm tuổi và xin ông ngoại đừng quên con.

Pháp Danh: Minh Trí

(175)

+1 D M

Atlantic city, ngày 27 tháng 7 năm 1995

H D M ,

Ông Tâm đã nhận được thư con được biết pháp danh của con là Minh Trí. Minh là nhật nguyệt quang chiếu sáng choang. Trí là tiến tới vô cùng. Trong thư của con đã diễn tả chưa làm chủ được chính mình, còn phải đi chùa, tức là chưa hiểu được tài sản cuối cùng của Thượng Đế đã ân ban cho chính con, tức là cái xác phàm này, gọi là tiểu thiên địa, nhưng chưa biết tự khai thác ra thế nào mới hòa hợp với nguyên lý của Trời Đất biến thành một căn chùa thật sự hướng về Phật Pháp mà hành thì sẽ không bị những vong linh xúi dục và ám ảnh. Con đi chùa để nhìn những hình ảnh Phật bằng gỗ hay là bằng xi măng để chiêm ngưỡng hành vi quá khứ của Ngài thì làm sao mới đắc đạo. Nhưng con phải dốc lòng thực hành như Ngài chứ không nên ôn những hình ảnh đó vào óc mà tạo cho thần kinh yếu ớt, tự mình sanh loạn mà không hay. Xác ta nếu khai thác rõ rệt thì nó là một căn chùa, hòa hợp với căn khôn vũ trụ. Tu mà không biết xác và tâm của chính mình, thì không khác gì người đang chạy giặc, chạy theo đoàn người đi trước mà thôi, cuối cùng không gặt hái được cái gì hết, khùng không hay ngu không biết, trí không khai, tâm không minh, làm gì có đạo. Nói đến đạo Phật thì phải thanh nhẹ phá mê phá chấp, nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa đến vô cùng bất diệt.

Còn trẻ hấp thụ văn minh tự do hiện đại là xứ Mỹ, người người được tự do phát triển mọi khía cạnh nhiên hậu đóng góp cho chung, cho nên tại xứ Mỹ con cảm thấy mỗi mỗi đều thừa thải cho nhân sinh, chịu làm chịu học là sẽ có cơ hội đóng góp cho quần sanh. Hiện nay con có duyên đọc qua cuốn Tội Tâm Đạo mới thấy rõ người tu phải hành thì mới tiến, ngược lại những người cầu phù hộ bói toán, mách bảo việc này việc nọ, tức là sẽ tạo một tập quán xấu ý lại và thiếu thông minh tự lực.

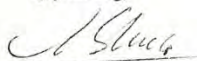
Ông Tâm thực hành phương pháp Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp hoàn toàn tự lực phát triển tâm linh, chứ không nhờ đỡ một vị nào ở cả căn khôn vũ trụ này. Thượng Đế đã cho chúng ta một cơ hội cuối cùng, đây đủ là tâm và xác, tinh vi nhất căn khôn vũ trụ này, nếu không chịu thực hành thì không sao biết được nguyên lý của Trời Đất, chỉ đứng ở ngưỡng cửa chê và khen. Đó là tạo tội rồi ren cho chính mình, khó khổ mà không hay. Niệm kinh tức là lời của Phật đã thành, chính ta chưa thành, từng số khác nhau, nhai đi nhai lại, tạo loạn cho chính mình mà thôi. Thực tế thì phải rời được mô được thì mới từ đó mà phát triển.

Ông Tâm cũng như con, một con người liên hệ sức sống với vũ trụ quang hiện đại chứ không phải loại người mê tín dị đoan, tự làm yếu mình và không tiến.

Ông Tâm không có tiên đoán chuyện của người phàm, kể cả gia cang của mọi người để làm cho họ lo sợ và yếu hèn, cộng với sự ý lại vô minh, tức là tạo tội cho quần sanh. Điều này Ông Tâm không bao giờ nhúng tay vào, ngược lại Ông Tâm muốn mọi người tự tu tự thức và tự gặt hái vị trí thanh tịnh của chính họ, nhiên hậu mới thật sự quý yêu Trời Phật mà tu. Không có chuyện lòng vòng và làm tay sai đối với ông Tâm.

Với đà tiến bộ vật chất hiện đại của xứ Mỹ cũng đã giúp đỡ cho con một phần nào tự truy tìm sự thật mà đi. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(176)

T

ngày 12 juillet 1995

Thưa cha ân Sư Lương Sĩ HANG,
con xin thành thực, kính gửi lời thăm ân Sư
đạo luôn vui, và mãi mãi khỏe con mình.
Con có nhận được bức thư của ân Sư chú, đây cho con
thi học ngày 17.2.1995 ở Bangkok. Con theo lời ân Sư
đã chỉ dạy, phải làm pháp luận thường xuyên luôn
trong ngày, con thực hành thì con thấy có kết quả
ngày và đêm bị hay quên, con phải bỏ đi một chút
những cuốn sách của con với để nam giới, vì hoàn
cảnh cháu Nguyễn Quốc Hưng, cháu đã do nhiên.
Những bài S. được từ đó vẫn khuyến khích phải với
thiền và chiếc môn thiền 2 thư thiền và với
thiền an thần đến trước lúc đi ngủ, ngày này
phải với một lần, không thể bỏ được.
Và cháu thì nó đã làm đến ra Tòa án Cate bị
đi đi từ đầu năm 1995 rồi, con hai cháu trai
một cháu tuổi 19 tuổi, tên là Nguyễn
Laurent, cháu thứ hai tên là Nguyễn Eric cháu
tuổi 6 tuổi thân, tuổi con khi, ân tuổi con.
Thường hàng ngày đến con vẫn vẫn với câu
nguyện cho các cháu nhỏ của con được học
hành tấn tới. Năm nay hai cháu cũng sẽ theo
vấn, hai vào lớp các cháu nên bị bắt lớp 5
hỏi, con thành thực gửi lời thăm thực cảm ơn
Thượng Đế các chú và ân Sư đã thường các cháu
nói của con, các cháu cháu đều được lên lớp
năm này. Con cháu Hưng con tin ân Sư thường cháu
đồ từ cho cháu được tên qua năm học, cho trí
oái của cháu được sáng suốt, để cháu được
thiền thiền, thiền đúng để để đi giúp hai con
của cháu nên người, để ích quốc lợi gia sau
này. Cháu Laurent thi học nghiệp sẽ ở VN

(177)

Theo chương trình tốt nghiệp, mỗi môn điểm từ 5. Con cháu
thứ hai IRIC thì cháu yêu đứng nhất, cháu muốn
học về y khoa, bác sĩ thú y. Nhưng ngành này họ
chăm giữ gạo lứt. Con xin thầy đót từ cho các cl
điều học hành tận tụy. Hiện nay học cháu ở Cate
với mẹ các cháu, từ bà Solange trainer tuổi Siêu Thấu
hạt hay không. Con cũng không nhỏ, ở số 145 Rue saur
Audenet 81100 Cates Cates, mẹ các cháu Solange nó
cũng bị tăng tập, nó bị mang nặng cô bị gãy ở ống
sống bác sĩ đã mổ ghép lại mà vẫn đau, nên cũng
không làm việc được, chỉ có thể đi làm nửa buổi.

Con năm nay cũng đã 74 tuổi, dương lịch, nên
sức khỏe cũng kém, chân con cũng yếu, đi nhiều,
hay đứng lâu cũng không được. Con phải ăn kiêng
mức, nếu ăn cái gì thì phải ăn là giữ mức lại,
phải uống thuốc cho đi tiêu ra, chỉ không uống
nó. Sung hai cái chân, máu chảy không đều,
mình đã mổ năm 1967 nay nó cũng yếu, nên
đưa máu không thể chạy đều khắp trong bản thể
được, con cũng có phước được tu cô ki thì cũng khỏe
chứ, không tu thì đã ở trong lòng đất rồi. Bây giờ
chỉ sao con cũng vẫn làm việc nhà được với Thiên
con cũng tin hết sức cô sống, đó là con cũng yêu một
thứ cuối tin anh Sư lấy lương từ Bi mà "thả thả"
cho con, con không quên lời hứa.

Vì hoàn cảnh hiện tại con không thể đi đâu hồ
Las VEGAS 1995 được. Xin anh Sư thứ lỗi cho con, cho phép
con ở nhà, nhưng ngày đầu hồ con về tin thiên
hương về đầu hồ. Con cũng tin anh Sư thương con
và thương tất cả các gia đình ở hoàn cảnh không
có tiền nên không đi được, cũng tin anh Sư ban ơn,
lành cho những hành giả vô vi và cũng như hoàn
cảnh của con và tất cả gia đình các con, các cháu
của con.

(178)

Kính thưa anh Sư cháu Thứ hai tên là Nguyễn Quốc Cường tuổi quý mến, cháu đã đưa vợ và hai con cháu đi về quê VN đi từ Saigon và đi xe hơi từ Saigon dân dân thăm cái thú, rồi đi ra Hamoi, vì cháu sinh ra đời khi cháu hay còn nhỏ, bà cháu mới con, khi đó mới có máy cháu được ba tháng, nên khi cháu lớn được sáu bảy tuổi thì con đem cả hai cháu đi Pháp học, nên ngay may cháu nhớ tên quê hương, đã đi đánh tiền mấy năm nay, cháu đã mua vé máy bay đi về VN, cháu đã khởi hành ở Pháp từ hôm 3 juillet 1995, cháu sẽ đi tới đến 8 Août 1995 máy trở lại Pháp.

Con xin anh Sư đỡ chi cho cháu về gia đình vợ và hai con cháu đi được tên nhà nội, về được tên chôn, một sự được bình an.

Hai con của cháu Nguyễn Quốc Cường, cháu trai lớn tên là Nguyễn Quốc Kim cũng cháu tuổi Tý năm nay cháu 24 tuổi, cháu học đại học, về ngành cái thú ở Biên và cái con giống ở Biên, Bảo để cho khố ở nhiều năm thứ tư con hai ba năm nữa cháu ra Trường.

Con cháu gái tên là Nguyễn Kỳ Anh Elène, cháu học đại học y khoa năm thứ nhất cháu 19 tuổi tuổi mèo, con cháu cháu gái này có lẽ phải học lại năm nay. Mẹ các cháu tên là

Monique Garnier. Tuổi Tý 47 tuổi, dương lịch, con kính xin anh Sư cũng thương cho các cháu toàn gia được mạnh khỏe, cái cháu học hành tấn tới. Hôm nay con viết một bức thư rất dài để kính thưa anh Sư rõ hết hoàn cảnh của con, và đỡ chi cho con và hai gia đình hai cháu quốc Hưng và quốc Cường trước Thần, tâm thương được an lạc, mạnh khỏe, bình an, cái cháu học hành mau tấn tới, cho kịp sự tiến triển của thế giới.

(4)

Bây giờ con xin thưa ân Sư về phần con, con xin giảng
con khi trước đã làm nhiều điều sai quấy nên kiếp
này phải trả quả rất nhiều, con xin hết lòng hối, bằng
giác ca thân & cả.

Con bây giờ cũng đã lớn tuổi rồi, sức khỏe cũng
cố phần yếu kém, Thiên cũng không đặng như trước
cũng hay quên, Con xin ân Sư lượng thứ tha thứ cho
con. Con có lời làm gì, thì chỉ dạy cho con, con xin
hết lòng vâng theo.

Từ nay trở đi con xin ân Sư cho con làm đệ tử
của ân Sư, xin ân Sư nhân ở đây làm tông trưởng kiếp
của con. Con xin đứng lễ ân Sư ba lần để làm đệ
tử của ân Sư.

Nam mô Như Lai Phật Tổ.

Nam mô Như Lai Phật Tổ.

Nam mô Như Lai Phật Tổ.

Con kính xin ân Sư lượng thứ tha thứ cho con đã viết thư
đại kể rõ hoàn cảnh của con, làm phiền bực ân Sư.

Con xin kính chắp ân Sư được vui, khỏe mạnh,
thần tâm thường được an lạc, tăng phước, tăng thọ.

Kính Bái

con,

Ngôlll

(180)

Atlantic city, ngày 27 tháng 7 năm 1995

Bác M ,

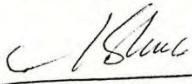
Vui nhận được thư bác đề ngày kể kể từ việc con cho đến việc cháu tràn đầy tâm từ bi thương yêu và cử độ. Nếu bác là người thật tình tu hướng tâm về Đấng A Di Đà niệm Phật mà cầu nguyện cho gia đình cũng sẽ đỡ được phần nào nghiệp chướng.

Nếu bác muốn có sức khỏe tu học thì tâm của bác phải dứt khoát tất cả chuyện đời, nghiêm chỉnh tu học thì trí tuệ sẽ sáng ra, không cần nhờ đỡ bất cứ một ai. Tâm từ bi là trên hết. Cuộc đời vọng động từ bao nhiêu năm, không nên dấn thân vào sự trần tục lo âu. Bác nhìn xem thời gian bác đã và đang tu, bác tự nhận thấy sự may mắn đã đến với bác không ít. Vậy bác nên dày công tiếp tục quên đi chuyện đời để cho tâm thân được yên ổn mà tiếp tục trong hành trình tu học tiến hóa đến vô cùng.

Năm nay tôi cũng lớn tuổi rồi. Thơ từ tràn ngập không sao giải quyết được , ước mong mọi người tự tu tự thức, hành đúng pháp thì sẽ gạt hái được điều lành và tốt đẹp ở tương lai, dù có mặt tôi hay không có mặt tôi ở mặt đất, phần hồn cũng được tiến hóa nhẹ nhàng trong giờ phút lâm chung.

Kính chúc bác vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(181)

G T

01 . 06 . 1995

Thầy Rinh yêu.

Con bạn, đã nhận được thư thầy chi^s báo vì nó^s trở nên đường tiến hoá của con. Hôm nay con lại có dịp viết thư gửi đến thầy kể về là con kính chúc sức khỏe thầy được đời - dào, sau là con kính tạ ơn thầy đã vẽ mây mù, soi đường cách lối thành cho con đủ để không vấp ngã. Thầy là Vàng Chai - Vàng sữa^s ấm lòng hồn chúng con. Là Sao Bắc - Đẩu soi đường cho chúng con - đang lầm - lạc - giữa âm - u đây hăm - hờ và Bầy - giảng của lời ỡ. Thầy đã thấu đáo mọi nỗi lòng u - ẩn của từng đứa học trò, đã đưa tiến, tháo gỡ, dẫn dắt soi đường - dẫn lối chỉ đường ngay nẻo gần mà đi, đi! Bên thế gian này có ông thầy nào đã hy - sinh và làm nên chuyện ấy.

Và bây giờ cả con khờ - dại con tại làm bạn với thầy nữa?

- Thưa thầy khi xa thân con có cha & hai tay cả đứt & ngón cái vào & lỗ tai rồi sau đó kéo trái tai xuống 9 lần và sáng nó nặng đầu và chóng mặt suốt cả ngày, có đêm con thối song rồi con của con nó giật mình con ốm và vẹo đầu nó sưng - đau nó cũng chóng mặt như con, cả có khi thối xong nằm ngủ con nghe có 1 luồng điện mạnh chạy sản khắp châu thân con thưa thầy đó là điện gì?

- 3 ngày liền tiếp con thối không biết cái gì nó không - dưng lên như trước mà nó tụt xuống, đến thối dứt là & thân con như có ai kéo lên sát là khó chịu, quấy - quọ cũng không nổi con giải xa thân. (182)

- Có khi con bị đánh bắt ra phía trước hoặc phía sau đó là lúc gì thưa thầy (con tính chỗ không có người gặt)
- Có khi đang thảo luận về nông là nó mê cả tiếng hơn sẽ tính lại con không biết là đang làm gì và khi thấy cả cái tay để chỗ khác & bên hông biết mình đang thiên định thế lúc ấy là con đang làm gì thưa thầy.
- Sao có bạn đạo báo chuyện gì nghĩ đến con là lời con đến nơi đúng ngay ý nghĩ, nhưng chính con có biết gì đâu. Đây cái gì mà đi trong vô thức mà con lại không kiểm soát được đây thưa thầy.
- Hình - thành con nghĩ thầy có 1 cái gì to như quả núi để con như đi - như mìn núi để vậy đó.
- Có lần con thấy em qua đây tìm thầy thì sự thật có đúng như thế không thưa thầy.
- Có bạn đạo (ông Hai Quang) thấy con đứng trước thầy và thầy bảo con hãy dọn mình để chuẩn bị về cả con xuống toe có phải thế không thưa thầy, con biết để chuẩn bị. Vì mục đích của con là đi học cho đến rồi đến thôi, cũng cấp mạnh dạn không thành dù sự có thể giúp đỡ thầy việc gì trong cái gánh khăn gian nan - nề mà thầy giúp đỡ mình. Thưa thầy vì khi không còn mặt ông thầy lung tung một nhóm ngay cũng như vậy có gì đã đến ngay đến mệnh của con không, hay sự ra đi của con là mất bạn đi con nghĩ cứ lo cố gắng tu học ngay nào con thì là con tu học rồi việc gì đến cứ đến mình chấp nhận hết, đừng để quên tu đến cái ta được rồi.

Thưa Thầy luyện kiếm kình công bất hoại là sao? làm sao luyện
đủe.

- bí quyết của đao là "Vô-Vi như vô bất vi" Thưa Thầy từ bí khai
mở cho con đủe thông suốt

Thưa, con đã làm phiền Thầy nhiều. Luôn cũng cũng cứ lo Trâu
dối luyện đao là chính và khi thành nhờ lương duyên sẽ giao
cầm thông nhau khi mình phong đi cả sẽ giải quyết tất
cả mọi Thái-mặc có phải thế không Thầy, con có cảm
nhận như thế.

Nên đây con xin tạm dừng bút, chúc Thầy cũng gia-quyên
đủe. Con lánh kiến biệt-đường hành đạo dù tiên
chung con.

Kính bái.

con

lc

(184)

Atlantic city, ngày 3 tháng 8 năm 1995

T con,

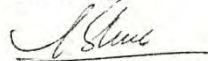
Thầy đã nhận được thư con đề ngày 1/6/95 được biết con có ý thiên lành dứt khoát tu tiến, đó là nền tảng xây dựng gậy kim Cang về bến giác.

Gần đây con thiên cảm thấy luồng điển chạy vòng quanh cơ thể, đó là trước khí trong nội tạng hoành hành đó thôi. Con cần ăn gạo lúc muối mè bảy ngày liên tục, nhai cho kỹ để giúp cho bộ ruột nhẹ và toàn thân sẽ được yên vui, hướng thẳng về ánh sáng vô cùng tận mà đi, Như Lai Tánh của mọi người là ánh sáng vô cùng tận. Nên hướng tâm về cỏi đó thì mới thật là thoát tục, ly khai trước khí của cơ tạng, sẽ hướng thẳng về cỏi vô sanh bất diệt. Việc làm tâm thức sẽ nhanh chóng hơn, chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, không đem vào tâm lo âu vô ích nữa, thực hiện từ bi tha thứ và thương yêu chờ ngày hội nhập với Đại Bi mà sống, lúc ấy con sẽ cảm thức hạnh ^{thực} là gì, toàn thân xác phàm của chúng ta đều là điện năng của vũ trụ quang âm độ từ giờ phút khác. Khí điển thành tụ mới cảm thấy tâm giao rõ rệt, xa lìa khí điển sẽ tạo trần tục mê tín dị đoan và không tiến hóa nổi.

Thời đại văn minh hiện tại, khoa học chứng minh, thiên cơ biến chuyển sẽ đem lại cuộc sống thật cho mọi người thấy vòn vẹn chỉ có điển mới có cơ hội gom gọn về trời được. Ngoài ra, lý luận bề ngoài thì chỉ trả lại bề ngoài mà thôi. Hình tượng lưu truyền bao nhiêu triệu năm trên mặt đất vẫn còn hình tượng do bàn tay khéo léo nắn thành mà thôi. Người tu Vô Vi phải thấy rõ nguồn gốc ánh sáng của chính mình mà tiến, sẽ không còn bờ ngõ trước đời cũng như đạo nữa. Luật tự nhiên và hồn nhiên tức là Đạo Già đã ban rải rõ rệt, cần trực diện với kinh vô tự mà tu, ví dụ như mặt trời hàng ngày quang chiếu cho muôn loài vạn vật nhưng vạn linh cảm nhận ánh sáng của mặt trời chứ mặt trời không bao giờ xưng danh ta là ánh sáng. Ngược lại tại VN rất nhiều linh căn thiên ^{linh} đã và đang xưng danh làm cho người dân yếu dần, ý lại vào chuyện không thể thành, đâm ra khủng uẩn hồi nào không hay.

Vì lòng tham của mọi người cầu cứu âm binh hộ độ cho gia cang bình an nhưng không chịu thực hành cho đến đích thì làm sao có được ngày quốc thái dân an ~~đạt~~. Trí không sáng tâm không minh cũng giảng đạo cho quần sanh nghe cho vui chứ chẳng được gì. Vô Vi là khác, Vô Vi chỉ có thực hành tự thành đạt chứ không bao giờ nói mà không làm. Thầy ước mong các con thực thi đứng đắn để tự cứu và cứu độ quần sanh ở tương lai. Thực hành đứng đắn tức là tạo dựng được một cây gậy Kim Cang về bến giác, trước sau như một không thay đổi, dứt khoát tiến hóa thì ngày vinh quang sẽ đến với chúng ta ở tương lai. Con có thì giờ rảnh rỗi nên đọc lá thư này nhiều lần, lần lần con sẽ cảm thấy luồng điển của Thầy đang đi tiến con từng giai đoạn một qua lá thư này. Chúc con và gia đình vui tiến,

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(185)

C T , ngày 15/2/1995

Kính Thầy,

Bây giờ này con đi viết thư
cho Thầy nhưng không biết địa chỉ. Hôm
này con may mười viết thư này qua
địa chỉ Hội Ái Hữu, nhưng không biết
có đến được với Thầy không?

Gia đình ba má và con hai mươi
mấy năm nay lo miết miết tu học
mà chưa lần nào được diện kiến
Thầy, tu tu tiên sống trong cảnh thanh
bần lo tu hành giải thoát. Nay má
con tên Mach Huệ Liêng đã mất ngày
27-7 âm lịch tuổi 70 tuổi tại tỉnh
Trà Vinh, không biết lúc má con hết
hỏi thư cuối cùng có được ông Tả và
Thầy đến chứng kiến không? Từ khi
má con đau nặng con thấy Thầy
đến bỏ tiền cho má con và được
sống thêm đến 7 tháng nữa mới mất
lúc sống má con tu đến xoay quanh
bồ đề ngày cũng như đêm không

(186)

ngưng, đến khi gần chết trong vòng
 nửa tháng thì dần lại cũng quay
thật mau trong bộ đầu và quay
liên tục cũng cả bộ đầu, đến ngày
chết mà con chỉ hơi mệt và khô
chỉ con đỡ ngời dậy và rồi mà
con đi liền, như vậy thì công phu
của mẹ con có được kết quả không?
Kính xin thầy giải đáp những điều
mà con đang thắc mắc trong lòng
và thầy cho biết mẹ con hiện giờ
đang ở giới nào để tiếp tục tu
học. Con rất mong được sự hồi âm
của thầy để tâm con được yên ổn
chứ giờ đây lòng con đang bấn loạn
và luôn ám ảnh những điều không
tốt xảy đến cho gia đình.

Lúc mới tu vì chưa tu, vì chưa tu
và còn trẻ có sức lực quyết lòng giải
thoát hẳn chử luân luân sống qua
ngày không tham danh ham lợi.

Nhưng ngày ngày càng yếu tuổi càng

(187)

cao mà đờng ta lượy còn dài, sức
yếu thân lâu thế xác quá mệt
mỗi vì bao chuyện buồn đau dồn
đập xây tá do người đời gây ra và
đời sống không có ngày mai làm cho
tâm thân con luôn luôn xao động
tâm tư rã rời và lâu như không
còn đủ nghị lực để vượt qua bao
thử thách gian nan. Kính xin thầy
có vài lời chỉ giáo cho gia đình
con để làm đuê bắt hồi tâm buồn này.
Con xin thành thật cảm ơn thầy và
mong sẽ có ngày được gặp thầy.
Ba con Hugus Chân 72⁺ chị con Hugus
Mỹ Huệ 54⁺ và con Hugus Mỹ Nhiên 52⁺
kính chúc thầy cùng quý quyến đặng
an khang hưởng thọ.

Kính bái
con
Muskhun

Đệ tử

H . M . N

(188)

Atlantic city, ngày 3 tháng 8 năm 95

M N con,

Thầy được biết con có tâm thành hướng về đạo. Một hành giả tại mặt đất này hướng về đạo dứt khoát tự tu tự tiến thì đã rõ được phần hồn là bất diệt, sẽ không hướng về đời mà đau khổ nữa, mới thật là người tu PLVVKHHBPP. Hướng tâm về ánh sáng từ bi của chư Phật mà tu thì mọi nghiệp tâm sẽ được giải trừ và dứt khoát. Tiến về con đường đạo thì phải chăm chỉ mà đi, cuối cùng của nó là vinh quang và tốt đẹp, còn nửa nạt nửa mỡ thì sẽ cảm nhận sự kích động và phản động trong chiều hướng tiến hóa của tâm linh. Tu càng thanh nhẹ thì sẽ cảm thấy sự kích động và phản động của tình đời, không khác gì sóng nhồi từ bao nhiêu kiếp tự mình đã gây ra. Chấp nhận thực hành trong nhịn nhục thì phần hồn sẽ được thăng hoa tốt đẹp ở tương lai. Vạn sự trên đời là không, chẳng có gì phải lo âu, ồn ào ào ào rồi đầu cũng sẽ vào đấy. Tiến theo trật tự của vũ trụ quang mà sống. Hiện nay con đã có một khối óc tinh vi của Thượng Đế ban cho và có một pháp nắm trọn trong tay của con để tự thực hành trong đường lối tự tu tự tiến, như thần nan đặc pháp nan ngộ. Ngày hôm nay con đã có cả hai, chỉ chờ sự dũng mãnh thực hành của chính con mà thôi. Thầy cũng vậy, rời khỏi quê nhà, lưu lạc nơi xứ người nhưng vẫn thành tâm tu học, duyên may của Trời Phật đã ân độ. Ngày hôm nay Thầy mới hội tụ được một số người tự khai triển tâm trí tu học, đồng tu đồng tiến trong nhịn nhục. Vui thay và lành thay! Thầy lại có cơ hội bàn bạc với con về thế đạo như sinh. Ước mong sự cảm thức của chính con mà tự hành triển hướng về tâm linh thanh tịnh mà tu.

Tình trạng của người đã bỏ xác ra đi, bộ đầu được rút mạnh, chứng minh là người đã có lối thoát đi lên thay vì hướng hạ không lối thoát, chỉ chờ ma quỷ dẫn dắt mà thôi. Ngày hôm nay má con vẫn tiếp tục tu và đang mong chờ sự tu tiến của con mà thôi. Con thành tâm tu học thì ngày hội tụ giữa mẹ con không có khó khăn. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

189

Kính thưa thầy con là ๕ ๗ ๕

Vào năm chín hai hoặc năm chín ba, con cũng ban đạo ở Việt Nam, có viết thư thăm thầy và được thầy gửi lại cho con một lá thư, khi nhận được thư thầy và tiếp được những lời thầy giảng giải trong thư. Tâm linh con được nhẹ nhõm.

Không nỡ chiếc thuyền lái đăm dúi trong lời trong thư trước mà đã gửi cho thầy.

Đôi ngày đó con gò cổ gần công phu, thỉnh thoảng trong đầu con phát ra một câu thơ mà câu thứ nhất con có gửi qua cho thầy là: Cẩn duyên chớ đã, lời câu tiếp cho mãi đến nay là được sáu câu mà con không sao hiểu được, sẵn có một đũa chày đi gần hai chục năm rồi về; hôm điếp này con gửi thư thăm thầy sau nhờ giảm dần con trong sáu câu câu thứ nhất. Cẩn duyên chớ đã

Thật thời đời dấp

Bách lý siêu nhiên

Trên dưới một lòng

Chân thành tiên bố

Hóa học phương vị

Chưa thầy khi con tiếp được câu cuối là con không công phu được nữa, mắt đã đi con hết sức cố gắng mà đầu không có kết quả, cứ xin thầy giảng giải giảm dần con. Cuối thư con xin kính chúc thầy mãn nguyện trên con đường đạo pháp.

190

๕ ๗ ๕

Con rất mong thư thầy:

Atlantic city, ngày 3/8/95

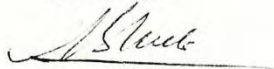
T con,

Thầy vui nhận được thơ con được biết tâm trạng của con hướng thượng tu tiến nhưng kết quả sự thanh nhẹ của điển quang chưa được bao nhiêu.

Người tu PLVVKHHBPP phải thực hành pháp môn đứng đắn tức là tự khai thác lấy chính mình, khứ trước lưu thanh nhiên hậu mới tiếp xúc được thanh quang của bề trên, từ khởi óc phát triển đi lên, nhiên hậu mới hội nhập trong trật tự thanh nhẹ, nắm viết đề thơ để tự hỗ trợ cho chính mình, cảm thông nguyên lý của Trời Đất mà tu, chứ không phải làm được thơ thì tức là thành Thánh, Thần, Tiên Phật đâu. Người diễn tả được lời thơ minh triết lại càng phải tu tinh tấn hơn người không biết làm thơ. Thơ là ý lực thanh nhẹ và trật tự truyền cảm khắp nơi nơi và tự thức. Lý do con làm thơ đến câu cuối rồi không thiền được không khác gì võ sĩ lên võ đài bị đánh một cú rồi bật ngựa luôn. Giới thanh trần đầy thử thách chứ không dễ dãi như trường đời. Vậy con nên cố gắng tu thiền nhiều hơn thì trật tự tâm linh của con sẽ được khôi phục trong tự nhiên và hồn nhiên. Lúc đó nguồn thơ sẽ dồi dào và tận độ quần sanh.

Thầy có bao nhiêu lời khuyên con thực hành hơn là ảo tưởng. Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

191

Ngày 24 tháng 5 1995

Con n & &) Chúc thầy,
Sau con thêm con gia Sinh Sức mạnh khỏe,
Con không có gì hơn con kính thầy 2 kỷ rau (ai)
Sẻ đôi ăn thời vui) Con chúc với thầy)
Em giàu có kẻo Chiêng của thầy cho con nghe hết,
Con rất cảm ơn thầy đã giúp đỡ cho em giàu
thiên lương Lai tốt đẹp) Là con mừng lắm,
Con lâu chúc thầy sống lâu mãi mãi)
Con mong thầy Bất Sức khỏe con)
Thầy viết ít hàng thư để gửi về cho con biết)
Con n & &) Con Lúa thầy)

(Con Xin Ngưng Bút)

(192)

Atlantic city, ngày 4 tháng 8 năm 1995

Chị C ,

Vui nhận được thư chị đề ngày 24 tháng 5 năm 1995, cộng với 2 ký rau câu rất quý giá. Thành thật cảm ơn chị đã lưu ý đến tôi.

Dù xa cách muôn trùng núi sông, nhưng phương tiện trù mển về tâm thức đều có cơ hội tương đạt, chúng ta nhìn xem từ xa xưa cho đến ngày nay vật chất khoa học tiến hóa rất nhanh, tâm thức giữa con người và con người lại có cơ hội giao cảm vừa vật chất và cả tâm linh.

Giàu là người đã từng nếm sự khổ qua thân xác của trần gian vầy xéo mới ngộ được phương pháp thực hành để tự cứu, ngày hôm nay Giàu lại có cơ hội trở về quê hương hàn huyên tâm sự cùng người thân tỏ bày tâm thức thiêng liêng quý báu của người đã theo dõi hành pháp và tự đạt, đó cũng là món quà tâm linh để có dịp cống hiến cho đồng loại. Chị xem Giàu có khác hơn trước không? Hiện nay Giàu đã có một khối óc cởi mở hơn trước nhiều, cũng do Giàu đã dày công tu luyện, Trí được sáng thêm hơn xưa và dũng mãnh tự tu tiến. Càng hướng về Bề Trên thì càng được ân độ tốt đẹp hơn, hồn càng ngày càng minh mẫn hơn, chứng minh hồn là chủ của bản thể, hồn chịu tu lại có cơ hội phát triển tự do trong lãnh vực thanh tịnh và sáng suốt.

Tôi không biết nói gì hơn, cảm nhận được tấm lòng ưu ái của chị, rồi đây chúng ta noi gương hành pháp thì tương lai chúng ta sẽ có cơ hội ngộ tốt lành và thân mật hơn.

Kính chúc chị và quý quyến vui khỏe. /

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(193)

30-5-95

NAM MÔ A - Di - ĐA - PH/TT!
Kính Bạch Châu.

Con tên là on @ @ - x
pháp - Danh : Diên - Hân Sinh năm 1961
đổi 35 tuổi.

Con xin dâng - Lễ Châu và hầu
chuyên trên tờ giấy trắng này
chắc không được to nhưng Ch. đã Kô
Chiên - có con con vô - sin, chưa thâu
Sức này ^{hỏi} giảng về khỏe chui?
chắc các hân già bên ấy phát tâm
nất nhiều. Hiện giờ, Châu ở
nước nào và chúng nào TH về miền
V.N Quốc - Hông xưa.

Con nhỏ có một lần cái đây khỏe
mười năm con đã được Hội Kiên TH
trong vô - về TH khuyên bảo con rằng:
"Lao bôn rặng tu" rồi TH biến mất
cũng kể từ đó con được nhờ can.
Khai thêm ^{được} cha chuyển thăm pháp
này cũng di thờ, khỏe hơn.

(194)

Con không biết chúng nào chúng - sau
nữ nguyên như, nữ căn bản, nữ nữ
nữ mẹ, tâm bình thanh trí để không còn
đi lạc loạn chiêm tranh tư tưởng
sầu là vọng, động vọng dục thì trần
hàm niệm thích luôn bị phân xạ
không sống ra chạm san sát vào nhau
hiện hơi làm cho con người ta không
còn lý tại sang - suốt luôn tâm - mê
trên chúng si, quên hams,

con đi bất tận nơi đâu cũng thường
thấy si với mẹ, con nghĩ tại con, ai cũng
không sợ con đều động hết trơn

con nghĩ tại phân âm tử uy, muốn
đoạn cắt nó đi để không phát l. sợ động
khi cắt phân âm rồi không biết có
con khỏe mạnh không? cái kình-gia
có dễ tu không? có hai phân tiến thoái
và ~~phân~~ thoái - thoái được không?

Sau sao biết được mình hiệp Hâm-thai
làm sao để hiệp được.

con kình bậc chấy như ý lời dài dòng

(CP)

(195)

lưng - lưng vô - omis - cửa con xin ch
tha - hai tài ra - chỉ dạy vô
con nguyên (với lòng) với chông
tâm lương - thường tiên - hoá mãi mãi
đôi đôi kiếp kiếp không phải nào !
mơy luôn tức đời - Phật dạy - đó
Kính HÃY: Kiên Di Phật.
Còn: N + + x

V

(196)

(94)

Atlantic city, ngày 4 tháng 8 năm 1995

T X ,

Thầy nhận được thư con được biết con muốn nuôi dưỡng ý chí tu học đến vô cùng, đó là điều quý nhất của đời con.

Muốn tu thành đạo thì phải dứt khoát tất cả những tạp niệm không cần thiết trong lúc hành pháp, thì sẽ thấy rõ xác thân này cấu trúc bởi siêu nhiên hình thành, nó phải chịu luật tự nhiên và hờn nhiên theo chiều hướng tiến hóa của hành giả. Một cử một động của thể xác đều do chấn động của vũ trụ quang âm ban từ giây phút khác, từ cộng rau cho đến miếng nước thường dùng hằng ngày cũng từ đó mà ra. Ngày hôm nay con kết tụ được một ý lực tu học, hướng về vũ trụ quang mà tiến thì tâm con sẽ dứt khoát tình đời ô trược và đen bạc. Thực hành đúng pháp khứ trước lưu thanh, áp dụng pháp luân thường chuyển khai sáng tâm trí và trật tự - Mỗi mỗi đều hỗ trợ cho con tiến hóa, khi con cảm thức được điều này thì con mới có cơ hội nhìn rõ tình thương yêu của Thượng Đế đã chung sống và đìu tiến con vượt qua mọi lãnh vực trở ngại của trần gian. Chiều sâu của Thượng Đế tức là luồng điển của Đại Bi lúc nào cũng khấn khít trong tình thương tha thứ và thương yêu tận độ quần sanh.

Người tu Vô Vi hiểu được điều này thì lúc nào cũng sống trong biển yêu của Thượng Đế an nhiên tự tại tu thiền, dứt khoát trần tâm, giải tỏa trước khí qua Pháp Luân Thường Chuyển đêm đêm để tránh sự mờ xè ở tương lai, nhân diện tròn đầy thì mới thật sự tự cúu và cúu người kế tiếp. Hướng thẳng về biển yêu của Thượng Đế lớn rộng thì tâm đực sẽ được tiêu trừ tức khác, sẽ không còn lẫn quẩn trong phạm vi eo hẹp nữa. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(197)

FACHKLINIK FÜR CHRONISCHE UND THERAPIERESISTENTE ERKRANKUNGEN
Zum Kretzer 2, 88 662 Überlingen,
Telefon 07551 / 8050. Telefax 07551 / 805 333

Klinik Z , Zum Kretzer 2, 88 662 Überlingen

Mr. Luong Tam
Mrs. Vinh

Überlingen, den 10. August 1995

*Dear Dr. Luong Tam,
Dear Mrs. Vinh,*

for a long time we have not heard from one another. I do hope that all is well with you and your dear daughter Mrs. Vinh. May I tell you that you two are very much in my thoughts.

My friend Mr. Hai told me, he was going to meet you in USA this week. So I asked him to be my messenger and take this letter to you.

Meanwhile much has changed in my life. I am no longer married with this wife who almost destroyed my life. She separated from me - thanks to God.

It is incredible but she tried to poison me already during the time when you stayed at the clinic and over the following years.

She also attempted to kill me by hiring a gang of criminals and tried to run me over with her car.

However I was protected. I feel I am in God's hands and trust in his protection.-

I am relieved that I am no longer responsible for this woman's criminal conduct in my clinic.

When I come to think of how my former wife treated you and cheated your friends I am ashamed.

My patients and friends had to suffer so hard by her and I am so sorry you and many of the friends of Vo Vi too.

She has been trying to take my clinic away from me but so far without success.

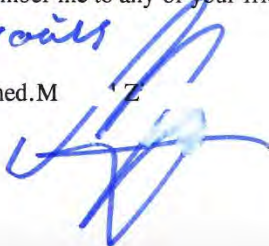
I am relieved that my medical colleagues in the clinic, the members of staff as well as the patients are happy and content now. The atmosphere is pleasant as it has never been before.

My detoxication therapy has been developed further by me and is very successful I am glad to say.

Now I do hope that you, my dear honourable friend, your daughter, and your members of Vo Vi are having a valuable time together in New Jersey. I wish I could take part and be with you!

I hope I shall be able to meet you all one day again.

God bless you and keep you healthy! My warmest greetings to you and your friends,- please remember me to any of your friends who know me.

gours
Dr.med.M Z

(198)

Atlantic city, August 14th, 1995

Dear Doctor Z

I am very happy to receive your letter dated August 10th, knowing that you are well, and continue to release the karma of your life. You are a doctor who practices patience to help people. Everything has been shined by God. You know very well how to help and love everybody on earth, as well as your previous wife and children too. These lessons are sent by God, so you have a chance to know about life reaction. After this reaction, your mind will return to serenity and you will be more aware of God's power. God never leaves you. He always shines to you. Everything on earth will return to zero. You came here with your empty hands and you will leave here with your empty hands. To follow God and search for true happiness, you must come back to enlightenment and infinity. Pain and suffering on earth only leads to self-destruction. Overeating or incorrect thinking will also kill the person, so is the body and his spiritual way. If somebody wants to kill you, he will finally kill himself. He must bear the consequences of the law of causes and effects, then finally return to zero.

I suggest you to always think of God and believe God, so His Power can help you anytime. To help and love people is the way to come back to the empty land. Continue to eliminate the negative reactions around you and expand your energy of compassion. Forgive your enemy, think positive so you can advance. Our life is built by God. We must be happy to live with Him. All actions and reactions are also created by Him. Man's harmony is an offering to God.

We always remember you and talking about your good heart. Thank you very much of your letter that recalls me many souvenirs at Bodensee.

Dear doctor, we are on the same way to develop our serene energy to help people. God always gives us a chance to forgive our enemies. Now I have a very good health and I continue to help people. Many thanks to God! I hope that I will meet you again someday at any corner of the world.

Your happiness will come in your consciousness day by day. There is only one way that comes into union - that's the spiritual way. Always thinking of you and God Power will be with you too.

Sincerely yours,

(199)

Thứ bảy 5. 8. 95

Thầy kính yêu!

Ban nhớ thầy và cũng nhớ, trong tâm thức con luôn ước ao được sống với thầy hai mươi bốn trên hai mươi bốn. Con cứ nghĩ con sẽ có gãy và có có gãy nhiều lên trên con tiếng tu học của con. Nhưng tình như con chờ bao giờ bây giờ với chính con.

Con cứ nhớ thầy tha cho con, những lãnh lỗi của con tha con cũng xin thầy chỉ dạy cho con những điều con nên làm.

Nay kính,

Đan,

3

(200)

Vancouver, ngày 5 tháng 9 năm 1995

B con,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 5-8, được biết con có ý nguyện cùng đi trên đường của Thầy đã và đang đi. Đó là điều lành tương lai cho phần hồn của chính con. Mỗi mỗi ở đời này, con phải cố gắng thực hành liên tục thì mới tạo được ánh sáng cho chính mình. Biết được sự lầm lỗi của chính mình còn hơn là không biết mà cứ lầm lì đi vào bóng tối, tạo thêm sự yếu hèn cho chính mình mà không dừng mãnh tiến hóa. Con tu Vô Vi tức là khối óc của con tương lai sẽ được sáng, không phải như người thường, ôm sự mê chấp cái cợ không tiến triển được, sẽ lạc vào cõi âm u và đau khổ muôn kiếp. Con trì tâm niệm Phật tức là có cơ hội giải được nghiệp tâm từ nhiều kiếp, phải dày công mới tự đạt được niềm tin yêu vững mạnh, tự tu tự thức mà tiến hóa. Con nhìn xem ánh sáng của mặt trời liên tục phục vụ quần sanh không ngừng nghỉ, loài người đã nhận tin lành đó, nhưng tâm thực hành không đúng đắn tức là tự quên bốn giác ánh sáng của Đại Bi. Tu không nên nôn nóng nhưng phải giữ trật tự liên tục tiến hành thì mới có kết quả. Khi con cảm thông được nguyên điển nuôi dưỡng quần sanh của Trời Đất thì con sẽ được tiến tới cõi thanh nhẹ và thăng hoa ở tương lai. Nhìn xem xác con đang mang là đã cấu trúc bởi sự tinh vi của Trời Đất hình thành, phần hồn của con có trách nhiệm áp dụng sự sáng suốt sẵn có của chính con phục vụ thể xác, càng tận tâm phục vụ thì sẽ cảm thấy sự tinh vi của Trời Đất. Ở đời sức khỏe là trên hết, con hành thiền là tái lập được sức khỏe hướng thượng liên hệ với Trời Đất thì sớm muộn sẽ có cơ hội tự quán thông trong chu trình tiến hóa.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(201)

V. T. ngày 10 tháng 5. 1995

Kính thư đến Thầy

Tôi tên: N. T. 72 tuổi giáp tý, lời
thành tâm đánh lễ và xin yết Kiến Thầy đời vọng
tâm thư. Kính Thầy hoan hỷ nhận cho (tôi làm
nghề Bơm Gas ống quét địa lễ đường)

Cứ ngày giải phóng đến nay, tôi thấy đời chán
ngảm thế trên là vui nhận ngoài xã hội. Tâm
tôi hồi tưởng trên tục là nghiệp, nên tôi bắt đầu
hướng qua đường Đạo. Thấy việc tu là an lạc
sung sướng nhất, nên hồi ban bē học tu theo
Thiền Tông do lời chỉ bảo và nhắc nhở mình
siêng năng chuyên cần hành Thiền thì được
trái nguyện.

Nên mạo muội viết thư này kính xin Thầy từ bi
đại lượng thấu chấp và chứng minh cho tôi ở bên
này thế giới được sự trợ lực tinh thần và sức
khỏe cho tôi chỉ công hạnh pháp vô vi của Thầy
được viên mãn.

Hôm nay tuổi đã về chiều sức khỏe kém, nhưng vì
lòng ham muốn để giải thoát.

Sau đây thưa với Thầy chặc tôi có chút căn duyên
gũ đó nên gặp Cô Chín Tron là người tôi chưa

(202)

hình quen biết mà Cô đến Võ Quý gặp tôi
viết ít vần thơ về đạo. Cô xin xem thử, thì Cô
đem cho miển mấy cuốn sách của Thầy tôi xem qua
rồi bắt đầu thuê hán Pháp Luân Thường Chuyển
có gì trở ngại thì hỏi lại Cô Chín này -

Chưa Thầy dạy sáu câu lục trên tôi nghĩ viết
không biết đúng sai thế nào, Mong Thầy thử cho -

Sắc tướng từng xem giữ tánh không -

Chinh Âm nghe đến không sao xuyên

Hương nồng ngào ngạt xin đừng mền

Vị thắm ngọt ngon dặng chỗ trong

Sức cầm cao sang từng vọng tưởng

Pháp cầu danh lợi chỗ nên mong

Lời giới nghiêm mình ven trước sau

Giữ dặng ngay sau thoát cõi hồng -

(203)

Kính thưa Thầy tôi có thấy điếm chiêm bao
từ mấy năm qua theo ý thầy sẽ còn nghi không
rõ đúng sai lẽ nào. Trong khoảng 1-2 giờ
khuya tôi trông giường ngủ một mình và
thấy rõ Đức Đôn Sư Thích Ca. Như hình, Cốt
đả thể kượng ngồi ngang gối tôi nằm, mặt
nhìn về phía (hướng) trên đầu lay tôi hai câu
là tôi giật mình mở mắt là không thấy gì hết
mà tôi sáng tôi vẫn còn nhớ như dưới đây -
Xin Thầy từ bi giải cho tôi (tốt xấu)

Tên võ biệt Niệm -

Khẩu võ biệt tâm -

Cuối thư kính xin Thầy từ bi hộ xả lời vàng
đỏ tha giải tôi kiểu rõ căn gì mà Phật ban
cho tám chữ -

Và trong khi tôi hành Thiên Pháp môn Thầy dạy
ngồi hơn 30 phút tôi bị tung người hông ~~cai~~
cái diết lên mà từ thể dẫn ngôi y, nhưng giật
mình. Kính chúc Thầy Tâm An lạc sức khỏe
dồi dào tiếng công Thành Đạo cho đời nơi đâu.

Tôi Kính Thưa

Tôi thường liên lạc
với cô Chín T.
Học lời Đạo -

Chuyến
N u B

(204)

Vancouver, ngày 5-9-95

Anh T ,

Tôi đã vui nhận được thư anh đề ngày 10-5-95 được biết hành trình tiêu hao của anh tại thế được trọn 72 năm nhưng duyên lành vẫn còn lưu luyến trong tâm thức. Nhờ đời tạm bợ kích động và phản động mới thấy rõ tuổi chiều sẽ đi về đâu.

Ngày nay anh có duyên lành bàn bạc với tôi về tâm đạo tự thoát thì anh cũng cảm thức rằng khối óc là quan trọng. Anh có duyên lành mới thành tựu được một thể xác hiện diện ở mặt đất này, cũng do nguyên khí của Trời Đất sáng ban hình thành. Chúng ta là đại diện Trời Đất, nên tận tâm thực hành phương pháp để tự khai sáng lấy chính mình nhiên hậu mới thật sự tìm được một lối thoát trở về với ánh sáng vô cùng tận là nơi hạnh phúc và ổn định nhất cho phần hồn. Chỉ có áp dụng phương pháp khứ trực lưu thanh thì mới khôi phục được ánh sáng thực chất của chính mình trong chu trình tiến hóa. Anh có duyên với Trời Phật hướng tâm về những vị thanh nhẹ đời đời bất diệt thì chúng ta sẽ có cơ hội nương theo đó mà tiến hóa. Với phương pháp Vô Vi chỉ có thực hành chứ không có lý thuyết. Phật Thích Ca chỉ nhờ tự tu tự tiến nhiên hậu mới ảnh hưởng khắp nhân gian. Vậy chúng ta là người kế tiếp nên hành để tiến thay vì chiêm ngưỡng mà không hành, cũng là tự dọa mà thôi. Tu phải sửa tâm thì mới thấy tội, càng thấy tội thì sẽ càng có cơ hội tiến thân. Cảnh Trời Đất bao la tình thương của vũ trụ quang ban chiếu, chúng ta không mượn pháp thực hành khai sáng chính mình thì uổng cho một kiếp làm người. Càng thực hành pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì sẽ càng thấy rõ tâm không là một đức tiến hóa của người Vô Vi. Không đau, không thương, không ghét bất cứ một ai, thì thức hòa đồng mới có cơ hội mở và hợp tiến. Xác già nhưng tâm không già, đừng mãi thực hành đến mục đích sáng lạng của chính nó, nhiên hậu mới có cơ hội độ tha tại trần. Người đời thấy người tu khổ nhưng người tu không bao giờ thấy khổ, chỉ an vui tiến tới cảnh giới thanh nhẹ vô cùng mà sống. Chúc anh vui tiến và khỏe mạnh.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(205)

Kính gửi : Ông Tám

T.L. 07-11-95

Kính xin ông Tám vui lòng phúc đáp giùm con bằng số FAX ghi trên.

1. Hiện nay con đang cố gắng dứt khoát trong tâm mọi thất tình lục dục để tìm lại sáng suốt cho chính mình và cũng là làm tròn hiếu nguyện. Con thể Pháp Luân Thường Chuyển hơi rất sâu so với trước kia. Có lúc hít hoài mà không thấy đầy ngực đầy bụng. Chỉ sáu hơi thôi mà đến 30, 40 phút. Con không biết là có đúng hay không nhưng xong 6 hơi rồi thì mệt lắm ?

2. Hiện nay con đang làm việc cho một công ty Nhật Bản (Nissei Electronics, Ltd.) con đang được sự tin nhiệm của công ty. Công ty này là công ty thương mại. Nhưng cho đến bây giờ không mua bán sanh lời gì cả, chỉ tiêu tiền ra mà thôi. Trong tương lai lâu dài không biết có tồn tại ở VN nữa hay không. Nếu mà công ty này không làm ăn ở VN nữa thì con phải tự tìm việc làm lại từ đầu rất khó. Vì tuổi con đã 28 rồi. Do đó con muốn tìm một công ty khác có vẻ lâu dài và chắc chắn hơn để làm (vì lúc này là 2 thời điểm nhiều công ty Mỹ qua VN và các công ty lớn khác của Nhật cần mở rộng). Tuy nhiên nếu con bỏ đi lúc này thì ông chủ hiện tại sẽ buồn và bơ vơ lắm. Con không biết phải nên chọn cái thủy chung, cái nghĩa cái tình hay cần phải lo cho cuộc sống thực tế của chính mình trước. Ở VN nếu không có việc làm lương bổng ổn định thì khó mà an lòng tu học.

Xin Ông Tám tử bi chỉ dạy cho con. Con cố gắng tu nhiều hơn để cảm ơn ông.

N T N

(206)

Atlantic city, ngày 7-11-1995

T N .,

Ông Tám đã nhận được thư con và được biết con muốn có sự đóng góp của ông Tám về việc làm hiện tại của chính con.

Con đã cho hay con đang cố gắng dứt khoát tất tình lực dục trong con, đó là con sẽ tự tạo được dũng chí cho chính con, con làm Pháp Luân Thường Chuyển sáu hơi cảm thấy mệt. Cứ tiếp tục trong một thời gian nữa đến lúc bộ óc cảm nhận được nguyên khí thì sẽ dùng ý làm Pháp Luân Thường Chuyển chạy tự động và phát sáng thì con sẽ không còn mệt và sẽ cảm thấy an vui.

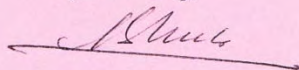
Còn chuyện đi làm thì phải dựa vào công ty nào có sanh khí là tốt. Còn về tánh tình thì phải trung tín. Con nên lưu ý những công ty lớn đến VN đều phải dự trừ số tiền lỗ khoảng 10 năm, mới nắm vững sự cạnh tranh và phát triển ở tương lai.

Con là người tu thì cần sự trung tín thì mới phát triển được tâm đạo, nếu lo nhiều thì nghiệp lực sẽ gia tăng và khó tu. Tu nhiều thì sẽ được phước nhiều, duyên lành sẽ đến với con.

Tu là làm việc cho Thượng Đế, hóa độ quần sanh, lớn hơn việc đời.

Chúc con vui tiến. /.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(207)

B , ngày 05.12.1995.

Kính thưa Thầy,

Từ ngày Má con mất (10/7 A.L.) vừa qua,
Ba của con, L - Q - H , bị bệnh liên
miếng, chân tay đau nhức, tinh thần và
thể xác đều kiệt quệ.

Con lo lắng, nếu cứ tiếp tục như vậy thì
Ba của con sẽ chết mất. Vì vậy con
cúi lạy Thầy thường xét giúp cho
Ba của con được chóng lành bệnh
để còn tiếp tục tu hành.

Con lạy tạ Thầy và Chư Thầy
luôn luôn đức độ dài lâu.

Con

L - Q - T

(208)

Adelaide, ngày 2 tháng 1 năm 1996

L Q T ,

Thầy nhận được thư của con đề ngày 5/12/95 được biết con đang lo âu một việc mà chính con không lo được. Bà đi trước ông đi sau, tức là định luật của trời đất, còn sự phán xét của phần hồn thì tùy theo định luật nhân quả của mỗi cá nhân. Con nhìn ba con, con sẽ thấy người kế tiếp chính là con, phải làm gì ở trong giai đoạn này, để báo hiếu cho phụ mẫu. Thầy đề nghị con nên thực hành PLVVKHHBPP để tự cứu và giúp đỡ cho cửu huyền thất tổ được thăng hoa ở tương lai, đó là điều rất cần thiết. Con nên thương niệm Phật hướng tâm về phụ mẫu, một thời gian lâu, dày công tự niệm, con sẽ thấy hiểu nghĩa, và từ đó con sẽ được tiến lên tốt đẹp hơn. Càng nhìn rõ xác của ba con, thì con sẽ được có cơ hội hiểu được luật nhân quả là gì? Làm người trước khi chết thì phải thọ nghiệp thân nhiên hậu mới ra đi. Đó cũng là một tờ báo cáo suốt kiếp làm người, thiện ác ra sao đều hiện ra hết.

Tận nhân lực tri thiên mạng, con có thể làm những gì con có thể làm trong khả năng của chính con để đền đáp ân sâu của từ phụ trước giờ ra đi là đủ rồi. Còn về phần thiêng liêng thì con nên trì tâm niệm Phật và cầu xin cho ba được sớm tai qua nạn khỏi. Tại sao phải niệm Phật? Niệm Phật là từ trường của chính con sẽ quân bình và tốt hơn, hướng tâm về ba, thì ba sẽ nhận được sự ấm áp của con.

Thầy có bao nhiêu lời nhắn con tự thức và tự hành. Con nên vui lên, được phục vụ cha gia trong sự thành tâm báo hiếu. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(209)

Kính gửi Đức Thầy Lương Sĩ Hằng

B Q B , ngày 6 tháng 12 năm 1995

Kính bạch Đức Thầy,

Nhân lần kỷ niệm sinh nhật Đức Thầy 73 tuổi, con xin kính gửi lời chúc thọ đến Thầy . Chúc Thầy luôn dặng nhiều sức khỏe, an khang, nhiều niềm vui trong chuyến du hành cùng với bạn đạo các nước sắp đến.

Vào những tuần trước, con có gửi một Email đến Đức Thầy qua địa chỉ Email của chị B về vấn đề khó khăn trong sinh hoạt nội bộ vô vi Hòa Lan, sau khi con về lại Hòa Lan và làm theo lời Thầy dạy tại Las Vegas “Lấy Led Weekly cho tụi nó đọc“. Hiện tại N K T Thủy và V V V (Hòa Lan) đang phổ biến Led Weekly và được V T P (Đức quốc) đứng sau lưng thúc đẩy và điều động về nhiều mặt trong sinh hoạt tại Hòa Lan . Mặt khác N Đ T (Hòa Lan) đang nối kết với N K T T và đang ra mặt quy tụ bạn đạo để tiếp tục ý định thành lập Thánh Địa Vô Vi của nó tại Hòa Lan. Vì vậy, việc con cố gắng tái lập sinh hoạt với bạn đạo và “lấy Led weekly cho tụi nó đọc“ đã không có được kết quả như ý Thầy đã chỉ dạy.

Con đã yêu cầu chị B đệ chuyển Email ấy lên đến Thầy mà chưa có được sự trả lời . Vì thế qua lá thư này, con đã nhờ anh chị N V S (Bỉ quốc) kính chuyển đến Thầy . Kính xin Thầy ban lời chỉ giáo và minh giải cho con :

> Con có cần nên dùng Email nhận Led Weekly nữa hay không ?

> Con cần phải xử trí như thế nào trước những hành động của N Đ T , của N K T T của V T P và của bạn đạo Hòa Lan?

> Để có thể còn phục vụ và làm việc hữu hiệu, con có thể xin phép Thầy giảm bớt cho con những trách trở trong hoàn cảnh phục vụ, và giảm bớt cho con những trách trở trong việc tìm một công việc làm thích hợp để có tài chánh làm việc Đạo ?

> Nếu con thật sự không còn duyên để phục vụ và làm việc tại Hòa Lan, kính xin Thầy ban cho con điều kiện để sang Hoa Kỳ hoặc một nước nào khác để phục vụ và làm việc.

> Nếu con không còn duyên để phục vụ và làm việc ở một nơi nào nữa hay một nước nào nữa, kính xin Thầy cho con xóa nghiệp tâm, xóa nghiệp phục vụ làm việc ở đời để yên tâm đóng cửa tu hành .

Để giải quyết cho con đường phục vụ và làm việc của chính con và để tránh những việc làm có ảnh hưởng đến con đường tu hành của con và ảnh hưởng đến đồng đạo, con kính xin Thầy từ bi ban cho con lời chỉ giáo.

Con kính lạy và đội ân Đức Thầy .

Con,

N K T

(210)

Adelaide, ngày 2 tháng 1 năm 1996

T T ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 6/12/95, được biết con đang quan tâm về mối đạo. Người tu Vô Vi trong lẽ lối thực hành tự đạt, chủ không phải ôm đạo và liệng đạo như trái banh. Con có duyên lành nhận được PLVVKHHBPP tự tu tự tiến, đó là vun bồi lãnh vực tâm linh dững tiến của chính con, sẽ không còn lo âu và tạo nghiệp nữa, nhiên hậu mới ảnh hưởng được người kế tiếp. Duyên đạo của Trời Đất hình thành cũng do tâm thành của người tu kết hợp. Người tu nghèo không tiền mà có tâm thì sẽ có cơ duyên hội tụ tốt đẹp ở tương lai. Ở trên đời này tâm làm thân chịu, có luật nhân quả rõ rệt, còn về phục vụ bạn đạo cũng do tâm của hành giả cảm thấy thực hành là hữu ích nhiên hậu mới bằng lòng giúp đỡ người kế tiếp trong sự thành thật và phát tâm, không có sự cạnh tranh bất cứ một ai. Tự tu tự tiến là duy nhất.

Vô Vi là do người phát tâm hình thành chứ không có một tổ chức nào gom tiền gom bạc của bạn đạo và chia rẽ lẫn nhau là không đúng đường.

Trước kia Thầy ra đây vốn vẹn có một mình, nhưng chịu dẫn thân hành đạo và truyền đạo thì mới có duyên lành gặp con tại mặt đất. Chúng ta biết nhau trong ý niệm thanh cao, cần thực hành hơn là lý luận. Người kế tiếp noi theo bước chân Thầy thì chỉ có hạnh mà thôi. Chăm chỉ trì chí tu học thì tương lai sẽ có duyên phục vụ và tận độ người kế tiếp. Những việc gì con đang làm và sẽ làm cũng do bạn đạo ở địa phương yêu cầu thì con mới làm, bằng không thì con chỉ lo tu là được rồi, không nên quan tâm những chuyện chưa thành tựu. Chúc con thực hành tinh tấn và vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng,

(211)

TK:

N

Date: 4th, April, 1996

Đức thầy kính mến

Nhận được thư đức thầy gửi, tâm con rất vui và
phấn khởi.

Trước hết ba má con gửi lời thăm hỏi đến Đức thầy,
cũng chị B và tiếp mẫu, giới.

Con chân thành cảm tạ Đức thầy cho lời
giáo huấn vững vàng và cũng tạ Kim chi nam cho con
được c' thêm lập trường và đứng trơ vững chãi hơn trên
con đường tu học.

Đip may Cửu ba má và gia đình con cũng không
ngoại sự giúp đỡ, bỏ thì, và sự hy sinh Cửu Đức thầy trong
suốt gần trăm ngày pháp hời 40 năm qua.

Mặc dầu chịu gần sự thương yêu đùm bọc Cửu
phục mẫu, nên con ^{anh} con thiếu sót trong việc công phục chữa
được linh hồn lầm, và linh thân phục vụ mọi người chữa
được lây từ.

con đọc thư thầy, con không rõ 'phục mẫu tức thất tuần'
xin thầy giải thích cặn kẽ hơn. Dẫu vậy con xin phép hỏi thêm
Vai Cửu nước. Trong các không, con cái không nữa là như thế nào
xin thầy cho ví dụ; giữa vũ trụ quang và cũng không vũ trụ khác nhau
như thế nào? Xin thầy cho ví dụ, cảm 3 Đức thầy.

con chúc Đức thầy, chị B, Diếp thường h' bình an
trên đường pháp Cửu độ & hàng Đẩu, và tâm thân an
lạc, thêm phước thêm thọ.

Kính Thưởng

(212)

11

Singapore ngày 04:04 1996

A CON,

Thầy vui nhận được thư của con, được biết con
đang khỏe mạnh và chữ viết đẹp, tức là đủ 70 tuổi
thoai, còn khỏe không. Con không nữa tức là về cùng
TRN

Thầy viết chúc bạn bè chúc tụng của con
chúc con và Bà mới khỏe vui. 1.

Đức Thầy

[Signature]

T. B. Vũ Thị Quỳnh và Vũ Thị Mân ra sống ở Hải Cảng
Giảng, còn Thiên Sinh sống ở nhà đầu Vũ Thị Mân
Chùa Trầm ở Hải Phòng Vũ Thị Quỳnh, có gia đình
hôn nhân với Vũ Thị Quỳnh thì tìm hiểu sẽ đạt được
Thầy viết thư mừng chúc Vũ Thị Quỳnh và Thiên Sinh.

[Signature]

(213)

Quận 8, ngày 11/11/1995

Kính thưa Thầy,

Hôm nay con kính phiền Thầy từ bi phân giải cho con một ít thắc mắc.

Trước tiên con xin cảm ơn thơ của Thầy hồi đầu năm đã khuyên giải. Nay con đã tự ý thôi công việc làm ở trong chợ cá. Tuy bây giờ đang thất nghiệp nhưng cũng tạm có cơm ăn qua ngày. Hy vọng ơn trên rồi sẽ ban bố cho con sớm an cư lạc nghiệp để tu hành.

Thưa Thầy,

Gần đây con có tới lui đàm đạo với dì Bảy Thanh Đa (đây là biệt danh của dì bảy Nguyệt hồi trước tu, ở cư xá Thanh Đa, nổi tiếng đã lâu). Có lẽ Thầy đã biết dì Bảy. Dì Bảy Thanh Đa đã tâm sự là đi đã tu xuất hồn và mở con mắt thứ ba. Vừa qua dì Bảy có nói với con rằng: "Ông Tư Đỗ Thuận Hậu qua đi dạy là con sắp sửa trả pháp". Dì cho biết khoảng hết năm nay con sẽ nhẹ nghiệp, xuất hồn và phải thờ pháp luân thường chuyển theo cách đặc biệt mà xưa Thầy đã dạy riêng cho Dì. Dì nhìn con nói con bắt đầu luyện tập được.

Con đã làm thử theo cách thờ đó như thế này: Khi công phu vẫn thờ 6 hơi, nhưng khi đã thờ thật đầy bụng (bụng còn phình ra) thì phải thờ cho xuống dưới rún một chút. Lúc đó dương vật của con tuy không cương cứng như lúc làm tình, nhưng vẫn giựt giựt đứng lên trong trạng thái mềm mại. Con xin nói rõ hơn, dương vật thường thì lúc cương cứng mới ngẩng lên được, nhưng đàng này vẫn mềm rũ vẫn giựt giựt lên được. Rồi sau đó con mới thờ ra cho thật hóp sát bụng, khi đã thật sát bụng thì rắng thêm chút nữa. Làm như vậy mồ hôi đầm đìa, đờn điển lên đầu tóc ánh sáng nhiều hơn bình thường. Con đã làm thử như vậy một vài đêm. Xin Thầy cho biết con có nên tiếp tục thờ vậy không? (À, dì Bảy còn cho biết với cách thờ như vậy, nếu ở đàn bà thì ở lỗ tiểu của đàn bà sẽ dật ra hơi).

Còn nữa, có một bài học con thật sự nan giải hơn 10 năm qua. Con thì đã tu, vợ con chưa tu mặc dù cũng hiểu đạo và thích nghe giảng Thầy và một đứa con gái nay đã hơn 10 tuổi đã tu thiền theo con. Không biết do ma tánh hay nghiệp lực gì cứ làm vợ con nợ nần hoài, tuy có nhiều sự may mắn hóa giải. Nhưng nếu như vậy hoài chắc cũng có lúc gia đình tan tác. Vậy con xin Thầy ban bố điển lành cho vợ con ăn năn sám hối. Còn nếu không đến lúc nào đó nó bỏ trốn nợ hay tự tử mà chết, thì có làm ảnh hưởng gì đến con cái và con không? Mình có chịu trách nhiệm gì không nếu phó mặc? Riêng Dì Bảy thì cho biết vợ con có linh căn làm Thầy sau này, vì có điển của một vị địa tiên theo hộ phò và mượn xác. Vậy kính xin Thầy cho lời minh giải thêm.

Thành tâm kính bái Thầy đã phân giải cho con và nhân loại. Nguyên một lòng son sắt tu hành để trả ơn Thầy.

Kính thư,

T O M

(215)

Ngày 2 tháng 3 năm 1996

Q M

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 11/11/95, được biết con đang ở trong tình trạng lo âu chưa thoát được.

Làm người chỉ có hai lực mà thôi:

- a) Thực hành phương pháp công phu đứng đắn trọn lành thì sẽ đạt được pháp lực rõ ràng.
- b) Nếu hướng về đời, cưới vợ đẻ con tức là tạo nghiệp lực cho chính mình, lúc nào cũng thấy khổ mà không biết tại sao khổ.

Còn về Pháp Luân Thường Chuyển thì hành như vậy rất đúng. Nên trì chí hành đều và không hướng tâm về nơi khác.

Tình trạng hiện tại của con là nghiệp lực đang lôi cuốn, vậy con nên giữ tâm thanh tịnh thực hành đứng đắn, nhiên hậu mới có cơ hội ảnh hưởng vợ con. Con sẽ nhờ nghiệp lực đưa phần hồn của con trở về thanh tịnh thay vì lo âu không cần thiết. Vạn sự trên đời là không. Tâm ta luôn luôn hướng thượng, tự hóa giải mọi sự trần tục có thể lôi cuốn khỏi óc và cơ tạng. Dứt khoát tu tiến thì mọi sự sẽ được an yên ở tương lai. Thiên địa nhơn, con là người đại diện thiên địa, vậy con nên khai sáng lấy con mà tiến. Toàn thân của con là điển quang, cấu trúc bởi nguyên lý của Trời Đất. Hành pháp đứng đắn thì sẽ được giải nghiệp và thanh tịnh, nghiệp lực sẽ giúp chúng ta tiến nếu chúng ta thật thà nhận lỗi và tu tiếp thì sẽ đạt. Mỗi người đều có một cuộc sống khác nhau và một cái chết cũng khác nhau. Hiểu điều này thì mới thấu triệt được luật tự nhiên của trời đất, an tâm tu thiên là đúng.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

(216)

7.26.07.96
HM,

No.

Buồn

Đêm năm lễ cử trao tước
Đại sao con mắt long đong thể uầy
Đàn trai thi kiếp đã đôi
Giáo! thân, bạn gái cũng như long đong
Chăm sóc Đức Phật Ji-Da
Chỗ làm con sáng dạy Hôn Con Thơ
Dạy con cấp sách vô tòng
Đưa con vào lớp nhập Trường Vô-Vi

H B t
KOREA 96-06-26

Kính tên Thầy và Chị B yêu.
Thưa Thầy và Chị em mười Cô/Pác/
báo Vô-Vi để học an phải làm sao với
Chị cho thơ em. ở địa chỉ? Của em -
em may tin chị nhé. Thầy -
Thầy

22X10

217

LƯU AN ĐIỂN

Được tình như ai mây trời

- Vừa chen lợi ích có gì cho ta.

Trong xa ta đến vô ngần

Ngành mặt ngó lại chỉ hình bóng ta

- Đường tình là cửa đam mê

- Vừa vô duyên ngộ biệt đời nào ra

Lạy Cha xin chớ vô tình

- Vừa chân con dại tình về kéo ngay

Chết con mơ đến con rạn nứt

Ơ! Sao lòng này ngả về tìm ai

Chong Cha xin chớ vô tình

Con van Cầu cứu xin đừng ngoảnh ngo

Cha con đã làm bài thi đoạn cuối

kiết thúc rồi. Còn sẽ ra sao?

Cha ơi! xin hãy thương tình

Cho Hoàn con đại được năm ngày yên.

H B t

Kí 96-06-22

- Kính Gửi Thầy và Chị B yêu

HỒ trung hữu thủy ngư nan hoạt
BÍCH diện chơn tình tiến tiến sang
THỦY giữ chơn hồn nay đạt thức
Thực hành chơn pháp tự mình an.

Minh an trong cõi tự bàn
Đời là tạm cảnh phát quang chơn hồn
Biết mình trong cõi ác ôn
Sân si dấy động phần hồn khó tu
Biết mình khở đại còn ngu
Tiền tình duyên nghiệp khó tu khó hòa
Quên đi tâm thức thật thà
Tạo khổ, lường gạt khó hòa như sinh
Trong vòng loạn động chữ tình
Khó mình chơn lý khó mình lấy lòng
Tình đời đen bạc tréo tròng
Dễ hay cũng bởi tấm lòng không chơn
Chẳng còn lý luận thiệt hơn
Thật thà tự sửa rõ ơn Cha Trời
Thức tâm tiến hóa hợp thời
Hồn tu hồn tiến hồn khôn đời đời
Nằm trong nguyên lý chơn lời
Trời ban tình đẹp hợp thời học tu
Trở về thực chất nhịn ngu
Chơn tâm thành thật trùng tu hoài hoài
Sửa mình tiến hóa chẳng sai
Thực hành chơn pháp đổi thay thế tình.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

TB: Nhớ học thuộc lòng bài này để tiến thân.

(219)

VO VIASSOCIATION OF CANADA

2590 ALLARD ST

MONTREAL, QC

H4E 2L4

CANADA